

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The poster is set against a background of a wooden frame containing a dark, textured surface. The frame is surrounded by various elements: a large red rose in the top left, a lit candle in the top right, a dragon breathing fire on the left, a lighter with 'LIGHT MY FIRE' on the bottom left, a bitten apple on the bottom right, and a skull in the bottom center. The text 'LOLA GLASS' is at the top, 'LOVE BITES EXTRA HARD' is in the center, and 'MATED TO THE KING' is at the bottom.

LOLA GLASS

LOVE
BITES
EXTRA
HARD

MATED TO
THE KING

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Sove bi3er ev3ca Gacd

KRALLA ÇİFTLEŞTİ

LOLA GLASS

contents

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Sonsöz Son](#)

[Düşünceler](#)

[İletişimde](#)

[Kalın](#)

[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)

[Yazar Hakkında](#)

Telif Hakkı © 2025 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Kapak Francesca Michelin

<https://www.merrybookround.com/>

Kısırlığa
Çünkü aşk daha sert ısırırsa, kısırlık daha sert ısırır.

one

A ÇOK

Rüzgâr saçlarımın birkaç telini yüzüme savururken bacaklarım Malikânenin çatısının çıkıntısına çarptı. Birkaç metre arkamda yan yatmış büyük, mor bir bavul duruyordu ve bakışlarım tepemde süzölen ejderhadaydı.

Pulları kırmızımsı turuncuydu ve ay ışığı pullarının üzerinde parladığında canlı bir alev gibi görünüyordu. Neredeyse her gece oradaydı, tıpkı benim gibi.

Çatı benim mutlu yerimdi.

Gökyüzü onunmuş gibi
görünüyordu.

Beni daha önce fark ettiğinden emin olsam da, hiç uçmamış ya da beni endişelendirecek kadar yaklaşmamıştı.

Kim olduğumu bilip bilmediğinden emin değildim ama kimliğini öğrenene kadar etrafa sormuştum.

O ejderha kralıydı. Talon Reeves.

Ve o geceden sonra, onun eşı olacaktım. Muhtemelen.

En azından ben öyle sanıyordum.

Her neyse, onunla kendi isteğimle gideceğimi bildirmek için daha önce mesaj atmıştım.

Dört kız kardeşimin sonuncusu olan Zora, canavar kral Bane ile çiftleşmişti. Vampir Malikanesi'nde saklanan tek çiftleşmemiş siren bendim.

Ve Talon, kız kardeşlerimden ilki olan Blair'in vampir kral Hale ile çiftleşmesinden beri kendisine bir siren ayarlamaya çalışıyordu. Izzy'nin kurt kralı Porter'la ve Clementine'in de fae kralı Kai'yle çiftleşmesiyle, tüm durum dünyayı ele geçirmeye çalışan bir grup kötü sirenin haince bir komplosu gibi görünüyordu.

Sirenlerin temelde av olduğu düşünülduğünde, bunu gerçekten planlamış olsaydık büyük bir başarı olurdu.

Krallar olan bitenin bu olmadığını anlayacak kadar zekiydiler. Talon, Hale'in bizi en iyi dostlarına verdiğini düşündü ki bu tamamen saçmaydı.

Ama böyle düşündüğü için onu gerçekten suçlamıyordum. Zayıftık ama değerliydik. Büyümüz insanlara kendilerini başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde canlı hissettiriyordu ve biz bir eş aldıktan sonra bunu deneyimleyebilecek tek kişi onlar oluyordu.

Ama bu bir komplo değildi. Blair, Vampir Malikanesi'nde güvende olmamız için Hale ile çiftleşmişti. Izzy, peşimizdeki kurt adam kralı Curtis'i öldürmesi karşılığında Porter'la bağını mühürlemişti. Clementine, fae alemine sürüklendikten ve eve dönmek istiyorsa bir fae ile bağ kurmaya zorlandıktan sonra Kai ile çiftleşmişti. Zora, kendisini eşi olarak sahiplenmeye çalışan bir canavardan kurtarmak için Bane ile çiftleşmişti.

Yani, planlı değildi.

Ama dışarıdan öyle görünüyordu.

Bu Talon'a beni kaçırmakla tehdit etme hakkını vermiyordu elbette. Ki tehdit etmişti. Kız kardeşlerim ve arkadaşları da karşılığında savaşıyla tehdit etmişlerdi.

İşin o noktaya gelmesine izin vermeyecektim ve hayatımı saklanarak geçirmekten bıkmıştım. Bu yüzden kız kardeşlerime beni korumalarına izin vereceğimi ve sabah nereye isterlerse oraya taşınacağımı söyledim.

Sonra Talon'a mesaj atıp onunla gideceğimi söyledim. Ben de çatıda bir buluşma ayarladım.

Daha önce numarası bende yoktu... ama Blair vampir kraliçesi olduğundan beri her hafta Hale'den siren talep eden bir evrak doldurmuştu.

Evrak işleri anlamsız derecede uzundu. Hale bunu biliyordu. Talon bunu biliyordu. Mistwood'da bizden birini kendileriyle çiftleşmeye ikna etmek için dolduran diğer herkes bunu biliyordu. Kız kardeşlerim ve ben de biliyorduk.

Ama ejderha kral yine de doldurdu.

Tekrar ve tekrar.

Boktan kişiliği hakkında bildiklerim göz önüne alındığında, bu beni şaşırttı. Ama onunla temas kurmamı kolaylaştırdı. Blair ve Hale'in asistanları sayesinde, aldığımız tüm çiftleşme taleplerine erişimim vardı. Talon'un ki de dahil.

Ben de numarasını aldım ve onunla iletişime geçmek için kullandım. Cevap vermesi biraz zaman almıştı ama sonunda cevap verdi.

Ejderha formundaki Talon başımın üzerinde tembel bir daire çizerek uçtu. Bakışlarım onu takip etti. Acelesi varmış gibi görünmüyordu ama belki de bu kasıtlıydı. Belki de muhafızları izliyor ya da bunun bir tuzak olup olmadığını kontrol ediyordu.

Değildi.

Muhafızlar beni çatıda görmeye alışkındı ve kralın bana katıldığını fark ettiklerinde çoktan gitmiş olurduk.

Talon birkaç kez daire çizdi, ancak açıkça daire çizmiyormuş gibi görünmeye çalışıyordu. Her seferinde farklı bir rota izledi ve her geçişinde Malikânedden biraz daha uzaklaşarak birkaç dakika boyunca gözden kayboldu.

Sonunda bana doğru atladı.

Düşerken vücudunu alevler sarmış gibi görünen ateşi şaşkınlıkla izledim. Kanatları yan tarafındaydı, bakışları tamamen bana odaklanmıştı.

Bana saldırmadığını bilmeme rağmen, çarpışmaya hazırlandım.

Yere inmeden hemen önce başını kaldırdı. Pençeleri yerle buluştuğu anda büyük, çıplak ayaklara dönüştüler. Yumuşak bir iniş yaptı, güçlü kasları onu zahmetsizce durdurdu. Fizik kurallarına, yerçekimine ya da başka *bir şeye* aykırı olmalıydı ama bu sizin için sihirdi.

Kurallara uymadı.

Bakışlarımın vücudunda gezinmesini engellemeye çalışmadım. Bir şekil değiştirenin form değiştirdiğinde kıyafetlerinin gidebileceği hiçbir yer yoktu, bu yüzden elbette çıplaktı.

Çıplak ve muhteşem. Ve

bana doğru geliyordu.

Gözlerim delicesine kalın kaslara kaydı. Yarı kalkık sikinin ve ağır taşaklarının üzerinden. Karnındaki yontulmuş kaslara, kalın göğüs kaslarına ve büyük pazılarına. Teni açık kahverengiydi, siyah saçları gevşek bukleler halinde elmacık kemiklerine dökülüyordu ve koyu renk gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu.

"Yaralanmadan önce çıkıntıdan in." Sesi karnımın alt kısmını ısıtacak şekilde alçak ve çakıllıydı.

Onunla ilgili her şey ölümcüldü, ama benim gibi berbat bir erkek zevki olan bir siren için, bu sadece onu daha çok istememe neden oldu.

Elbette asla harekete geçmezdim. Tehlikeli bir piçi arzulamak geçmişte neredeyse her şeye mal oluyordu. Artık sadece uzaktan arzuluyordum.

Hayatımda kendime izin verdiğim tek küçük isyan için beni azarladığını fark etmem bir saniye sürdü.

Çatının kenarında oturuyorum.

"Düşmeyeceğim, Talon."

"Zaten bu anlamsız bir risk."

"Eğer hiç risk almazsan, hayat sana oldukça kasvetli gelmeye başlar." Malikâneye, etrafındaki ağaçlara ve şehre tekrar baktım. "Sirene ne gerek var?"

Asla bir sebep göstermemişti. Bizden biriyle çiftleşmek, bizi kendine ait kılmak istediğini varsaymak yanlış olmazdı. Birçok erkek bunu isterdi. Sihrimiz insanları canlı hissettirirdi.

Ama kaçmak istediğı karanlık bir geçmişten bahsetmemişti. Ya da kendi başına çıkamadığı derin bir depresyondan.

Onun gerekçesi teklifimi değiştirmeyecekti elbette. Kız kardeşlerimin masum insanların hayatına mal olacak bir savaş başlatmasını engellemek için onunla kendi isteğimle çiftleşiyordum.

Yine de gerekçesini bilmek istiyordum.

"Hazır olduğumda öğreneceksin," dedi.

Tabii ki yaparım.

Sıcak, devasa eller beni belimden kavradı ve çatının aşağıya çekti. Bir an sonra ayaklarımın üzerinde, düşüşten birkaç metre uzaktaydım. Beni kaldırdığı gibi aynı hızla bıraktı.

"Ben yük katırı değilim. Çantan burada kalabilir," dedi, iyi olduğumu söylediğimi görmezden geldikten sonra beni az önce kendimi yerleştirdiğim bir çıkıntıdan uzaklaştırdığı gerçeğini kabul etmeden.

kadar baskın, kontrolcü bir piçti. Beklendiğı gibi.

Bunu sevmekten nefret ediyordum ama seviyordum.

"Eğer çantamı burada bırakırsan, insanlar beni kaçırıldığını düşünecek." Isıtmak için ellerimi kot pantolonumun ceplerine soktum. Paçaları boldu ama diğerk yerleri tam oturuyordu ve kesinlikle bol değildi. Bol kotlardan nefret ederdim. Çok fazla kumaş vardı ve gidecek hiçbir yeri yoktu.

Ben de saçlarım için aynı şeyi hissediyordum. Çok fazla vardı ve beni deli ediyordu. Bu yüzden uzun, düz, koyu renk saç tellerimi hemen hemen her zaman topuz ya da örgü şeklinde arkadan bağlardım. Uzunken arkadan bağlamak daha kolaydı, bu yüzden kesmeye zahmet etmedim. Her zaman birkaç tel kaçardı ama onları görmezden gelebilirdim.

Hafif bir esinti kollarımda t ylerimin diken diken olmasına neden oldu. Kış ama yerde hiç kar yoktu. Mistwood'da kar asla tutmazdı. Sadece yeterince soğuk değildi.

Üzerimdeki dar, siyah, uzun kollu tişörtün içinde hâlâ biraz titriyordum. Yıpranmış beyaz spor ayakkabılarımda ayak parmaklarımı sıcak tutmuyordu. Onlar her zaman soğuktu.

Talon kaşlarını çattı. "Umurumda değil."

"Diğ r tüm krallarla savaşmaya gerçekten hazır mısın Tal?" Sadece nasıl tepki vereceğini görmek için adını kısalttım. Öfkesinin ne kadar kötü olduğunu ve onunla birlikte tehlikede olup olmadığımı bilmek istiyordum. En azından basit, beklenen tehlikeden daha fazlası.

Kaşları çatıldı ama bana zarar vermek için hareket etmedi. Vücudumun her bir parçası "yeşil bayrak" diye bağırdığında uvalladığımı anladım. Sanki adını kısalttığım için bana zarar vermeyen bir adam aziz olmak için yeterliymiş gibi.

"Peki. Gidiyoruz," dedi sonunda.

Vay canına.

Aslında kazanmama izin verdi.

Bu gerçek bir mucize gibi hissettirdi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan geriye doğru kaydı ve devasa, pullu başını arkasına doğru savurdu.

Binmemi istedi.

Devasa ayakları Blair'in mini golf sahasının bir kısmını eziyordu ama Blair'in umurunda değildi. Golf sahası tamiri savaştan daha ucuz ve daha güvenliydi.

"Sırtına binmemi nasıl bekliyorsun anlamıyorum. Kollarım o kadar uzun değil." Ne kadar kısa olduklarını kanıtlamak için bir tanesini kaldırdım. Pullu boynunun üst kısmının çok altındaydım.

Bana ofladı

pufladı.

Bekledim.

İsteksizce başını yere eğdi. Omuzları hâlâ neredeyse başımın tepesine ulaşıyordu.

Yüzümü buruşturdum ama ellerimi omuzlarından birine koydum. Pulları pürüzsüzdü ve deli gibi sıcaktı. Mutluluk verici derecede sıcak. Isınmak için ona sokulmak istedim ama bu yine benim çılgın tarafımdı. O kaltağı dinleyemezdin.

Tüm enerjimi kendimi yukarı çekmeye harcadım. Karın kaslarım esnedi. Kışım da öyle. Kalbim küt küt atıyordu. Saçlarım ağzıma dolandı. Çekiştirdim, mücadele ettim ve güreştim, ama bir dakika uğraştıktan sonra ayaklarım tekrar betonun üzerindeydi. Kollarım ve karnım da çizik içindeydi ve kanıyordu. Pulları ilk başta pürüzsüz gibi gelmişti ama kenarları keskindi.

"Bu işe yaramayacak," dedim nefesimi toplamaya çalışarak. "Sen çok büyüksün. Ya da ben çok küçüğüm."

Bana hırladı, burun deliklerinden iki duman süzölmeye başladı.

Saçmalık.

Geri çekildim ve ona kollarımı gösterdim. "Kanamam var Talon. Oraya çıkamam."

Anında geri çekildi ve çıktı. Vücudu bana bu kadar yakinken benimkinden çok daha büyüktü ama ani şaşkınlıkla nefes almaya çalıştım.

Bileklerimden birini yakaladı ve yaraları incelemek için kolumu kaldırdı. "Bunu benim pullarım mı yaptı?"

"Muhtemelen benim hatamdı."

Alay etti ve bakışları ayakkabılarımın yanında yerde duran bir şeye takıldı. Çömelip onu almadan önce eli bileğimde sıkıştı. Pürüzsüz, avuç içi büyüklüğünde, kırmızımsı-turuncu bir puldu.

Vücudu hareketsiz kaldı.

Gözlerim büyüdü.

Pullarından birini mi koparmıştım?

Uh oh.

Gergin bir an geçti. Özür

dilemeli miydim?

Bahane mi
uyduracaksın?

Kaçmak mı?

Ne kadar ? "Öyle demek istemedim-"

diye başladım.

Ayağa kalktı ve tartıyı kotumun ön cebine soktu. Ani ama yumuşak hareket kendimi kesmeme neden oldu.

Kızgın görünmüyordu. Duyguları her , onları şaşırtıcı derecede sıkı bir şekilde kilitlemişti.

Ve siki tamamen sertleşmişti. Fark etmemeye çalıştım ama fark etmemek çok zordu. *Bu* kesinlikle öfke değildi.

Başka bir şey söylemeden kolumu omuzlarına çekti ve bir kez daha yer değiştirdi.

Anında büyüyüp beni havaya kaldırdığında bir şaşkınlık sesi çıkardım. Tam sağa doğru döndü ve kürek kemiklerinin arasına yumuşak bir şekilde indim. Kollarım hemen boynuna dolandı ve yanağımı pullarına bastırdım. Kenarları keskindi ama yüzümdeki birkaç küçük kesik onun sırtından düşmekten çok daha iyiydi.

Yükseklik korkum yoktu ama yine de yerle aramdaki mesafeyi ölçtüm.

Aşağı inmek için çok uzun bir yol vardı.

"Lütfen beni bırakma," diye fısıldadım ve o da

homurdandı. Umarım bu "*Bırakmam*" anlamına
geliyordur.

Eğer başka bir anlama geliyorsa, bilmek

istemiyordum. Talon bavuluma doğru bir adım attı.

Ben de bacaklarımı boynuna doladım, biraz kayınca ciyakladım. Pullarının keskin kenarları kollarımı, yanaklarımı, göğsümü ve karnımı kesti. Neyse ki kot pantolonum alt tarafımı koruyacak kadar kalındı.

"Dikkatli ol. Lütfen." Sesim titriyordu.

Gerçekten uçarsa sırtında durabilmemin imkânı yoktu. Korkmak yok-

Bizi çatıdan aşağı fırlattığında çığlık attım.

two

A ÇOK

TALON'UN KANATLARI havayı yakaladı ama gözlerim altımdaki dünyadaydı. Eğer dik duramazsam, çok iyi tanımak üzere olduğum bir dünya.

Kanatlarının ilk çırpışında kırım biraz, ikincisinde biraz daha kaydı. Boynunun kenarından kaymaya başladığımda tekrar çılgılık attım ama hafifçe döndü. Bu dönüş beni düzeltti ve boynunun açısını biraz değiştirdi.

Açı değişikliği anında bir iyileşme sağladı.

Hâlâ güvenli bir şekilde oturmuyordum ama artık düşme sürecinde de değildim.

Kalbim çılgınca atıyor, onun pullarına çarpıyordu. Rüzgâr tenimde buz gibi hissediyordum.

Birkaç dakika uçtu ve Mistwood'u hızla geride bıraktı. Birkaç dakika daha geçti ve kalp atışlarım yavaşladı.

Sonuçta onun sırtından düşmeyecektim. Bu iyi oldu.

Kazara pullarından birini düşürdüğüm için beni öldürmemişti. Bu da iyi.

Durum çok daha kötü olabilirdi. Belki de bu gerçek beni daha iyi hissettirmemeliydi, ama dürüst olmak gerekirse? Etti.

Ölmemişim ve saldırıya uğramamıştım.

Kız kardeşlerimin hatırı için onunla gidiyordum, bu yüzden tam olarak olmam gereken yerde olduğumu hiç şüphesiz biliyordum.

Artık bir panik atağın ortasında olmadığım için, kendimi aşağıdaki manzaraya bakmaya bıraktım.

Dünya büyüleyiciydi. Kalın, yeşil ağaçlar. Dev dağlar. Yükseklerle doğru uçtukça küçük kar parçaları ve sonunda kalın bir kar tabakası.

Kalbim yerinden çıkacak gibiydi.

Mistwood'da kaç kişi bir ejderhanın sırtında uçma şansına sahip olabilir?
Dünyada kaç kişi?

Elbette, bu deneyim için özgürlüğümü takas etmişim. Ama bu deneyim, kız kardeşlerimi korumakla birleşince, birdenbire buna değdiğini hissettim.

Bir arada kümelenmiş bir grup dağ zirvesine yaklaşırken Talon'un vücudu eğildi. En büyüğü merkezde olmak üzere altı taneydiler.

Yaklaştıkça gözlerim büyüdü.

Ortadaki tepenin üzerinde ya da etrafında hiç kar yoktu. O bir tepe değildi. Ya da öyleydi ama daha fazlasıydı.

İçinde pencereler vardı. Balkonlar. Gökyüzüne duman salan bacalar. Erimiş kar şeklindeki su, tabanının etrafında yavaş ve ince bir dere halinde akıyordu. Hareketi açıkça planlanmıştı, çünkü taşın içine inşa edilmiş bir nehir için yer görebiliyordum, suyu bir şelale oluşturan bir çıkıntıya yönlendiriyordu.

Sis dağın etrafını sarmıştı, sanki şehrimizin sisi kendini bilerek uzatmıştı. Belki de öyleydi.

Talon büyük balkonlardan birine inip geriye doğru kaydığında kalbim yeniden, daha çılgınca atmaya başlamıştı. Pulları deriye dönüşürken boynuna yapıştım, bir eli yuvarlanmamı önlemek için kalçalarımın birini tuttu.

Yer değiştirmeyi bitirdiğinde beni ayaklarımın üzerine yatırdı ve bir an sonra parmak eklemlerinden biri çenemin altındaydı. Yüzümü eğerken göğsü bir hırıltıyla titredi. Derim soğuktan biraz acıyordu ama kanadığımı da biliyordum. Buna hiç şüphe yoktu.

Pullarının derimi daha fazla kesmemesi için çok fazla hareket etmemeye çalıştım. Ama birkaç düzine küçük, kanayan yaram olduğuna hiç şüphe yoktu. Bunlardan birkaçı yüzümdeydi.

Talon diğer elini yanağıma götürdü ve üzerimden yavaşça bir şey sıyrırken irkildim.

Onu çektiğinde gözlerim büyüdü. Başka bir ölçek.

Kahretsin.

Birini yüzümle nasıl devirmiştim? *O kadar* da olamazlardı. Hassas. O bir , Tanrı aşkına!

Onu da ilkiyle birlikte cebime soktu ve hâlâ kızgın görünmüyordu.

"Denemiyordum-" Başladım ama sözümü kesti.

"Bu normal."

Oh.

İçime bir rahatlama yayıldı.

Pullarını kaybetmek ejderhalar için normaldi. Beni sırtına alması muhtemelen bunu tetiklemişti. Saçını taramak gibi.

Gömleğimin sergilediği ince çıplak göbek şeridinden bir ölçek daha çıkardı. Onu başka bir cebime soktu.

Beni hırpalamasından nefret etmeliydim ama etmedim.

Hâlâ kesinlikle spor yaptığı ereksiyon konusunda da endişelenmeliydim. Ama her nedense, endişelenmedim.

Bir eliyle bileğimi yakaladı ve balkonun hemen dışındaki sürgülü cam kapıya doğru ilerledi. Göğsü hâlâ tehlikeli bir şekilde gümbürdüyordu.

Bavulum bizden birkaç adım ötede terk edilmişti ama onu alıp alamayacağımı sorarak Talon'u tekrar test edecek değildim.

Bana hırlarken değil.

Açık, geniş bir odaya adım attık. Fazla mobilya yoktu -büyük bir kanepe, rahat bir halı ve üzerinde gölgelik olan devasa bir yatak- ama şöminede yanan bir ateş ve duvarlara yerleştirilmiş düzinelerce kitap rafı vardı.

Talon'a ait olduğunu düşünmüştüm.

Beni büyük bir banyoya çekip yüzlerce kez yapmış gibi duşu açtığına haklı olduğuma karar verdim.

Oda onundu.

Ve o... duş alıyordu.

Kolumu gibi tutarken. Ve hırlıyordu? Vay be.

Geri adım atmaya çalıştım ama o çoktan bana doğru dönmüştü.

"Seninle duş almayacağım," diye uyardım. "Kız kardeşlerimi korumak için seninle gelmeyi kabul ettim ama-"

"Birlikte duş almakla ilgili hiçbir şey söylemedim." Sesi çakıllıydı, göğsü hâlâ hoşnutsuzlukla gümbürdüyordu. "Her kanıyor. Durana kadar duş alacaksın. Kanla başa çıkamıyorum."

Oh.

Göz kırptım.

Sonra kaşlarını
çattı.

"Sen izlerken duş almayacağım," dedim.

Tekrar hırladı, daha şiddetli bir şekilde. "Ben de bu konuda bir şey söylemedim."

Çok çaba harcamış gibi görünse de sonunda bileğimi bıraktı ve sinsice uzaklaştı. Kapı arkasından sertçe kapandı ama beklediğim gibi çarpmadı.

Muhtemelen bana fazla zaman tanımayacağına karar vermeden önce uzun bir süre tahtaya baktım. Kapıyı kilitleyip onu kızdırma riskini göze alamadım, bu yüzden hemen cebimden telefonumu çıkardım ve iyi olduğumu bildirmek için kız kardeşlerime mesaj atıp atamayacağımı kontrol ettim. Muhtemelen gittiğimi henüz fark etmemişlerdi ama yine de.

Ekranın üstündeki küçük sembol bana hizmet alamadığımı söylüyordu.

Harika.

Telefonumu tezgâhın üzerine bıraktım ve kıyafetlerimle ayakkabılarımı çıkardım. Ayak parmaklarım hâlâ buz gibiydi, bu yüzden sıcak su mutlulukla yakacaktı.

Talon'un terazilerini ceplerimden çıkardım ve kendi cebi olmadığı için oraya koyduğunu düşünerek dikkatlice banyo tezgahının üzerine yerleştirdim. Tenime bu kadar yakın oldukları için hâlâ ve parmağımı bir tanesinin yüzeyinde hafifçe gezdirdiğimde biraz titremekten kendimi alamadım.

Belki de kayıp saç telleri gibi değillerdi. Belki onlar hakkında özel bir şey vardı. Ne de olsa onları yerde bırakmak istememişti.

O gelmeden önce fazla zamanım kalmadığını düşündüm ve tartıyı bırakıp duşa girdim. Suyu elimle test ettim ve küfrederek beni haşlamadan önce geri çekildim.

İnanılmaz sıcaktı. Kesinlikle daha önce hissettiğim tüm duşlardan daha sıcaktı.

Sıcaklığı düşürdüm ve çılgın miktardaki buhar biraz geri çekilene kadar bekledim. Tekrar test ettiğimde beni yakmadı, ben de altından geçtim.

Yerleşik bir fayans tabağın üzerinde yepyeni görünen bir kalıp sabun vardı.

Hmm.

Şampuan ve saç kremi şişelerini kontrol ettiğimde, üzerlerinde hâlâ mühürleri vardı. Onlar da yeniydi.

Belki oda Talon'un değildi.

Topuzum tehlikeli bir şekilde gevşemişti, ama saçlarım hala yeterince arkadan bağlıydı, öyle ki tamamen serbest kalan birkaç telde sadece biraz kan vardı. Onları yıkamak için şampuanı açmaya zahmet etmedim, sadece biraz su kullandım.

Üst tarafımdaki kanı dikkatlice temizlemek için kullandığımda sabunun hoş ve nötr bir kokusu vardı. Biraz acıttı ama yavaşlamadım.

Birkaç dakika sonra, bana sabun kokusunu hatırlatan güçlü bir çamaşır deterjanı kokan açık gri bir havluyla kurulandım. Yıkandığından beri kesinlikle kullanılmamıştı.

Temiz ve yumuşaktı. İç pazumdaki diğerlerinden daha derin olan bir kesik dışında tüm kesiklerimin kanaması durmuştu. Yarayı kurutmaya çalışırken havluya bulaşan kana bakarak yüzümü buruşturdum. Kumaşı ortama sararak, bir bandaj bulma umuduyla banyo dolaplarını açtım.

Fazladan katlanmış iki havlu dışında boştu. Yani, Talon

kesinlikle orada yaşamıyordu.

Dolabı tekrar kapattım ve havluyu üzerime daha sıkı sardım, sonra banyonun kapısını açtım ve odaya baktım.

Boş görünüyordu.

Hah.

"Talon?" Seslendim.

Cevap vermedi.

Banyodan çıktığımda üzerime falan mı atlayacaktı? Bu karakterine aykırı olurdu. Adam yeterince büyüktü ve yanında bir sürprize ihtiyaç duymayacak kadar kötüydü.

Yine de odaya bir büyü dalgası gönderdim. Eğer , büyü'nün çekimine karşı koyamazdı. Siren olmanın bir avantajı ve zararı da .

Gücüme yanıt gelmedi. Görünüşe göre gitmişti.

Beni duşa attıktan sonra. Tuhaf.

Çok garip.

Banyodan çıktım ve yatağa baktım.

Üzerine iliştirilmiş gölgelik, odanın bir ejderha için tasarlanmadığının kesin bir işaretiydi. Bunu daha önce bir araya getirmeliydim. Sadece vampirler ve sirenler gibi asalak büyü'lü varlıklar uyumak için tabutlara ihtiyaç duyardı ve yataklarımızın üzerinde yükselip alçalabilen gölgelikler onların modern zamanlardaki haliydi.

Yakınlarda bir dolap kapısı buldum. Açtığımda kaşlarım havaya kalktı.

Kıyafetlerim içerideydi.

Talon çantamı almış ve eşyalarımı benim için kaldırmış olmalı. Oda kesinlikle benim içindi.

Kıyafetleri orada değildi, yani oda kesinlikle ona ait değildi. Belki de çiftleşmiş ejderhalar ayrı uyuyorlardı. Kız kardeşlerimden duyduğum, eşlerinin onlardan uzakta uyuyamadıkları ve uyumak istemedikleri ile ilgili şeyleri düşününce bu bana çok saçma gelmişti. Ama belki de ejderhalar farklıydı.

Çünkü onunla bir eş bağı kurmamı sağlayacaktı. Öyle değil mi?

Kurulandım ve hızlıca giyindim, temiz kıyafetlerime kan bulaşmaması için hareketlerim arasında havlumu kanayan yarama bastırdım. Bol bir eşofman altı ve kaburgalarımı neredeyse üst sayılacak kadar örten bir sütyen tercih ettim. Görünüşüme güvenmek istemesem de, bir sirenin seksapeli en iyi savunmasıydı.

Ve bir sirenin gerçekten bir hücumu yoktu, bu yüzden savunma genellikle gidilecek yoldu.

Hem rahattım hem de gerektiğinde sihrime yardımcı olacak kadar tenimi gösteriyordum, yani bu kıyafet her iki dünyanın da en iyisiydi.

Bir çift çorap giyerken yatak odamın kapısı açıldı. Talon bir kot pantolon ve bir tişört giymişti. Bir elinde bir tabak yemek, diğerinde bir rulo bandaj taşıyordu.

"Burası kimin odası?" Güzelce yapılmış yatağın kenarına oturarak sordum. Cevabı bildiğimden oldukça emindim ama varsayımda bulunmak istemedim.

"Seninki." Yanıma oturdu ve tabağı kucağıma koydu. "Ye. Gücüne ihtiyacın olacak."

"Ne için olduğunu bilmek istiyor muyum?" Gecenin bir yarısıydı ve kesinlikle seksten bahsediyormuş gibi davranmıyordu. Gücüme ne için ihtiyacım olabilirdi ?

"Hayır." Kolumu ve havlumu tuttu, sonra ikincisini kolumun içindeki ağlayan yarayı dikkatlice kurulamak için kullandı. "Kesikler için üzgünüm."

Özür beni şaşırttı. Hem de çok.

"Bütün ejderhaların pulları bu kadar

keskin midir?" Homurdandı.

Daha fazla bilgi için zorlamadım. Adam bana söylemeyecekse, söylemeyecekti.

Yine de evet olduğunu varsaymışım.

Tabağım cennet gibi kokan bir şeyle doluydu. Üstünde ve altında bir kabuk vardı ve daha önce gördüğümde daha fazla yapıya sahip bir tür devasa tencere turtası gibi görünüyordu. Talon kolumu sararken ben de çatalımı aldım ve dilimledim.

Yavaş ve hassas bir şekilde yapıyordu. Gösterdiği özen beni de şaşırttı.

"Birkaç saat içinde iyileşecek. Mükemmel olmasına gerek yok," dedim ve sonunda bir ısırık aldım.

Lezzet dilimde patladı ve gözlerimi kapattım.

Yumm.

Talon, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, söylediklerimi duymazdan geldi.

"Çorapların çok ince." "Burası Mistwood'dan daha soğuk. *Burası* neresi bu arada?" "Şato."

Alnım kırıştı. "Ejderha Malikanesi'nde yaşadığınızı sanıyordum."

"Hayır." Sonunda kolumdaki bandajı bitirdi ve ayağa kalkmadan önce başparmağıyla dikkatlice düzeltti. "Tabağını temizle de gidelim."

"Nereye gideceksin?"

Tabağı işaret etti ve ben de itaatkâr bir şekilde bir ısırık daha aldım. "Ejderhalar yalnız yaratıklardır. Bir grup içinde yaşamak bizim için zordur ve tam olarak Mistwood'un bizi bulacağını bildiği yerde yaşayarak kendimizi ifşa etmek hiç de rahat değildir. Orada yaşıyormuşuz gibi görünmek için orada kimin kalacağını değiştiririz."

Vay canına.

Tekrar yemeğimi işaret etti ve kendimi yemeye devam etmeye zorladım. Saatin muhtemelen gece 2 civarında olduğunu düşünürsek o kadar da aç değildim ama yine de yedim.

Talon pisliğin tekiydi ama iyi bir nedeni olmadan bana gücüme ihtiyacım olduğunu söyleyecek birine .

Bir ısırık daha almadan önce, "Beni odana sen taşımadın," dedim.

Şüphelenmiş gibi gözlerini bana dikti. "Bunu neden yapayım ki?" "Bir siren eşe ihtiyacın olduğunu söylemiştin."

"Bir sirene ihtiyacım olduğunu söyledim. Eş hakkında bir şey söylemedim."

"Kimsenin çiftleşmekten başka bir şey için sirene ihtiyacı yok, Tal." Onu kızdırıp kızdıramayacağımı görmek için takma ismi tekrar söyledim.

Eğer bana zarar verecekse, bunu hemen yapmak istiyordum.

"Ejderhalar sadece kaderin onlar için seçtiği kişiyle çiftleşir. Seni buraya seninle çiftleşmek için getirmedim. Benim... sorunumla ilgilenmeyi bitirdiğinde... seni vampirlere geri götüreceğim."

"Sorun nedir?" Meraklanmaya başlamıştım. Ve rahatlamıştım.

Çok rahatladım.

Eğer doğru olmasaydı, beni kendi odasından ayrı bir odaya koyup hem kader arkadaşı hem de bir sorunu varmış gibi davranma zahmetine girmezdi.

Çoğu büyümlü varlığın kader arkadaşı yoktu. Bu uzun zaman önce olan bir şeydi. Vampirlerin hâlâ kan eşleri vardı ama diğer herkesin versiyonu solmuş ve yok olmuştu. Artık kimse onları ummuyordu bile.

Vampirler hariç.

Ve görünüşe göre ejderhalar.

Yine de ejderhalar nadirdi. Daha önce sadece bir tanesiyle, kız kardeşlerimle beslenmeye gittiğimizde bir gece kulübünde karşılaşmıştım. Izzy ondan beslenmişti ve adam onu eve götürmeye çalışmıştı ama kız ilgilenmemişti.

"Yakında öğreneceksin," dedi. Bu uğursuzdu.

En azından beni buna hazırlayacak iyi bir yemeğim vardı. Ve benimle çiftleşmek istemediği için Talon'un yaklaşımlarıyla savaşmak zorunda kalmayacaktım. Sadece bu bile moralimi düzeltmeye yetti.

"Ejderhaların kader eşlerini ," dedim.

"Onları beklemiyoruz. Hayatımızı özgürce yaşarsınız ve onlarla karşılaşırsak, her iki taraf da ilgileniyorsa bir bağ kurarsınız."

"Ya değillerse?"

"Bir bağı mühürlemezler."

Sanırım hepsi bu kadardı. Kolay görünüyordu.

Sanırım sevmediğiniz biriyle kader birliği yapsaydınız bu o kadar kolay olmazdı. Ya da Clementine gibi bir eşiniz olmasını çok isteseydiniz ama kaderinizde olan kişiyi bulamasaydınız.

Belki de kendi içinde bir o kadar zordu.

Durum ne olursa olsun, endişelenmeme gerek yoktu, çünkü sorun her neyse halleder halletmez buradan ayrılacaktım.

"Burada kaç tane çiftleşmemiş erkek ejderha yaşıyor?" Ben sordum.

Bana attığı düz bakışlar bir cevap alamayacağımı gösteriyordu. Bu pek de şaşırtıcı değildi. Bu sorunun cevabını Hale'ye ya da diğer kayınbiraderlerime söylememi istemezdi.

Soruyu yeniden ifade ettim ve gerçekten bilmek istediğim şeyi sordum. "Buradayken herhangi birinin kader arkadaşı olduğumu öğrenme riskim var mı? Yoksa ejderhalar genellikle başka ejderhalarla mı eşleşir?"

"Kaderli eşler nadirdir. Çoğumuz çiftleşmiyoruz," dedi biraz isteksizce. "Her tür doğaüstü varlık arasında bulunabilirler."

O zaman risk altındaydım.

"O zaman çiftleşmemiş olanlarla mümkün olduğunca az etkileşime girmeyi tercih ederim. Sadece güvende olmak için. Ailem bir tür çiftleşme çılgınlığı içinde gibi görünüyor ve ben kız kardeşlerimin izinden gitmek istemiyorum."

"Bunu yapmak için benimle çiftleşmen gerekir." Bu iyi bir noktaydı.

"Neyse ki benim için kader arkadaşını bekliyorsun." Yemeğimin son lokmasını da aldım.

"*Beklemiyorum*," diye homurdanarak boş tabağı elimden aldı ve ayağa kalktı. "Hadi gidelim."

Ayaklarımın altındaki soğuk taştan irkilerek ayağa kalktım. Belki de terlik gibi bir şeye ihtiyacım vardı.

Bir an için dolabımın içinde kayboldu. Geri döndüğünde elinde en kalın kazağım vardı ve bana doğru fırlattı. Kolayca yakaladım ve odadan çıkarken onu takip ettim. Balkona açılan cam kapıdan değil, balkonun karşısındaki geniş koridordan.

"Ejderha olmayan insanlar için burası soğuk," dedi. "Fark ettim."

"Gittiğimiz yer daha kötü."

Midem rahatsız edici bir şekilde gerildi ve kazağımı başımın üzerine çektim.

Nereye gidiyorduk?

Bir siren, kendisinin yapamayacağı neyi yapabilirdi ki? Birinin kafasına girmek mi? Bir çeşit duygusal işkence mi?

Düşündükçe ürperiyordum ama mümkün olduğundan bile emin değildim.

Bir düzine koridordan geçerek dağın derinliklerine doğru ilerledik. İlerledikçe hava ve taş zemin ayaklarımın altında daha da buz gibi hissediyordum.

Önünden geçtiğimiz odaların bazıları sıcaktı ama çoğu dondurucu soğuktaydı.

Talon sonunda büyük, metal bir kapının önünde durup bana döndüğünde en az yirmi dakikadır yürüyorduk. O yere baktı, ben de onun bakışlarıyla karşılaşana kadar yukarı baktım.

Gözleri sertti, çenesi sıkılmıştı ve neredeyse kararsız görünüyordu. "İçeri girdiğimizde yakınımda duracaksın," dedi. "Söylediğim her kelimeyi hemen dinle."

Karnım sıkıştı. "ne var?"

"Anlıyor musun, Avery?" İlk kez adımları kullanıyordu ve ciddi hissettiriyordu.

"Evet."

Omuzları bir kavgaya hazırlanıyormuş gibi geriye düştü ve kapıya döndü. Kolu yukarı doğru salladı ve bir süre sonra ağır kapıyı iterek açtı.

İçeri girdiğinde hemen peşinden gitmedim.

Bakışlarım başka bir geniş koridorda ilerledi. Tıpkı içinde bulunduğumuz koridora benziyordu ama yanlardaki duvarlar farklı görünüyordu. Duvarların çeşitli yerlerinde kalın parmaklıklar vardı.

Hücrelere açılan pencereler

gibi. Hapishane hücreleri.

three

A ÇOK

Bir hücrenin önünden her geişimizde pencerelerden baktım. boştu.

Salonun en sonuna ulaştışımızda, bir hücrenin hemen dışında kamp sandalyelerinde oturan bir adam ve bir kadın bulduk. Üç tane kurulmuştu ama sadece ikisi doluydu. Adamın elinde bir kitap vardı, kadın ise bacak bacak üstüne atmış oturuyordu ve yaklaşmamızı izlerken yüzünde karanlık bir ifade vardı.

"Arthur, ," dedi Talon.

Adam başıyla onayladı ve sandalyesini boşaltarak geldişimiz yöne doğru gözden kayboldu. Omzumun üzerinden bakıp gidişini izledim.

"Demek siren sensin," dedi sandalyedeki kadın, beni inceleyerek. Teni Talon'un kiyle aynı tondaydı, sıkı, doğal bukleleri başının üstünde iki kabarıklık halinde toplanmıştı. Uuşumuzdan ve duşumdan sonra topuzumdan çok daha derli toplu görünüyorlardı. Muhtemelen dzeltmeliydim ama yapmadım.

Titrememe rağmen üzerinde sadece bir çift atletik tayt ve bir atlet vardı.

O kesinlikle bir ejderhaydı.

"Stella, bu Avery," dedi Talon, Stella'nın koruyor gibi görüldüğü kapının parmaklıklarına yaklaşp içeri bakarak. "Avery, bu benim küçük kız kardeşim Stella."

"Aramızda iki yıldan az zaman var ama hâlâ bana küçük demekte ısrar ediyor." Bana gözlerini devirdi. Eğer bu kadar soğuk olmasaydım ve hücrede her ne varsa onun için endişelenmeseydim, gülümserdim.

"İçinde ne var?" Ona sordum. "Ne

değil. Kim. Sylvester Aught."

"Bu ismi bilmeli miyim?" Hücreye onunla birlikte bakabilmek için Talon'un yanına yaklaşarak sordum. Arka duvara yaslanmış bir adam vardı. Tamamen koyu mavi pullarla kaplı ve birçok yerden duvara zincirlenmiş bir adam. Derisinin bir parçasını bile göremiyordum.

Bizi parmaklıkların ardından da göremiyor gibiydi.

Stella, "Hayır, Mistwood'daki kayıtlara göre o artık yok," dedi.

"O ne yaptı?"

"Çiftleşmemiş on yedi diş ejderhaya tecavüz edip parçalara ayırdı." Bakışlarım ona doğru kaydı.

Yüz ifadesi karanlıktı. "Onu yakalamamız on yılımızı aldı. Katili bulmaya çalışan ekibin başındaydım ve o da bunun bir parçasıydı. Onunla birlikte yaşadım. Onunla yattım. O-"

"Yaptığı şey yüzünden yavaşça ve vahşice ölmeyi hak eden sikik bir piç kurusu," diye Talon. "Ama yakalandığı anda derisini pullara dönüştürdü ve pullar aşamaz. En iyi dövüşçülerimiz günlerce onunla boğuşup bir açık bulmaya çalıştılar ama herif çok güçlü."

"Ve sence ben yardım etmek için bir şeyler yapabilir miyim?" Sesimi şaşkınlıkla yükselterek sordum.

"Güç onun üzerinde işe yaramıyor. Ona şehvet hissettirmek için sihrinizi kullanırsanız, tekrar yer değiştirmesini sağlayabileceğinizi umuyoruz."

"Benim sihrim bu şekilde çalışmaz," diye karşı çıktım. "Zihinleri kontrol edemem ya da birini istemediği bir şeyi yapmaya zorlayamam. Sadece beni istemelerini sağlayabilirim."

"Bu formdayken kendini tatmin edemez," diye açıkladı Stella. "Yani teorik olarak, eğer seni yeterince istemesini sağlarsan, bununla başa çıkmak için geri dönmek zorunda kalacak."

"Bu boş bir hayal gibi geliyor." Sesim şüpheliydi.

Talon alçak bir sesle, "Onu yakalamamız on yılımızı aldı ve son on yılımızı onu kırmaya çalışarak geçirdik," dedi. "İşkence işe yaramıyor, çünkü pullarını geçemiyoruz. İlaçlar işe yaramıyor çünkü iğneleri derisinden geçiremiyoruz ve ateşimiz havadaki her şeyi yakabiliyor. O da boğulamıyor. Ailesini ona karşı kullanmaya çalıştığımızda umursamıyor. O lanet olası dokunulmaz. Bir daha kimseye zarar veremeyeceğinden emin olmak için hayatını sona erdirmek için tek şansımız boş bir hayal."

Kafesin içinden onu inceledim. "Bir plan yapmak için zamana ihtiyacım olacak," dedim sonunda. Zaten bir fikrim vardı ama hayatımı riske atacaktı.

"Dünya kadar vaktimiz var." Stella yanındaki boş sandalyeye vurdu. "Otur. Beyin fırtınası yapacağız."

"Burada olduğumuzu biliyor mu?" Koltuğa oturarak sordum.

"Hayır. Benim sihrim onun hücrelerini susturdu ve . Yalnız olduğunu sanıyor," dedi Stella.

"Ne tür bir büyü bu?"

"Ejderha büyü. Hepimiz salon numaraları yapabiliriz ama bazılarımız çok daha fazlasını yapabilir. Güç alanları. Hava durumunu etkilemek. Telekinezi. Bunun gibi şeyler. Bizim ailemiz açık ara en güçlüsü, dolayısıyla Talon bizim temsilcimiz olarak rol alıyor. Kimse ona neyin güç verdiğini ya da neden var olduğunu gerçekten bilmiyor ama herkesin büyüünün bir sınırı var gibi görünüyor."

Ona *temsilci* diyordu. Kral değil.

Bu bilgiyi daha sonra işime yarar diye dosyaladım.

"Stella'nın büyüü benimkinden daha güçlü, sadece aksini iddia etmeyi seviyor," diye homurdandı Talon.

Ona baktım.

Kaşlarını çattı. "Mistwood'un paparazzilerinin sürekli hakkında konuştuğu kişi olmak istemiyorum."

Haklı bir noktaydı. Kız kardeşlerim de en az kralları kadar gazetelerde yer alıyordu ve bu durum bazen bunaltıcı olabiliyordu.

"Diğer krallar da tam bir baş belası. Birkaçıyla tanıştım ve onların saçmalıklarıyla sık sık uğraşmakla hiç ilgilenmedim" diye ekledi.

İşe yaramazlardı ama kız kardeşlerim onları biraz evcilleştirmişti. Belki de onları bu şekilde gören sadece bizim ailemizdi. Diğer herkes için hala aynı büyüklükte ve kötüydüler.

"Sylvester'ın bir eşi var mı?" Onlara sordum. "Çiftleşmiş insanlar siren büyüünden etkilenmezler. Hissedebilirler ama aslında üzerlerinde işe yaramaz."

Stella başını sallayarak, "Eş bağı yok," dedi.

"Kaderindeki eşiyle tanıştı mı? Bunun onu etkileyip etkilemeyeceğinden emin değilim ama önemli görünüyor."

"Hayır."

"Yine de, bir plan yapmaya çalışmadan önce büyüümün onu gerçekten etkileyebileceğinden emin olsam iyi olur." Ayağa kalktım. "İçeride onunla birlikte olursam daha iyi olur."

"Hayır." Talon'un sesi sertti. Hâlâ kapıda duruyordu, yumrukları parmaklıklarda ve bakışları kafesteki canavardaydı.

Yardım için Stella'ya baktım. Yüz ifadesi tereddütlüydü, sanki hangimizi destekleyeceğine karar verememiş gibiydi.

Sonunda başını salladı. "Bu çok büyük bir risk. Bunu buradan yapman gerekecek."

Aramızda bir kapı varken bir seri katili etkileyebilme şansım yoktu. Küçük bir ihtimal bile.

Ama kapı kapalıyken bile etkilenip etkilenmediğini anlamak için ona yeterince büyü yapabileceğimi düşündüm.

"Pekâlâ. İkiniz de koridorun arka tarafına doğru yürümek isteyeceksiniz," dedim ve Talon'un önüne geçtim. Onunla kapı arasında fazla boşluk yoktu, bu yüzden araya sıkışmak zorunda kaldım. Ellerimi hücrenin penceresindeki parmaklıklara doladım. Sylvester'ı görmem, büyüümün onu etkileyip etkilemediğini bilmem gerekiyordu.

Kıçımın Talon'un yarı kalkmış sikine yaptığı ani baskının bana yer açmak için geri adım atmasını sağlayacağını düşündüm. Bunun yerine, elleri belimi yakaladı ve sıkıca kavradı. "Bensiz o piçin yanına bile yaklaşmayacaksın *Ave*."

Benim onunkini kısalttığım gibi o da benim adımları kısalttı. Bu, onu kızdırmaya çalışırken ne yaptığımı anladığı anlamına geliyordu.

Belki de geçmişte birlikte olduğum erkeklerden bile daha tehlikeliydi. Öfkesini erteleyebilen ve daha sonra tekrar kullanabilen bir erkek, körü körüne tepki veren bir erkekten daha ölümcüldü. Öyle değil miydi?

Ona karşı dikkatli olmam gerekiyordu. Vücudumun her yeri onun gibi bana doğru bastırıldığında ısınıyor olsa bile, aleti kıçıma doğru hızla sertleşiyordu.

"Olduğun yerde kalırsan bir gösteri alacaksın, Stella," diye uyardım.

"Kardeşin benim sihrimle savaştık kadar güçlü olmayacak."

"Seninle başa çıkabilecek kadar güçlüyüm," diye gürledi

Talon. Gülümsedim ama arkasında mizah yoktu. "Elbette

öylesin."

"Ben gidiyorum," dedi Stella ve taşın üzerinde yumuşak ayak seslerini duydum.

Onu artık duyamadığımda, dikkatimi tekrar hücredeki adama verdim ve ortamdaki büyüye dokundum.

"Bundan sonra beslenmem gerekecek," diye uyardım Talon'u. "Bana dişlerimi geçirebileceğim bir ejderha bulman gerekecek."

"Burada kullanabileceğin tek boğaz benimki, Ave."

Lafın geliyordu ama o bunu biliyordu.

Sirenler temelde duygusal vampirlerdi. Duygularla beslenirdik ve bunu öpüşerek yapardık, ısırarak değil.

"Fikrini değiştireceksin," dedim kendimden kesinlikle emin bir şekilde.

Sonunda sihrimi yavaşça ileri doğru ittim. Mahkûmu telaşlandırmak istemedim. Neler olduğunu fark etmesini hiç istemiyordum.

Talon'un parmakları hafifçe kalçalarımın saplandı.

Sylvester'ın gözleri yavaşça kapandı. Göz kapaklarındaki pullar indi ve vücudu hafifçe gevşedi.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı, sadece birazcık.

Birisi üzerinde güç sahibi olduğum tek zaman sihrimi kullandığım *zamandı*. Sağlıklı değildi ama her zaman sarhoş ediciydi.

Onu istediğim kadar kullanmama asla izin vermedim. Kız kardeşlerime beni nasıl etkilediğini ya da bundan nasıl zevk aldığımı hiç söylemedim. Benim sihrimin onlarınkinden daha güçlü olduğunu bilmiyorlardı. Bu yüzden haftada sadece bir kez beslenmeme izin verdiğimi bilmiyorlardı.

Hale'in sağ kolu Egan'dan gizlice bir erkek listesi almıştı. Kimden beslendiğim konusunda titiz olmalıydım. Kimi becerdiğim konusunda. Çünkü beslendiğimde, farklı bir şey ve biri oluyordum.

Ama Talon?

Belli ki kontrolü elinde tutmayı seviyordu. Vampir Malikânesi'nin çatısında oturmama bile izin vermemişti çünkü küçük de olsa bir risk vardı.

Ondan içtiğimde, kontrolünü tamamen kaybederdi. Ve biter bitmez, kararları benim vermeme izin verdiği için pişman olurdu. Bunun başka bir sonucu olamayacak kadar çok kez olduğunu görmüştüm. Geçmişte bunun için *taciz edilmişim*, hatta bunu yapmaya zorlandıktan sonra bile.

Talon kalçalarımı daha sıkı kavrarken tırnakları pençeye dönüştü. Derimi yüzmedi ama çok yaklaştı.

Sihrimi neredeyse hiç serbest bırakmamıştım ve o şimdiden etkilenmeye başlamıştı. Piç henüz bilmiyordu ama benim olmuştu.

Şimdilik benim.

Büyümü hafifçe kalınlaştırdım ve mahkûm iç çekti.

Talon beni hücreye daha sert bastırdı ve sikini kıç yanaklarımın arasına sıkıştırdı. Bol eşofmanlarım onun erişimini en ufak bir şekilde engellemiyordu.

Tırnakları derimi parçaladı ve gülümsedim.

Ben daha fazla büyü yaptıkça nefesi kesildi. Ve daha fazla.

Talon sırtıma doğru hırladı.

Sylvester'ı yakından izledim. Yavaşça yere çöktü ve bacaklarını iki yana açtı. Aleti de dahil olmak üzere her yeri kalın bir pul tabakasıyla , bu yüzden beni göstermiyordu. Fiziksel olarak etkilendiyse bile bunu belli etmiyordu.

Büyümü biraz daha artırdım ve o da inledi.

Talon acımasızca küfretti ve elini eşofmanımın kemerine soktuğunda nefesimi içime çektim.

Sihrime karşı koyamadı. Tam da beklediğim gibi.

Büyük, sıcak avucu karnıma sertçe bastırırken pençeleri gitmişti ama daha aşağı inmesine izin vermedi. Diğer eli kaburgalarımın üzerindeydi, vücudu bana direnme çabasıyla kelimenin tam anlamıyla titriyordu.

Bunu başaramayacaktı.

Büyüm ona tüm gücüyle ulaştığında, teslim olacaktı.

Kendimi daha sert ittim ve Sylvester eğildi, vücudu Talon'unki gibi titriyordu.

Talon'un dişleri boğazımın boynumla birleştiği yere sürtündü ve gözlerim açıldı.

Beni ısırarak mıydı?

Büyüm onu kontrol ederken yapamazdı.

Yapabilir mi?

Büyümün geri kalanını serbest bırakmaya zorladım, sahip olduğum her şeyi ona akıttım. Sylvester bir küfür savurdu. Küfredip dişlerini gıcırdatırken dört ayak üstünde bana doğru sürünüyordu.

Talon kocaman bir eliyle merkezimi kavradı, avucunu klitorisime öyle bir sürttü ki iniltilimi durdurmak için yanağımı ısırdım.

Sertçe ısırıldığında dişleri boynumun omzumla birleştiği yere battı. Isırığının verdiği haz beni vururken dişlerim hassas etimi kesti.

Sert.

Bir vampirin yatıştırıcı büyüünün yapabileceğinden çok daha sertti. Elektrik gibi hissettirdi. Hayat gibi. *Her şey* gibi.

Kalçalarım doruğa doğru sarsılırken bir zevk çılgınlığını zar zor tuttum ve derin nefesler çektim. İki ölümcül erkeği kontrol etmenin verdiği tatmin duygusu yok olurken, büyüüm de önce duraksadı, sonra kayboldu. Hayatımın en iyi orgazmının saf mutluluğundan başka bir şey kalmamıştı.

Sylvester'ın büyümden kurtulmasını izlerken hâlâ hücrenin parmaklıklarına tutunarak nefes nefese kaldım.

Talon'un dili beni ısırıldığı yerin üzerinde gezinerek beni daha da ateşlendirdi. Tükürük yaraları iyileştiremezdi, ama bunlar - sahiplenici bir erkeğin ısırığı -Zaten hızlı kapanması gerekiyordu.

Onlar aşk ısırıklarıydı ve vücutlarımız buna göre tepki verdi.

"Sylvester neredeyse yer değiştiriyordu," dedim. Az önce olanları görmezden gelmek muhtemelen en iyisiydi. Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bu konuyu orada konuşmak istemiyordum. "Büyüm onun üzerinde işe yarıyor."

Talon hırladı ve kalçalarımı bırakmadı. Ta ki ben büyümü tamamen geri çekene kadar.

O zaman bile, uzaklaştığında beni de kendisiyle birlikte sürükledi.

"İşe yaradı mı?" Stella bize doğru dönerken seslendi. "Koridorun sonundan bile sihrinin bir kısmını hissedebiliyordum."

"Bir sirene göre güçlüyüm," diye itiraf ettim.

Birine itiraf etmek iyi hissettirdi. Uzun zamandır bildiğim ve kız kardeşlerimden sakladığım şeyi paylaşmak.

Büyümün kalıntıları göğsümde ikamet ettikleri yere geri kayarken, enerjim de onlarla birlikte azaldı.

Gecenin bir yarısıydı.

Kız kardeşlerimi korumak için kendimi ejderha kralına feda etmişim.

Ve ejderha kralı beni ısırduğında hayatımın en iyi orgazmını yaşamışım - ben pullarla kaplı bir seri katili baştan çıkarmaya çalışırken.

Tüm durum biraz daha berbattı.

Yorgunluk resmen kendini göstermeye başlamıştı ama Talon'un belimi kavrayışı hiç sarsılmadı.

Stella'ya, "Uyuması gerekiyor," dedi ve Stella başını salladı.

"Yarın tekrar deneyebiliriz. O zaman büyüye karşı daha savunmasız olur."

"Ya da buna hazır olacak," diye mırıldandım.

"İnsanlar genellikle siren sesini duymazdan gelme konusunda zamanla daha mı iyi olurlar?" sordu bana.

"Kişiye göre değişir. Ve sirene." Gözlerimi kapadım ve uzun bir nefes verdim. "Bir plan yaparız. Oraya çıplak girersem bana karşı koyamaz. Birkaç dakikalığına bana dokunmasıyla başa çıkabilirim-"

"Hayır." Talon'un sesi sertti. "Onun hücrelerine girmeyeceksin. Bu lanet olası masada değil." Ayaklarımı yerden kesti ve beni onun üzerine fırlattı.

Omzumu. Acımadı ama yine de itiraz eder gibi bir ses çıkardım. "Sabah onu geri getireceğim. Ona göz kulak ol ve büyüsünü hissettikten sonra farklı bir şey yaparsa bana haber ver."

". Onu beslemeyi unutma."

Cevap vermedi, sadece beni merdivenlerden yukarı taşıdı.

Sonunda onu odasındaki yatağa yatırdığımda AVERY gözlerini açık tutmak için mücadele ediyordu. İçeride meraklı ejderhaların başka kokuları olmadığından emin olmak için dikkatlice içime çektim. Yatak odasını yasak bölge olarak işaretlemiştim ama her zaman dinlemiyorlardı.

Son birkaç saat içinde olan her şey aklımı başımdan almıştı.

Asla başlatacak kadar aptal bir savaşı önlemek için benimle gelme teklifi mi?

Umduğumdan çok daha iyi.

Çatıya inip onun kokusunu almak mı? Onu kollarıma alıp en yakın duvara yapıştırmamak için kendimi zor tutmam mı?

En hafif tabiriyle kafa karıştırıcı.

İlk tartımı kaybetmek ve onun benim için tam olarak ne olduğunu fark etmek mi?

Aklı başında her erkeği şehvetten çıldırtmaya yeterdi. Ve işim gereği, çoğu zaman aklı başında sayılmazdım.

"Beni ısırman hakkında konuşmalıyız," diye mırıldandı, ben doğrulurken yastığını düzeltti.

"Söyleyecek bir şey yok. Büyün çok güçlüydü. Ya seni ısıracaktım ya da sikecektim ve dişlerimi sikime tercih edeceğini düşündüm."

Gözleri ateşle parlıyordu. İlgi.

Kokusu da onunla birlikte değişti.

Kadın onu ilk gördüğüm andan beri beni arzuluyordu ve bu his karşılıklıydı.

"Isırmanın bir anlamı olmalı Talon." Ne anlama

geldiğini çok iyi biliyordum.

Bu onun benim olduğu anlamına geliyordu. Kalıcı olarak. Başka kimse ona sahip olamazdı. Onu sahiplenene bir erkek vardı ve bunu deneyen herkes büyük, öfkeli bir piçle uğraşmak zorunda kalacaktı.

Ve benim için tam olarak bu anlama geliyordu.

Sadece bunu bilmesini istemedim. Henüz bilmesini istemedim. Hâlâ onu benimle çiftleşmeye zorlamak için kaçırdığımı düşünürken olmazdı.

"Eğer sıradan seksle bir sorunun yoksa, sıradan ısırmanın neden farklı olması gerektiğini anlamıyorum," dedim.

Kokusu yoğunlaştı. "Beni çekici buluyorsun." Bu o

kadar hafif bir ifadeydi ki, şaka gibi geldi.

"Aynı şeyi hissetmiyormuş gibi davranma. Şu anda ne kadar ıslak olduğunun kokusunu alabiliyorum, Ave."

"Eğer şu anda senden beslenirsem, sevişeceğiz," dedi beni inceleyerek. Sikim zonkluyordu.

Bu fikri sevdim. Hem de çok.

"Sabah daha kontrollü olabilirim," demek için kendimi zorladım.

Başını salladı. "Muhtemelen beklemek daha iyi."

Yine de hareket
etmedim.

Yapabileceğimden
emin değildim.

Ondan uzakta uyumak en hafif tabirle zor olacaktı. "Sen de
onun gibi pul pul olabiliyor musun?" diye sordu bana.

O da gitmemi istemiyordu. Aramızdaki çekim şimdilik sadece fizikseldi ama
daha fazlası da olacaktı. Her zaman olduğu gibi.

"Elbette."

"Görebilir
miyim?"

"Ben bir hayvanat bahçesi hayvanı değilim, bir yük katırı da değilim," diye
homurdandım ama gömleğimi başımın üzerine çektim. Derimi pullara
dönüştürmemi hayranlıkla izledi. Pullarım bu halimle daha küçüktü; bir
ejderhadan çok bir yılanı benziyordum.

Hiçbirimiz sadece tenimiz değişmiş halde zaman geçirmedi. Rahatsız ediciydi.

Bir elini pullarıma doğru kaldırdı ve parmağını pullardan birinin üzerinde
dikkatlice gezdirdi. Keskin kenarı hassas derisini yakaladı ve bir damla kanı
havayı kirletti.

Homurdandım, ağzıma götürdüm ve emerek temizledim.

Yumuşak bir nefes verdi. "Bu işi bitirsek iyi olur. Siktir et sistemimizden
çıksın. Aynı adamı asla iki kez istemem."

Alay ettim.

Bana bir kez sahip olursa, bir daha asla başka bir erkek istemez. Onlar için onu
mahvederdim.

Ve bu tam olarak istediğim şeydi. İhtiyacım vardı.

Pullarımdan birkaçı rahatsız edici derecede gevşemişti. Onu bırakıp sert bir
elimi göğsümde gezdirdiğimde iki tanesi düştü. Birkaç dakika sonra ejderha
boyutlarına geri döneceklerdi.

"Eğer beni becermek istiyorsan, becer beni," dedim ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

"Baskın kadınlardan hoşlanır mısın,

Tal?" *Ondan* hoşlanmışım.

İster baskın, ister , isterse her ikisi birden olsun, birlikte olduğumuzda ikimiz de hayatımızın en güzel anlarını yaşayacaktık. Kader başka türlüüne izin vermezdi.

"Ne istediğini bilen ve bunu kabul eden kadınları severim."

Gülümsemesi daha da keskinleşti.

Daha kötü.

Kot pantolonumun kemer köprüsünden tuttu ve beni kendisine doğru çekti, ta ki ben yatağa uzanıp onun üzerine yerleşene kadar.

"Geri kay," dedi, bakışları sıcaktı.

Emri yerine getirdim ve sikimi ona doğru indirdim. Birkaç pulun daha yumuşak düşüşünü duydum ama onları görmezden geldim.

İhtiyacım olan son şey onlar hakkında sorular sormasıydı.

"Yuvarlan," diye emretti.

Onu kalçalarından tutup kendimle birlikte yuvarladım ve sikimin üzerine yerleştirdim. Düşen bir terazinin sivri tarafı belime batıyordu ama kadınıma kesme şekillerinden sonra bundan çok daha kötüsünü hak ediyordum.

"Sorumluluk sahibi olmayı seviyor musun, A?"

"Hiçbir fikrin yok," diye nefes aldı ve beni öptü.

Dudaklarının ilk dokunuşu yumuşak değildi. Tatlı değildi. Merak ya da sorgulama .

Alıyordu. Talep ediyordu. Yakıcı. Ve

büyüsünün ilk çekimi?

Çok elektrikliydi.

İkincisi ise saf, dizginlenemez bir zevkti.

Üçüncüsü o kadar iyiydi ki neredeyse pantolonuma boşalıyordum.

Dördüncüde kendimi kontrol altına almıştım. Açlığının ısırtığı beni mest ediyordu ama hapishanedeki ilk deneyimimden sonra ona karşı koymak yerine onunla birlikte çalışmak için daha donanımlıydım.

Elimi kazağının altından, çıplak kaburgalarının üzerinden geçirmem ihtiyacımı hafifletti. Öpücüğü derinleştirdi.

Kazağını ve onunla birlikte üstünü daha da yukarı ittim, giydiği ince, dolgunsuz sütyenin içindeki mükemmel küçük göğüslerini ortaya çıkardım. Ağzımı onunkinden çektim ve şeffaf kumaşın üzerinden meme ucunu dişlerimin arasına aldım. Keskin bir nefes çekti, onun tam ve mutlak kontrolüne direnmeyi başarmış olmama şaşırmıştı.

Diğer krallar onlarla çiftleşmeye başladığında sirenleri araştırmıştım. Avery'nin çoğundan daha güçlü olduğunu söylediğinde, büyüsünün bir yıkım topu olduğunu kastettiğinden emin olmak için yeterince şey biliyordum. Başka bir erkeği asla ikinci kez istemezdi çünkü onun büyüyle savaşamazdı ama ben savaşabilirdim.

Ve yapardım.

İsteyebileceği her şekilde.

Gücü iyi hissettiriyordu ama ağzımı göğsünden çekip dudaklarına götürürken sihrinin güçlü darbesi daha da iyiydi.

Onu kendi haline bıraktım, sikime karşı sallanırken onu acımasızca öptüm. İhtiyacının kokusu daha da güçleniyordu. Benden istediğini alabileceğini ama benim de istediğimi geri alacağımı fark ediyordu.

Kazağını başından çekecek kadar uzun süre uzaklaştım. Üstü de onunla gitti, sütyeni de.

Bu şey sütyen *bile sayılmazdı*. Odaya girdiğim anda üstündeki ince kumaşın arasından o seksi küçük meme uçlarını görmüştüm. Hava soğuk olmasaydı bile, ona bir kazak giydirmek için bir bahane bulurdum.

Onun vücudunu sadece ve sadece ben görebiliyordum.

Ağzımı tekrar yakaladı ve ben o küçük, şımarık göğüsleri kavrayıp sıkıp yoğururken dokunuşuma doğru eğildi. Bana karşı sallandı. Arzusunun, çaresizliğinin kokusu o kadar yoğundu ki, adeta onu içiyordum.

Benim küçük dişi, kendisiyle boy ölçüşebilecek erkeklere alışık değildi.

Büyüsü onları etkilediğinde onunla başa çıkabilecek kadar güçlü erkekler.

Ama alışacaktı ve bundan zevk alacaktı.

Onu tekrar yuvarladım, sikimi göbeğine doğru bastırırken ağzıma nefesini vermesini sağladım. Kendini çok iyi hissediyordu ama ben istediğimi almayacaktım.

Bu gece olmaz.

Bu gece sadece ona kendini iyi hissettirecek ve beni bir kereden fazla isteyebileceğini kanıtlayacaktım.

Klitorisine doğru ittim ve her hareketimde haykırdı. Parmakları çıplak omuzlarımin üzerinde çaresizce ve arayarak gezindi. Elleri sonunda saçlarını buldu ve tellerine dolandı.

Çığlık atarak boşaldı ve ben de bu fırsatı değerlendirerek ağzımı tekrar o güzel küçük meme uçlarına götürdüm. Yaladım. Emdim. Oynadım.

Avery'nin kalçaları sallandı, nefes nefese kalıp kontrolü yeniden ele almaya çalışırken tüm vücudu kızardı.

"Eğer durmamı istiyorsan, söyle Ave," diye hırladım.

"Hayır, durma," diye inledi, vücudu hâlâ sallanıyor ve mücadele ediyordu. Bırakmaya alışık değildi ama bunu başaracaktı.

Göğüslerini yalayıp yutarken bir avucumu kalçalarının arasına bastırdım ve o da benim için kıvranırken avucumu daha sert bastırdı, hareketleri umutsuzlaştı.

Dişlerimi göğüs ucunda gezdirdim ve paramparça olurken çığlık attı.

Ağzımı onun merkezinde istedim. Dilimde onun zevki. Vücudu sikimin etrafına sarılsın.

Ama geleceğimiz söz konusuyken, istediğim kadar bekleyebilirdim.

Elimi kalçalarının arasından çekip boynunda bıraktığım izi öpmeden önce meme ucunu son bir kez emdim. Nefes nefese kalmıştı, muhteşem ela gözleri aynı anda hem parlak hem de şaşkındı.

"Sabah hâlâ aç olursan seni yine beslerim," dedim.

Bir an için gözlerinde şaşkınlık dalgalandı ama o kadar memnundu ki bu uzun sürmedi.

kalktım, yataktan gömleğimi aldım ve başıma geçirdim. Yatağının üzerinde muhtemelen yarım düzine pul vardı ama benim onlardan bahsetmemdense onun bulması daha iyiydi.

Henüz bu konuşmaya hazır değildi.

"Sabah kahvaltı getireceğim. Çiftleşmemiş erkeklerden kaçınmak için o zamana kadar burada kalın."

Kader arkadaşlarından biri olacağından endişeleniyordu ama bunun mümkün olmadığını biliyordum. Sadece onların yakınında olmasını istemedim.

Başını salladı, gözleri uykuyla ağırlaşıyordu. "Bugün

iyi iş çıkardın Ave. Teşekkür ederim."

Yumuşak bir şaşkınlık sesi çıkardı ve ben de odadan çıktım. Kapıyı arkamdan kilitlemeye zahmet etmedim. Üzerimi değiştirdikten sonra bütün gece kapıyı korumak için geri dönecektim. Aramızda o kadar mesafe varken uyuyabilmem mümkün değildi, bu yüzden yapabileceğim en iyi şey kapının dışında oturmaktı.

Stella koridorda duvara yaslanmış beni bekliyordu. Düşen pullarımdan birini parmaklarının arasında döndürüyordu. Onu elinden aldım ve cebime soktum. Sabah Avery'nin zulasına ekleyecektim.

"Bunun olacağını tahmin ettiğimi söyleyemem," dedi ve benimle birlikte koridorda yürümek için duvardan uzaklaştı.

Benim odam Avery'ninkinden sadece birkaç metre ötedeydi ama kız kardeşim bir açıklama yapmadan gitmezdi.

"Ne oldu?" diye sordu.

Kapımın önünde durduğumuzda bir omzumu kaldırdım. "Çatıya indiğimde güzel kokuyordu. İlk ölçek düştüğünde nedenini anladım."

Stella'nın alnı kırıştı. "Ona bunun ne anlama geldiğini söyledin mi?"

"Hayır. Ona bunun normal olduğunu söyledim ve bunu normal kılan durumu açıklamadım."

Kırışıklıklar derinleşti. "Bu durumda yalan söylemek kötü bir karar gibi görünüyor Talon."

"Yalan söylemedim. Sadece ona ihtiyacından fazla bilgi vermedim. Kız kardeşlerini savaştan kurtarmak için kendini büyük, kötü ejderha kralına feda ettiğini düşünüyor Stell. Şimdi söylersem savunmaya geçecektir."

"Eğer yapmazsan, bir anlamı olduğunu bilmeden seninle oynadığı için çok kızacak," diye uyardı.

"Gerçeği bilse bile, onu bağı mühürlemesi için zorlayacak değilim. Bu bağı var olması onun özgür iradesini ortadan kaldırmaz. Bu, kaderin ne yaptığını bildiğini görmesini sağlamak için bir fırsat. Eğer ona söylersem ve o da kaçarsa, bu şansı asla yakalayamam."

"Eğer kaçarsa, onu yakalayabilirsin."

"Ve onu kaçıran kişi olduğum konusunda ne düşündüğünü teyit et." Stella içini çekti. "Anlıyorum. Bu ideal bir durum değil."

"Hayır, değil."

Ama o benim ideal kadınımdı.

"Tamam, mecbur kalmadıkça bir şey söylemeyeceğim," diye kabul etti. "Ama ona söylemek için çok fazla bekleyemezsin. Bunu bilmeyi hak ediyor."

O mükemmel küçük dişinin başına geleceklerden haberi yoktu ve düşünce hınzırca bir sırıtışı bastırmakta zorlanmasına neden oldu.

Çünkü o benim kader arkadaşımdı.

Henüz beni istemiyor olabilirdi, ama onunla işim bittiğinde, her şekilde benim olacaktı.

Ertesi sabah terli kışımın altında bir tartıyla uyandığımda, yüzümü buruşturarak tartıyı bıraktım.

Kaburgalarımın altında bir tane daha vardı. Neyse ki sivri tarafı yatağa paraleldi, bu yüzden beni kesmedi.

O sivri piçlerden bir yığın bulana kadar battaniyelerimi taramak için birkaç dakika harcadım. Sadece benim yatağımda yedi tane vardı.

Bu da Talon'un bir gün önce *dokuz* pul kaybettiği anlamına geliyordu. Onlardan bir ton vardı ama bu sayı yine de endişe verici görünüyordu. Ya onda bir sorun varsa?

Elbette umurumda değildi. Kendime izin

vermezdim. Ama yine de.

Bu konuda.

Zihnim önceki geceye geri döndü ve vücudum hemen ısındı.

Seks benim için hiç böyle olmamıştı. Hiçbir zaman. Bir erkek benim sihriime kapılır kapılmaz, kontrolümü kaybederdi. çekilemedi. Kesinlikle

beni soymadan boşaltamazdı. Ya da ağzını memelerime dayayıp beni kolayca boşaltırdı.

Gece gerçeküstüydü.

Kesinlikle gerçeküstü.

Ve daha fazlasını istedim.

Tabii ki kendime izin veremezdim. Belki bile. Ama bu

onu istememe engel değildi.

Hiçbir şey gibi davranırdım. Muhtemelen en iyi karar buydu. Evet.

Bu yüzden, terazi yığınımı şöminenin şöminesine taşıdım ve üzerine yaydım. Sadece birkaç tanesini sığdırabildim ama Talon'un daha fazlasını kaybedeceğini sanmıyordum. Zaten düşürdüğü o çılgın sayıdan sonra.

Bir gece önce orada bıraktıklarımı almak için banyoya girdim. İlkini elime aldığımda kaşlarımı çattım.

Sıcak hissettirdi.

Bu garipti.

Diğerlerini de kontrol ettim ve aynı olduklarını fark ettim.

Hah.

Belki de içlerinde bir çeşit büyü falan vardı. Talon'a sormak zorundayım. Ya da belki kız kardeşine. Stella bana ejderhalarla ilgili gerçekleri anlatmaya daha yatkın görünüyordu.

Bu ölçekleri diğerlerine ekledim ve güzel görünmeleri için birkaç dakikamı ayırdım. Neden yaptığımdan emin değildim. Güzelce düzenlenmemiş olsalar bile muhteşemlerdi. Sanırım bir parçam onları oraya aitmiş gibi göstermek istedi.

Çok saçmaydı. Bunu biliyordum ama yine de mükemmel olana kadar bırakıp gidemezdim.

Düzgün bir şekilde yerleştirildiklerinde, dolaba geri döndüm ve yeni bir çift kıyafet giydim.

Doğru kıyafetleri almamıştım. Çoğunlukla havanın ne kadar soğuk olacağına dair herhangi bir uyarı almadığım için. Ejderha Malikânesi'ne gideceğimizi sanmıştım. Dürüst olmak gerekirse, ejderhaların şatosunda titrememi önleyecek kadar sıcak tutan kıyafetlerim bile yoktu.

Ben de temiz bir kot pantolon ve uzun kollu bir tişört giydim. Dürüst olmak gerekirse, gardırobumun çoğunu yırtık kot pantolonlar ve kesilmiş siyah üstler oluşturuyordu. Çeşitliliği hedeflememiştim.

Yatak odamın kapısı açıldığında ve odaya krep kokusu dolduğunda hangi kazağın en sıcak tutacağını tartışıyordum.

Yumm.

Az önce düşündüğüm muhteşem, devasa ejderha elinde iki tabak krep ile içeri girdiğinde dolabı hemen terk ettim. Devasa olan Talon içindi ama küçük olan benim için fazlasıyla yeterliydi. Yanında da pastırma, yumurta ve sosis vardı.

Belki Talon'un kalesini biraz sevmiş olabilirim.

Belki de bir gece önceki aptalca orgazm beni . Söylemesi zordu.

Muhteşem yüzünü ve gülünç derecede sıkı kışını görmezden gelerek tabağımı Talon'dan çaldım. Yorgun görünüyordu ve gözlerinin altında halkalar vardı ama bu konuyu açmadım.

Bir an sonra yatağın kenarına oturmuş, yüzümü yemekle dolduruyordum. Kıkırdadığını duyduğumu sandım ama baktığımda yanımda yemek yiyordu.

Ben getirdiği peçetelerden biriyle ağzımın kenarındaki şurubu silerken o hâlâ işini bitiriyordu ve bakışlarım bıraktığı teraziye geri döndü.

Nedenini bilmiyordum ama onlara bakmak bana gurur veriyordu. Mantıken bunların boktan bir dekor olduğunu biliyordum. Temelde büyük görünüyordular,

düz değerli taşlar. Ama hissettiğim tuhaf gurur karşısında bunun önemi yoktu.

Ejderha Malikanesi beni delirtiyordu. Pullar ayak tırnağı kırpıntıları gibiydi ve ben onları toplayan bir sürüngendim.

"Terazilerini geri alabilirsin," dedim, ama bir yanım sessizce ona *terazilerimi* almaya çalışması için meydan okuyordu.

O parçamın bir yürüyüşe çıkması gerekiyordu. Uzun

bir yürüyüşe. "Hayır," dedi.

Göz kırptım.

Yemeğine geri döndü.

"Onları... dışarı atmalı mıyım?" Kelimeleri söylemek zordu. Görünüşe göre, onlara bağlanmıştım.

Bir koleksiyoncu gibi. Ayak tırnağı koleksiyoncusu.

Vay be.

"Hayır." Bu sefer hırladı.

"Yani onları senin için saklamalı

mıyım?" Homurdandı.

Sanırım bu bir evetti.

En azından kendime onun için kupa topladığımı söyleyebilirdim. Ben güzellerime bakarken o sürüngen .

Onun güzelleri.

Bir parçam onların benim olduğu konusunda ısrar etse de. Tamamen kaybediyordum.

O yemeğini bitirirken dişlerimi fırçalamak için banyoya girdim. Geri döndüğümde yine gitmişti.

Kapıya baktım.

Tamam o zaman. Sanırım tek başımaydım.

Stella ile hapishanede buluşmam gerektiğinden oldukça emindim, bu yüzden tek başıma yola çıktım. Harika bir navigatör değildim, ama muhtemelen yolumu bulabilirdim. Ve ihtiyacım olursa talimat isteyebilirdim.

Koridorun yarısında durdum. Aniden.

Ne olduğumu unutmuştum. Bir siren.

Biz arzulanan kişilerdik.

Hâlâ beni kendileriyle çiftleşmeye zorlamaya çalışan ejderhalar olabilir.

Odama dönsem iyi olacak.

"Ne yapıyorsun?" Koridorda yanıma yaklaştığında Talon'un sesi biraz eğlenmiş gibiydi. Bir elinde bir çift kalın çorap, diğerinde ise bir kapüşon vardı.

Gerçekten ama gerçekten benim için olmalarını umuyordum.

"Hapishaneye kadar tek başıma yürüyecektim," diye açıkladım çoraplara bakarak.

Onları uzattı ve geri isteyemeden çifti ayırdım. Dengede durmak için ona yaslandım, ince üzerine çektim ve yerine oturttum.

Çorapları almamla ya da söylediklerimle ilgili yorum yapmayınca konuşmaya devam ettim.

"Tek başıma dolaşmamın güvenli olmadığını hatırlamadan önce buraya kadar gelebildim. İnsanlar beni almaya çalışabilir. Clementine birkaç ay önce fae diyarına kaçırıldı ve Zora'nın üzerine o canavar pislik tarafından baskı yapıldı."

"Ejderha Malikanesi'nde güvendesiniz. Halkımızın yapacağı en kötü şey sizi önermek olacaktır."

Sözleri beni muhtemelen olması gerekenden daha fazla rahatlattı.

"Teklif edilmeye karşı değilim. Ejderhaların yatakta ne yaptıklarını iyi bildiklerini duydum," dedim.

Getirdiği kapüşonlu tişörtü başıma geçirdi. "*Bir* ejderhanın yatakta ne yaptığını bildiğine dair iyi bir otoriteye sahipsin."

"Bunu kabul etmeyeceğim."

"Gerek yok. İkimiz de bunun doğru olduğunu biliyoruz." Yeni kapüşonumu yerine çekmeyen eliyle yan tarafımı dürttü ve ben de elini ittim.

Yürümeye devam ederken ikimiz de sessizliğe gömüldük. Kapüşonu kalçalarımın ortasına düşerek tüm vücudumu ısıttı. Onun gibi kokuyordu ve vücuduna sarıldığım için sıcaktı.

Ejderha olmanın ciddi avantajları vardı. Sıcaklık bunlardan biriydi.

Çorapları da çok mutluydu. Fayansın soğuşunu hâlâ içlerinde hissedebiliyordum ama ikinci katmanla çok daha iyiydi.

Kapüşonlu tişörte baktım ve soluk bir spor numarası ve logosu gördüm. "Ne oynadın?" diye sordum, o da şöyle bir baktı.

"Futbol, Mistwood Prep'te."

"Şehrin en dış mahallesindeki zengin çocuklara yönelik yatılı okul mu?"

"Evet. Benim katıldığım zamanlar bu kadar süslü değildi. Bütün ejderhalar oraya giderdi."

"Bu kaç yıl önceydi?" "Çok fazla."

Ellerimi kapüşonun ceplerine soktum ve beni bekleyen üç daha buldum. Kenarları keskin değildi ve birini çıkarıp kontrol ederken alnım kırıştı. "Onları düzelttin mi?"

"Seni tekrar kesmelerini istemedim."

Bu çok tatlıydı.

Gerçekten çok tatlı.

Ama en başta neden bana terazisini veriyordu?

"Tüm ejderhalar pullarını kaybettiklerinde onları toplar mı?" Ben sordum. "Evet."

Oh.

O zaman ürkütücü değildik. Bu içimi rahatlattı.

"Onlarla genelde ne yaparlar?"

"Sende kalsın."

Bu, yararlı bilgilerden olabildiğince uzaktı ama en azından benimle konuşuyordu.

"Onlarla ilgili özel bir şey var mı?"

Homurdandı.

Konuşma bitmiş gibiydi. Oh

neyse.

Teraziye cebime geri koydum ve parmaklarımı yüzeyinde gezdirdim. Pürüzsüz ve sıcaktı. Hatta sakinleştiriciydi.

En azından onları topladığım için tuhaf biri değildim, çünkü bunu herkes yapıyordu.

Eğer hatırlasaydım, Stella'dan düşen pullar hakkında daha fazla bilgi isterdim. Aşırı miktarda pul kaybediyor gibi görünüyordu. Herhalde kimse her gün sekiz on pul toplamıyordur. Bir süre sonra pullar tarafından istila edilirdi.

Hapishaneye doğru yol alırken rotayı ezberlemeye çalıştım. Sylvester konusunda da bir plan çalıştım ama bu, ejderhaların onu baştan çıkarmam için hücrelerine girmeme izin verip vermemesine bağlıydı. Eğer dokunurken büyümün gücüyle vurabilirsem, benim için yer değiştirmeye karşı oldukça emindim.

Yine de bu sadece bir teoriydi. Tehlikeli bir teori. Bu yüzden denememe izin vermediler.

Yeterince başka şey denediysek ve yine de hiçbir şey işe yaramadıysa, kendi başıma gizlice girmenin bir yolunu bulmam gerekecekti.

Umarım iş noktaya gelmez.

Hapishaneye indiğimizde Stella iki erkek ejderha ile tartışmanın ortasındaydı. Aşağıda fazladan bir kamp sandalyesi de vardı.

Yaklaştığımızda Talon bedenimi kendi bedeniyle engelledi. "Hey, Talon," dedi adamlardan biri.

Adamın onunla konuşma şekli bana onun gerçekten onların kralı *olmadığını* düşündürdü. En azından onların gözünde. Mistwood'un geri kalanı için öyleydi.

"Sireniniz nerede?" diye sordu başka bir adam.

Büyük, koruyucu piçin etrafından dolandım ve salladım. "Buradayım. Ve ben onun değilim."

Neden korumacı davrandığını bile bilmiyordum. Beni sadece gelişigüzel ısırmıştı. Beni gelişigüzel besledi. Beni gelişigüzel indirdi. Bana gelişigüzel çorap ve kapüşon getirmişti.

Çünkü hapishanesindeki pullu pisliği alt etmek için bana ihtiyacı vardı. Beni ihtiyacı olan bir araç olarak koruyordu, başka bir şey değil.

Ama belli ki ejderhalar yüzünden tehlikede değildim. Bana yapabilecekleri en kötü şeyin beni baştan çıkarmaya çalışmak olduğunu kendisi söylemişti.

Her iki adam da ateşliydi ve ikisi de bana sırtıttı. Talon arkamdan sertleşti, ama tepkisini görmezden geldim, korumaların yanından geçip Stella'ya hızlı bir gülümseme gönderdim. "Nasılmış bakalım?"

"Ne yazık ki hâlâ hayatta ve tekmeliyor. Siz gider gitmez büyüünüzün etkisi azaldı ve o da normal haline geri döndü."

Tekrar hücresinin penceresindeki parmaklıklara yaklaştım ve o hiçbir şey yapmazken onu inceledim.

"Sence sirenin olduğunu biliyor mudur?" Ben sordum.

"Bence o kadar uzun süredir orada ki artık kendi aklına güvenmiyor. Sahip olduğu akıl sağlığı muhtemelen çoktan yok oldu. Bence ona her gün büyüyle vurmak onu şaşırtacaktır," dedi Stella.

Yüzümü buruşturdum. "Kulağa işkence gibi geliyor."

Ve evet, yaptıklarından dolayı acı çekmeyi ve ölmeyi hak ediyordu ama bunu gerçekten hazmedebilir miydim bilmiyordum.

"Büyün acı verici değil. Piç kurusu bunu hissettiği için şanslı olacak. Kırmaya çalıştığımız şey onun zihni," diye karşı çıktı.

Birinin zihnini kırmanın işkenceden o kadar da farklı olduğunu düşünmüyordum, ama alternatif neydi? Kaçmanın ve daha fazla insana zarar vermenin bir yolunu bulana kadar hapisanede kalmasına izin vermek mi?

Açıkçası, bu bir seçenek değildi.

Tanımadığım çocuklardan biri "Sen sihrini kullanırken biz kalabilir miyiz?" diye sordu.

"Hayır." Talon'un sesi .

Talon'a ters ters bakarak, " değil," diye karşılık verdim.

Gözleri uyarmak için parladı ama isteksizce kabul etti. "Koridorun sonunda."

"Benimle birlikte durabilirler," dedi Stella. "Çok yaklaşmayacağız."

Talon bana, "Büyüne karşı herhangi bir direnç belirtisi gösterirse, hemen dururuz ve daha iyi bir plan yapmak için zaman ayırırız," dedi. "Eğer sadece birkaç kez işe yarayacaksa, daha stratejik olmalıyız."

Başımı salladım.

Arkamdan yaklaşarak diğer adamların beni görmesini engelledi. Ellerimi parmaklıklara doğru kaldırdım ve hücredeki pullu piç kurusuna odaklandım.

"Henüz değil," dedi Talon. "Hâlâ yürüyorlar."

"Eğer oraya onunla birlikte gidersem," diye başladım, sesim

kısıktı. Sözümü kesti. "Böyle bir şey olmayacak."

"Ama-"

"Hiçbir şey beni başka türlü ikna edemez. Seni riske atmaktansa bu pisliğe hayatının sonuna bakıcılık yapmayı tercih ederim."

Bu konuda bu kadar kararlı olduğuna göre, diğer krallarla savaşa girme konusunda gerçekten endişelenmiş olmalı.

Tartışmayı bıraktım ve yeniden Sylvester'a odaklandım. "Şimdi mi?"

diye sordum. "Biraz daha geri çekil," diye seslendi Talon.

"Sihrimin bir parçasını hissetmeleri onları öldürmez." "Daha ileri." Sesini daha da yükseltti.

Stella'nın alay ettiğini duyduğumu sandım.

"Ben tehlikeli değilim," diye hatırlattım

Talon'a. "Tehlikeliyim."

Onunla tartışmak beni bir yere götürmeyecekti, bu yüzden vazgeçtim. "Bu sefer büyüm güçlendiğinde beni hissetmemeye çalış."

"Namusun benimle güvende." Burnu boğazımın kenarına değdi.

"Isırmak da yok."

"Bu konuda herhangi bir söz vermeyeceğim."

"Ben ciddiym Talon. Isırmak yok, dokunmak yok. Biz bu koridordayken, kız kardeşin ve muhafızlar bizi izlerken olmaz."

"Peki." Yine de burnu boğazıma değdi. "Yeterince uzaktalar. Devam et."

Sylvester'a yeniden odaklandım ve sihrimi kullandım. Gücümü havaya gönderdiğimde kapüşonumun cebindeki pullar ısındı ve pullu canavarın tepkisini izledim.

İlk başta yavaşça etkilendi, ancak bir gün öncesine göre daha hızlı tepki verdi.

Talon'un parmakları hafifçe derime battı ama kontrolü elinde tuttuğu kesindi. Sanırım bir gün önce beni beslemesi buna alışmasına yardımcı olmuştu.

Sihrimi geçen seferkinden daha fazla zorladım, her şeyimi ortaya koydum.

Sylvester sürünerek hücreyi geçti ve vücudunu kapıya dayadı. Talon'un göğsü alçak sesle gürledi, pençelerini sıktı ama hapsedilmiş piç bana yaklaşmaya çalıştıkça pençeleri saklı kaldı.

Sonunda enerjim azaldığında, nefes nefese kalmış ve titriyordum, çabalamaktan bitkin düşmüştüm. Sylvester inledi ve pullu alnını metal kapıya bastırdı.

"Bana eziyet edecek bir siren buldun, değil mi?" diye sordu, yüzünü pencereye doğru kaldırırken dudakları geniş bir sırıtışla gerildi. Beni göremiyordu ama ruhsuz mavi gözlerinin benimkilere baktığını hissediyordum.

Ürperdim.

Talon homurdandı, "Benimle konuşuyor, seninle değil."

Sylvester şakayla karışık güldü. "Zevkimin yanında acıyı da severim. Onu içeri gönderin ve gerçek bir eğlence yaşayalım."

Talon bir an sonra beni kapıdan uzaklaştırıp yakındaki bir duvara yasladı. Hücre kapısını çekiştirdiğini duydum; lanet şeyi açmaya çalışırken kilitlerin duvara çarptığını duydum.

Tuhaf, yoğun bir büyü dalgası havayı kesti ve keskin bir nefes aldım.

İyi hissettirdi.

Doğru.

Mükemmel.

"Dur, Talon." Stella'nın komutu başka bir büyü dalgasıyla birlikte havada yuvarlandı. Bu seferki yabancı geldi.

Talon hırladı ve birkaç kilidin açıldığını duyduğumda gözlerim büyüdü.

Stella da hırladı.

Tam zamanında arkamı döndüğümde kadının onu kapıya doğru ittiğini gördüm. Havadaki büyü yoğunlaştı ve şiddetli bir şekilde tartışıklarını görebilmeme rağmen seslerini kesti.

Güç nihayet dağıldığında, Talon bana doğru hırlayarak koridorda hışımla ilerledi.

"Stella ile kal."

Köşede kayboldu ve koridordaki muhafızlar da onu takip ederek beni kız kardeşiyle yalnız bıraktı.

six

A ÇOK

STELLA, sanki bir dakika önce kardeşiyle birbirlerini öldürmek üzere değilmiş gibi kamp sandalyelerinden birine çöktü. Sandalyelerden ikisinin arasında, yerde duran ve benim fark etmediğim bir poşet karışımı aldı ve açtı.

"Çok eğlenceliydi," dedi. Ben aynı fikirde değildim.

Az önce tam olarak ne hâlâ emin değildim.

Karışım torbasını bana doğru uzattı ve midem guruldadı. Tekrar acıktıysam kendimi çok fazla zorlamıştım.

İsteksizce koridoru geçtim ve bir avuç dolusu karışım aldım. Onun yanındaki sandalyeye oturup elimdeki karışıma baktım.

Hepsi yer fıstığı, badem, granola ve küçük kuru ananas parçalarıydı. "Bütün çikolata nereye gitti?"

Stella yüzünü buruşturdu. "Redden kimse bakmıyorken seçip alıyor. Kimse onu bunun için öldürmekle tehdit etmesin diye kuru üzümeleri de yiyor."

Burnumu kırıştırdım. "Neden kuru üzüm koyuyorlar ki? Onları seven biriyle hiç tanışmadım."

"Bu dünyanın en büyük gizemlerinden biri."

Bir homurtuyu geri çektim.

Birkaç dakika sessizlik içinde atıştırdık. Karışım açlığını biraz bastırdı.

"Orada ne olduğunu açıklamak ister misin?" Sonunda sordum. Omuz

silkti. "Talon korumacıdır."

"O kadar sinirliydi *ki hapishane hüccresine girmesini* engellemek zorunda kaldınız."

"Sylvester'ın kaçırıldığı kızlardan biri Talon'un en yakın arkadaşlarından biriydi. Jamie Vale. Çocukken herkes kader arkadaşı olacaklarını düşünmüş ama öyle olmamış. Sadece nasıl olduğunu görmek için bir kez yattılar ve ikisi de ikinci kez yatmak istemedi."

Kaşlarım kalktı.

Birinin Talon'la seks yapıp daha fazlası için geri dönmek istemeyeceğine inanmakta zorlanıyordum. Belki o zamanlar bu kadar tecrübeli değildi. Ya da belki sadece ön sevişmede iyiydi.

Aslında bu beni biraz umutlandırdı.

Belki onu becerdikten sonra, kaşıntı yeterince kaşınmış olacaktı ve onu bu kadar çok istemeyi bırakabilecektim.

"Jamie rahattı ama güçlüydü. Sylvester onu incitebilseydi, seni bir lokmada yiyebilirdi," dedi Stella.

"Bu Talon'un neden çıldırdığını açıklamıyor. Senin büyüün ve kapı arasında, ben gayet iyiydim."

"Ama Sylvester burada olduğunu biliyor. Sadece şehvet duymuyor, *sana* karşı da şehvet duyuyor."

"Siren büyüü böyle yapar. Talon bunu bilmeli."

"Bunu bilmekle hissetmek arasında fark var. Ve o pisliğin yattığı kadına ulaşmaya çalıştığını görmek her erkek ejderhayı kızdırır."

Yüzüm kızardı. "Yine de birlikte değiliz. Sıradan bir şey."

"Ejderhalar hazinelerini korurlar. Eğer bizden birini beceriyorsan, sen bizim hazinemizsin."

Yüzüm daha da kızardı.

"Bu konuda utangaç olmayın. Hepimiz çok seks yaparız. Kadersel eş bağları herkesin başına her an gelebilir. İnsanlar biriyle yeterince yatarlarsa bunu zorlayabileceklerini düşünüyorlar."

"İşe yarıyor mu?"

"Kırk yılda bir. Neyse ki Sylvester'la benim başıma gelmedi." "Ne zamandır birlikte yatıyorsunuz?"

Esprisi soldu. "Birkaç yıl. Ondan önce onlarca yıldır arkadaşlık. Yaptığı şey arkadaş grubumuzu kırdı. Birkaçı onun sadece akıl hastası olduğunu düşündü. Onu iyileştirebileceklerini düşündüler. Ama on yedi kadın?" Başını salladı, ifadesi karardı. "Bu hastalık değildi. Ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ve onu yakaladığımızda gözlerindeki bakışı hepimiz gördük. Onları incitme şeklinden gurur duyuyordu."

"Siktir."

Başını salladı ve bir avuç dolusu karışım daha aldı. Bana uzattığında ben de biraz aldım.

"Granola seçmeliyiz," dedi. "Redden çikolatası ve kuru üzümü bittiğinde hep bunları tercih ediyor."

"Redden yemeği nasıl paylaşacağını bilmiyor, değil mi?"

"Hayır. Tek çocuk falan. Yine de sağlam biri, bu yüzden onu yanımızda tutuyoruz."

İkimiz de birkaç dakika daha sessiz kaldık. Garip değildi. Sadece sakindi.

"Talon'la aramda kadersel bir eş bağlantısı oluşmasını engellemek için yapabileceğim bir şey var mı?" Ben sordum.

Homurdandı.

"Hayır." "Neden

olmasın?"

"Kader ne isterse onu yapar."

"Kaderin bir insan olduğuna

inanıyor musun?"

"Hayır. Ama belli ki romantik bir şey, insanları ruh eşiymiş gibi bir araya getirdiği düşünülürse, daha çok bir kadına benziyor. Pek çok erkek aşk tanrısı olayına girmez."

Başımı salladım. "Burada ne kadar zaman geçiriyorsun?"

İçinden granola seçtiği patlıcan karışımı torbasına odaklandı. "ok fazla."

İtmedim.

Eğer bana daha fazlasını anlatmak isteseydi, anlatırdı.

"İlk birkaç yıl boyunca yılda sadece bir kadın aldı," dedi sonunda. "O ve ben birlikte olana kadar tırmanmadı. Beş yıl içinde beş kadın kaybettik, sonraki beş yıl içinde de on iki. Noktaları birleştirmeliydim. Mistwood'daki ailesini ziyaret edeceğini söylediğinde nereye gittiğini anlamalıydim. Daha önce bir araya getirmeliydim."

"Sonunda nasıl ğrendin?"

Esprili bir şekilde güldü. "İşten izinli olduğu gün ona öğle yemeği sürprizi yapmaya çalıştım ama evde değildi. Mistwood'a gidip ailesine nerede olduğunu sorduğumda onu görmediklerini söylediler. Yine de şehrin dışında bir evi olduğundan bahsettiler. Hiçbiri adresi bilmiyordu. Eve gittim ve herhangi bir kayıt için evimizi aradım ama hiçbir şey bulamadım. Talon'dan bulmama yardım istedim. Beni aldattığını düşündüm.

-Gerçeği hiç hayal etmemiştim."

Sesi sertleşti. "Diğer krallarla konuştu ve Bane şehrin kayıtlarına girmeyi başardı. Adresi buldu. Talon ve ben oraya gittik.

ve piçin son kurbanının cesedini bir masanın üzerinde buldular. Her yerde kanı vardı. Malikânemize doğru yola çıkmıştı bile, de sanki içimize şeytan girmiş gibi peşinden uçtuk ve buraya gelir gelmez onu yere serdik. Büyümüze karşı koyamadı bile. Biz çok güçlüyüz. Ama dönüşmesini engelleyemedik ya da onu geri dönüşmeye zorlayamadık. O zamandan beri burada."

"Ve sen de mi?"

Kadın onaylar gibi bir ses çıkardı. "Ona en yakın olan bendim. Bir araya getirmeliydim. Cahilliğimin bedelini böyle ödüyorum."

Neden böyle düşündüğünü anlayabiliyordum. Bana kız kardeşlerimi o kadar çok hatırlatıyordu ki. Ve ben de geçmişimdeki pislikler için kendimi suçlamamış mıydım?

Yine de her şeyi kendi üzerine yıkmasına izin veremezdim. En azından suçlunun kendisi olmadığını anlamasına yardım etmeden olmazdı.

"Ailesi Mistwood'daki evi biliyordu ama hiç ziyaret etmedi. Bu onların hatası mı?" Ben sordum.

Kaşlarını çattı. "Tabii ki hayır."

"İkiniz de bir arkadaş grubunun parçasıydınız. Noktaları birleştirmemeleri onların suçu mu? Eminim o zamanlar da bazen ortadan kayboluyordu."

Kaşları daha da çatıldı. "Her zaman yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu düşündük. İçine kapanık biriydi."

"Ve eğer başka biri olsaydı, bu tamamen doğru olabilirdi. Bu kadar uzun süredir tanıdığın ve yakın olduğun birinin iyi bir insan olduğuna inanmak senin suçun değil. Ya da en azından bu kadar boktan olmadığına." Hücre kapısına doğru başımı salladım. "Daha önce bilseydin, onu daha önce durdurabilirdin. Sürekli burada kalarak kendini cezalandırma."

Birkaç dakika sessiz kaldı, hala granola çıkarıyordu. Bana bir avuç dolusu uz, isteksizce yemeye başladım.

Granolayı hiç sevmemiştim ama yemek yemekti ve açtım.

Stella sonunda, "Yeni bir plana ihtiyacımız olacak," dedi. "Daha iyi bir plan. Hücreye karşı gösterdiğiniz performansı tekrar tekrar gösteremezsiniz, değil mi?"

"Tekrar tekrar birinden beslenmeden olmaz. Ben ."

Başını salladı. "Talon bunun için tek seçenek ve siz burada oturup sevişemezsiniz. Muhtemelen o da kendini kaybetmeye devam edecektir. O yüzden yeni plan."

"Herhangi birinden beslenebilirim," diye karşı çıktım.

"Doğru." Sesi aynı fikirde olmadığını söylüyordu ama bu konuda bir tartışma başlatmadı. "Ben bunu uzun bir oyuna dönüştürmeyi düşünüyorum. Eğer onu saatlerce, günlerce senin büyüünün etkisinde tutabilirsek, aklını kaçırıyormuş gibi hissedecektir. Kimse bir sirenden böyle bir çaba göstermesini beklemez."

"Yani bana tembel diyorsun ve kardeşinin sahipleniciliğini garip bir şekilde sorun etmiyorsun," dedim, ama gerçekten alınmamıştım. Kız kardeşim Zora da Stella'ya benzer şekilde olayları ele alıyordu, ancak Stella gibi bunu destekleyecek silahlara sahip değildi.

"hayır, ama ikincisine evet." Kaşlarımı çattım.

"Çoğu siren senin kadar güçlü değil. Bunu kendiniz de söylediniz. Büyülerini devam ettirmek için beslenmeleri gerekiyorsa, onlardan her gün tüm gün boyunca büyülerini kullanmalarını beklemek mantıklı olmaz. Tembel olduğunuzdan değil, beklentileri reddedecek kadar güçlü olduğunuzdan. Yani sirenler hakkında çok şey bilseler bile kimse sizden böyle bir güce sahip olmanızı beklemez. Çoğu insan da bilmez."

Hemen cevap vermedim.

Elimdeki yığına biraz daha granola ekledi. "Bunu nereden biliyorsun?" Sonunda sordum.

Omuz silkti. "Talon, Hale Blair'le çiftleştikten beri sirenleri araştırıyor. Beni bilgilendiriyor."

"Sirenleri araştırmak için hangi kaynaklar var ki?"

"Bilmiyorum. Bu saçmalıktan kaçınmak için temsilcimiz olmayı reddettim."

"senin rolün ne?"

"Oh, muhafızları ben yönetiyorum. Programları ve diğerk şeyleri yapıyorum. Burada güvende olduğumuzdan ve korunduğumuzdan emin olun ve Malikanede, orada yaşadığımızı düşünmelerini sağlayacak kadar insanımız var. Bu arada kimseye aksini söyleme izniniz yok. Gerçi diğerk kralların zaten bildiğini düşünüyorum."

Kız kardeşlerim bana mesaj atamayacaklarını anladıklarında bir araya gelirlerdi. Özellikle de Malikânenin ejderhalar kanadına saldırıp orayı neredeyse bomboş bulurlarsa.

Ama hepsi Talon'un beni onunla çiftleşmeye zorlayacağını düşünüyordu. Yani kralları bile onu o kadar iyi tanıyor olamazdı. Huysuz ve belki biraz da saldırgandı ama o piçin kimseyi kendisiyle çiftleşmeye zorlamayacağından emin olacak kadar iyi tanıyordum onu. Kaderindeki eşi beklemiyor olsa bile.

"İyi olduğumu bildirmek için yakında kız kardeşlerime mesaj atmam gerekecek," dedim. "Onlara Talon'un beni kendisiyle çiftleşmeye zorlamadığını gösterene kadar yokluğumu takıntı haline getirmeyi ve endişelenmeyi bırakmayacaklar. Hepimiz deneyeceğini düşünmüştük."

"Burada telefon çekmiyor ama eminim önümüzdeki birkaç hafta içinde sizi telefonun olduğu bir yere uçurabilir."

Birkaç hafta kız kardeşlerimle konuşmadan geçirmek için uzun bir süreydi ama hayatta kalacaktım. Umarım yokluğumun hayatlarını çok fazla etkilemesine izin vermiyorlardır.

"Sylvester'a vurmak için hiç suyunuz kaldı mı?" diye kontrol etti. "Birazcık bile işe yarar."

"Biraz daha granola yedikten sonra sana haber veririm. İğrenç ama yardımcı oluyor."

Güldü ve bana büyük, ezik bir su şişesi uzattı. Kesinlikle daha iyi günler görmüştü, ama mikroplar umurumda değildi, bu yüzden üstünü açtım ve derin derin içtim.

"Talon eninde sonunda daha fazla yiyecek gelecektir ve ben de yarın daha fazla atıştırmalık getireceğim. Sakinleştikten sonra ona yeni planımızı anlatabiliriz."

"Eğer daha önce yaşananların tekrarlanmasını istemiyorsak, planı uygularken benden uzak durmasını istemeliyiz. Tabii sahiplenme duygusunun üstesinden geleceğini düşünmüyorsanız."

"Bunu kabul etmeyecektir. Hiçbir şey söylemezsek onu mesafesini korumaya ikna etme şansımız daha yüksek. Temsilcilik işleri onu oldukça meşgul ediyor."

"Pekâlâ." Birkaç dakika sessizlik içinde birlikte granola yedik.

Sonunda bana "Sesli kitap sever misin?" diye sordu.

"Elbette."

"Burada tonlarca dinliyoruz. Onları Talon'un hesabına yazıyoruz." Bir parmağını dudaklarına götürerek sessiz olmamı söyledi ve ben de gülümsedim. Para kralların hiçbiri için sorun değildi, bu yüzden umurunda olmadığından emindim. Yine de bunu söylemedim.

Yüksek fantezi türünde bir sesli kitap açtı ve ikimiz de dinlerken rahatladık.

Kendimi yeterince toparladığımda, büyüümün küçük bir kısmını havaya doğru ittim.

"Bunu hissedebiliyor musun?" Kontrol ettim.

Stella onayladı ve ikimiz de dinlemeye geri döndük.

Bir süre sonra Sylvester'a baktı ve sırtışından gücümü hissettiğini anladım.

Güzel.

Belki zamanla kontrolünü kaybetmesini ve yer değiştirmesini sağlayabilirim.

seven

A ÇOK

TALON birkaç saat sonra iki büyük tabak yemekle tekrar geldi. oktan yemiş olmalıydı, çünkü birini bana verdikten sonra ikincisini tek kelime etmeden kız kardeşine uzattı.

Sonra benimkinin yanındaki boş sandalyeye oturdu. Büyümden bahsetmedi. Ya da başka bir şeyden.

Duysaydı bile muhtemelen onu duymazdım. Sesli kitabımız ve tıka basa yediğim yemek arasında, büyük, huysuz ejderhaya dikkat edecek enerjim yoktu.

Ben bir lokma daha yiyemezken yemeğimi bitirdi ve Stella bitirdikten sonra tabaklarımızı alıp sözsüz bir şekilde tekrar gitti. Ne yaptığını ve geri gelip gelmeyeceğini sormak istedim, ama vazgeçtim.

Akşam yemeği vakti, daha fazla yiyecek ve üç muhafızla geri döndü. İkisi erkek, biri kadındı.

Stella kitabı durdurdu ve ikimiz de yedik. Stella muhafızlarla bir tür yarış hakkında sohbet etti. Şaşırtıcı bir şekilde, Talon da ara sıra sohbele katılıyordu. Konuştukları ırk her neyse onu yapmış gibi görünüyordu.

Onunla muhafızlar arasındaki dinamikler diğer krallarınkinden çok daha farklıydı. O adamlardan bazıları gerçekte oldukları kadar lider değilmiş gibi davranmaya çalışıyordu ama herkes onların gerçekte öyle olmadıklarını biliyordu.

Bir kral olmadan, vampirler ortalığı kasıp kavurur. Kurtadamlar vahşileşirdi. Fae'lerin her iki diyarda da işlerin yolunda gitmesini sağlayacak kimsesi olmazdı. Canavarlar kudururdu.

Ama ejderhalar öyle görünmüyordu.

Sabit görünüyorlardı.

Rahat.

Güçlü.

Onların gücü benim daha fazla risk altında olduğum anlamına geliyordu ama ben kendimi tehlikede *hissetmiyordum*.

Yemeğimiz bittiğinde, üçümüz de muhafızları kamp sandalyelerine bıraktık ve yukarı çıktık. Stella tabakları yemek salonuna geri götürmeyi teklif etti ve Talon tabakları teslim etti.

"Yarın görüşürüz," diye . "Beslenmeyi unutma, Avery!" Ona

kaşlarımı çattım, o da bana göz kırptı.

"Tutsağımız üzerinde çalışırken her gün beslenmen gerekecek," dedi Talon ve beni belli belirsiz tanıdığım bir koridora götürdü. Odama yaklaşıyorduk.

"Muhtemelen. Artık daha az miktarda büyü kullandığım için diğerlerinden kurtulabilirim."

"Ben seni doyurmaya hazırken aç kalman için bir neden yok," dedi açıkça.

"Hayır, ama-"

"Aması yok."

Öfkelendim ama onunla tartışmayı bıraktım. Bu oldukça anlamsızdı.

Odama vardık ve Talon benim için kapıyı açtıktan sonra beni içeri kadar takip etti. Kapıyı arkamızdan kapattığında itiraz etmeye zahmet etmedim.

Yatağa geri döndüm ve yatağımın kenarına oturdum, raftaki tartıya doğru giderken onu yakından izledim.

Bir tanesini eline aldığı anda içimdeki garip sahiplenme duygusu gerildi. Ne yaptığını sormak istedim ama kendime izin vermedim.

Onlara kafayı takmamam gerekiyordu.

Bir an sonra taşlama sesine benzer bir şey duydum ve kenarları düzelttiğini fark ettim.

Bunun beni rahatlatması gerekirken, o teraziye dokunurken gözlerimi ondan alamadım.

Resmen aklımı kaçıırıyordum.

Kendimi yatakta rahat etmeye zorladım ve ellerimi ödünç aldığım kapüşonlunun cebine . Parmaklarım pürüzsüz, sıcak pullara dokunduğunda, bu beni biraz sakinleştirdi.

Oda, onun keskin kenarları taşlama sesi dışında sessizdi. Muhtemelen özenle oluşturduğum düzeni bozacaktı ama yine de nefes almak için kendimi zorladım.

Onlar sadece düşmüş terazilerdi.

...ve onları yeniden düzenleyebilirim.

Ses ritmik ve sakinleştiriciydi.

Kenarları taşlamak hızlı bir işlem gibi görünmüyordu. Bir süre sonra nihayet uyuklamaya başladım.

Uzun birkaç gün olmuştu.

Ve son on iki saat içinde hayatımda hiç kullanmadığım kadar çok büyü kullandım.

Avuç içlerim ceplerimdeki terazilere dayalı halde uykuya daldım. Karnımı kemiren açlık bekleyebilirdi.

En azından birkaç saat bekledi.

Acısı beni gecenin bir yarısı uyandırdı ve karnımı tuttum, yüzüm buruşurken kan çanağına dönmüş gözlerimi açtım.

Kahretsin.

Hale bizi içeri almadan önce bir ay boyunca güvenli evimizde saklanmak zorunda kaldığımızdan beri hiç bu kadar acıkmamıştım.

İçmek için birini bulmam gerekecekti. Çabuk ol.

Koridora çıkarsam birini bulabileceğimden emindim. Talon, Ejderha Malikânesi'nde teklifler dışında her şeye karşı güvende olduğumu söylemişti. Ve teklifler tam da ihtiyacım olan şeydi.

Kendimi dengelemek için birkaç yavaş nefes aldıktan sonra nihayet yataktan kayarak çıktım. Ayaklarım iki kat çorabın içinde terlemişti ve hiç rahat değildi ama bunu görmezden geldim.

Bu benim tok versiyonum için bir sorundu.

Acıya karşı dişlerimi sıkarak odayı yavaşça geçtim. Terazinin kenarlarının öğütülürken çıkardığı ses kapı yüzünden azalmıştı ama yine de duyabildiğimi fark ettim.

Belki de kadar uzun süredir dışarıda değildim.

Kapıyı açtım ve bir adamla karşılaşınca aniden durdum. Kapı aralığında.

Talon'a göz kırptım. Kapının çerçevesine yaslanmış, bir elinde bir terazi tutuyordu. Diğer elindeki tırnaklarından biri pençeye dönüşmüştü ve keskin tarafını aşağıya doğru ezmek için kenarını kullanıyordu.

Vücudu gergindi ve kot pantolonunun düğmesi açılmıştı. Aleti pantolonu zorluyordu ama o bunu görmezden geliyor gibiydi.

"Aç mısın?" diye sordu, sesi çakıllı bir şekilde İçimi bir ürperti kapladı. "Evet."

Başka birini bulmayı teklif edecektim ama benden önce ayağa kalktı. Ayağa kalktığında yerden güzel, dokuma bir sepet aldı. Daha önce yanında olduğunu fark etmemiştim ama çok güzeldi. Kumaş beyazın sıcak bir tonuydu ve içine baktığımda daha fazla pul gördüm.

Çok daha fazla ölçek.

Ellerimi sokmak istedim ama karnıma saplanan bir başka ağrı bu isteğimi çabucak yok etti.

"Büyüm yayılıyor muydu?" Ben

sordum. "Evet." Bu konuyu açmadı.

Bunun için minnettarım.

Büyümle kapıma çekildikten sonra kaç kişiyi geri çevirdiğini bilmeme gerek yoktu. Bilmek de *istemedim*.

"Beni ." "Uykuya ihtiyacın vardı."

Sepeti kitap raflarımdan birinin yanına koydu ve ben de ona baktım. "Çok fazla pul kaybediyorsun Tal. Bunun normal olduğuna emin misin?"

"Evet."

"Odanız terazilerle mi dolup taşıyor?"

"Hayır. Onları kaybetmek normaldir ama her zaman olmaz." "Oh.

Yani sen... deri mi değiştiriyorsun?"

Homurdandı.

"Sanırım." "Ne

tetikliyor?"

Ellerini kalçalarımaya koydu ve bana çarpmamaya dikkat ederek bana yaklaştı. Karnım hâlâ ağrıyordu ama onunla konuşmak iyi bir dikkat dağıtıcıydı.

En azından iyi bir dikkat dağıtıcı olmuştu.

Beni tutuş şekli, daha uzun süre bir taneye ihtiyacım söylüyordu.

Başımı arkaya yatırdığımda Talon yüzünü indirdi ve dudakları benimkilerle buluştu. Ağzının verdiği his o kadar güzeldi ki, sihrimi kullanmadım bile. Sadece... zevk aldım.

Diliyle dudaklarımı ayırdı ve sonunda onun duygularını anladım.

Memnuniyet.

Arzu.

İhtiyacım var.

Karnımın alt kısmındaki ağrı hemen geçti ve inledim. Beni geriye doğru yürüttü ve ben daha fazlasını aldım.

*Ele
geçirme.*

Şehvet.

Daha fazla memnuniyet.

Sırtım hafifçe duvara çarptı ve eşofmanını başımdan çekecek kadar uzun süre ağzımı bıraktı. Altımdaki bluz da onunla birlikte gitti ve göğüslerimi avuçladı.

"Göğüslerime karşı bir şeyler hissediyorsun, ha?" Yüzünü kendime doğru çekerken nefes aldım.

"Mükemmeller amına koyayım." Ağzımı yeniden yakalamadan önce kelimeleri hırıldayarak söyledi.

Duygularını tekrar, daha sert bir şekilde çektim.

*Daha fazla ele
geçirme.*

*Daha fazla
şehvet.*

Daha fazla memnuniyet.

Sütyenimi çözdü ve kollarımdan çekiştirerek çıkardı.

Meme uçlarımdan birini hafifçe çimdiklediğinde ona doğru inledim. Alaycı bir şekilde. Ben ona karşı eğilene kadar onunla oynadı, onunkini içerken ihtiyacım şişti. Büyüm sadece buna katkıda bulundu.

Göğsümü serbest bıraktı ve kot pantolonumun düğmelerini açtı, parmaklarını bel bandına ve külotumun altına kaydırduğında nefesim kesildi. Klitorisime sertçe dokunuyor, kayganlığın içinden hafifçe fırçalıyorlardı.

Daha önce de oraya dokunmuştum ama bu şekilde değil.

Dikkatlice değil. Ağzının içine doğru inledim ve göğsü gümbürdedi.

Duyguları daha vahşi ve daha şehvetli hale geldi.

Ama memnuniyeti sadece devam etti. Şişti. Kalınlaştı.

Acelesi yokmuş gibi klitorisimin etrafında yavaşça dolaştı. Sanki olmayı tercih edeceği başka bir yer ya da yapmayı tercih edeceği başka bir şey yokmuş gibi. Sanki içimde olmak için ölmüyormuş gibi.

Duyguları bana gerçekten olmadığını söyledi. Sadece benimle eğleniyordu.

Nefesimi tutmak için öpücüğe ara vermek zorunda kaldım. Başımı yana yatırdı ve dudakları boğazımın kenarından aşağı indi. Öptü. Yalama. Emdi.

Kıstırma.

"Isır beni," diye nefes aldım ve o da gürlledi.

"Dişlerimi yine teninde mi istiyorsun, A?"

Kalın bir parmağını içime soktuğunda haykırdım ve gömleğini bir çapa gibi kavradım. Ellerimi teker teker saçlarına doğru kaldırdı ve başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirirken neredeyse boşalıyordum.

Beni tekrar uçurumun kenarına götürürken, omzumdaki o yeri öpüp ısırırken saçlarını delicesine sıkıca kavradım. Isırığının tenimde iz bıraktığı yeri. Solmamıştı. Neredeyse orada bıraktığı kadar hızlı bir şekilde mükemmel bir yara izine dönüşmüştü.

Yara izi sıradan bir ısırık gibi görünmüyordu ama belki de ejderhalar hep böyle yapardı. Belki-

Elinin üzerinde patladığımda ılıklarım inlemelere ve solumalara dönüştü. Beni tutuşu hiç sarsılmadı ve dişleri beni tekrar deldi, derin ısırdı ve zevki daha da uzattı.

Daha sert.

Sonsuza kadar.

Derimi serbest bıraktı ve klitorisimi okşamaya devam ederken yarayı yavaşça yaladı. Hareketler daha tembeldi. Daha sakindi.

Artık beni çalıştırmaya çalışmıyordu. Beni tekrar aşağı çekmeye çalışıyordu.

Kendime gelmeye çalışırken neredeyse şiddetli bir şekilde nefes nefese kaldım. Bedenim titriyordu. Belki de *ruhum* titriyordu.

Kesinlikle hiç böyle dokunulmamıştım.

Talon'dan önce bir kez olsun kendi ihtiyaçlarını umursamadan bana zevk veren bir erkek olmamıştı. Şimdi, bunu iki kez yaptı.

kaldırıp yatağıma götürdüğünde eli hâlâ göbeğimdeydi ve parmağı hâlâ içimdeydi.

Daha fazlasını istiyordum ama çok yorgundum. Çok yorulmuştum. Ve onun duygularıyla o kadar mutlu bir şekilde doluydum ki, bu beni sadece daha da uyutuyordu.

Ama karşılık vermem gerekiyordu. Dengeyi tamamen kendi tarafıma bırakamazdım. O benimle ilgilenmişti, ben de onunla ilgilenmeliydim.

Elini çekerken, "Pantolonumu çıkar," diye fısıldadım. "Bu gece olmaz, Ave."

Beni ısırdığı yere bir öpücük kondurdu.

"Ama-"

"İyi uykular." Dudaklarımı hafifçe öptü, sonra battaniyelerimi çeneme kadar çekti. Hala gömleksizdim, üzerimde sadece düğmeleri açık bir kot pantolon ve bir

Nemli tanga.

Gidişini izlerken yatak soğuk ve boş geliyordu, çıkarken elini ağzına götürüp parmaklarını yalayarak temizlediğini fark etmemiştim.

Kapıyı arkasından kilitledi ve boşluğa rağmen o gider gitmez uykuya daldım.

TALON ertesi sabah yine kahvaltıyla geldi. Gözlerinin altındaki halkalar daha koyuydu ama yine de konuyu açmadım.

Yatağın kenarında yanımda oturan adama yan gözle bakmaktan kendimi alamadım. Giyinmek için zamanım vardı ve Talon'un eşyalarını geri istemesi ihtimaline karşı kendi kıyafetlerimle gitmeye karar vermiştim.

Ben yemeğe başlarken katlanmış yığına baktı, sonra cebinden temiz bir çift kalın çorap çıkardı ve ayaklarıma geçirdi.

"Bugün üşümedin mi?" diye sordu.

Ağzımdaki yemeği yuttum ve boğazımı temizledim. "Öyleyim." "O zaman neden kapüşonu giymiyorsun?"

"Geri isteyebileceğini düşündüm."

Kaşlarını çattı. "Onu sana ben verdim." "Bir günlüğüne."

"Sen istediğin sürece."

"Tamam. Teşekkürler." Yemeğime geri döndüm. "Eğer bu iş daha uzarsa, bir noktada Mistwood'a dönmek için bir araca ihtiyacım olacak."

"Ne kadar hakkında hiçbir fikrim yok." Ben de bilmiyordum.

"Birkaç hafta içinde geri dönebiliriz," dedi.

"Belki Stella bana daha iyi uyan kıyafetler ödünç verebilir? İyi giyinmeye çalışıyorum. Güvenlik için. Çekici görünmek... bir sirenin sahip olduğu en iyi koruma türüdür."

"Burada o tür bir korumaya ihtiyacın yok." Sesi alçak ve çakıllıydı.

Stella zaman içinde aramızda bir bağ oluşmasının imkânsız olduğunu söylemişti, ama ben risk almak istemedim.

"Kendi kıyafetlerimi giymek senin kader arkadaşın olmaktan kaçınmama yardımcı olabilir. Seninkini giymek biraz mahrem bir şey. Zaten biraz sahiplenici olduğunu biliyorum ve Stella bana tüm ejderhaların biriyle yattıklarında böyle olduklarını söyledi, ama-"

Sözümü kesti. "Giyim tarzın bir eş bağını durdurmayacak. Bu bir canavarın izi gibi değil. Eğer bir ejderha seninle kader birliği yapmışsa, çıplak da olsan, kar tulumu giyip yüzüne maske de taksan kader birliği yapacaktır."

Dudağımı ısırdım.

Sonunda yemeğinden bir ısırık aldı, çiğnedi ve yuttu. "Ve biz birlikte uyumadık."

Sesinde bir hırıltı vardı. Yüzüm

ısındı.

Doğru.

O sadece... beni çıkardı.

Ve hırlama şekli bana birlikte yatmamızı önerdiğim için sinirlenmiş olabileceğini söyledi.

Beni çekici bulmuyor muydu? Ondan içtiğimde beni çekici bulmuştu ama belki de büyüm artık onu böyle etkilemiyordu. Ya da belki

bu yüzden benimle ilgilenmiyordu.

Belki de bunun doğal olmadığını düşünüyordu. Eski sevgilim de öyle düşünmüştü. Beni zorlasa bile onun üzerinde sihrimi kullanmamdan nefret ederdi.

Kendimi yeniden kahvaltıma odakladım.

Talon'u zaten istemiyordum.

Ya da gerçekten sevişmiş olsaydık onu istemezdim. Aynı adamı asla iki kez istemedim.

Ve belli ki benimle kader birliği yapmak istemiyordu, bu yüzden umarım bundan kurtuluruz.

Yemeğimizi sessizce bitirdik ben bir gün önce yaptığım gibi dişlerimi fırçalamak için banyoda durduğumda tabağımı tekrar aldı.

Dışarı çıktığımda gitmişti. Kapüşonunu başıma geçirdikten sonra, parmak uçlarımla pulların olduğu sepete yaklaşıp içine bakmaktan kendimi alamadım.

Çok fazla vardı.

Alt dudağımı dişlerimin arasına aldım ve kapıya baktım.

Şifonyer onlar üzerindeyken çok daha güzel görünecek. Ve onları düzenlemek için yeterli zamanım olabilir.

Dişlerim dudağıma daha sert battı.

Bir süre sessiz tartıştıktan sonra odayı geçtim ve kapıyı hızla kilitledim. Sonra sepete geri döndüm ve bir kucak dolusu terazi çıkardım.

Terazilerimi şifonyerin üzerine yayarken, her birinin doğru şekilde yerleştirildiğinden emin olmaya özen gösterirken, içimdeki tuhaf, takıntılı kısım memnuniyetle doluydu.

Ben yerini ayarlarken Talon kapıyı çaldı. Sepetimde hâlâ daha vardı ve onları kitaplığa koymak için sabırsızlanıyordum.

"Avery?" Sesi daha önce olduğundan daha sakindi.

"Bir dakika," diye seslendim, sepetimi saplarından rafa doğru taşıdım. Kitapları severdim ama terazileri daha çok severdim.

Bu tam anlamıyla delilikti.

Ama bir şekilde hala doğru.

En üst raftaki tüm kitapları çıkardım ve terazilerimi oraya yerleştirdim, sonra da geri çekilip inceledim.

Mükemmel.

Talon tekrar kapıyı çaldı. "Her şey yolunda mı?"

Belki de birkaç dakika olmuştu.

Ya da on.

Ya da on
beş.

Oops.

"Evet, ben iyiyim. Sadece bir saniye."

Bütün kitapları sepete doldurdum ve kapıya kadar taşıdım. Sepeti açıp Talon'a uzattığımda zavallı sepet kitapların ağırlığı altında eziliyordu.

Kaşları hafifçe kalktı.

"İşte." Sepeti ona doğru biraz daha uzattım. "Sepetini geri alabilirsin. Kitaplarını da."

Beni geçip odaya baktı ve şifonyerin üzerindeki teraziyi görünce gözleri karardı.

Hala onları geri alabileceğini söylemek için ağzımı açtım ama ağzımdan çıkan kelimeler tamamen farklıydı.

"Onlar artık benim."

Dudakları hafifçe kıvrıldı. Sanki gülümsemeye karşı koymaya çalışıyor ama .

Koridorda ilerlemeye başladı, ben de onunla birlikte ilerledim. Sadece birkaç metre yürüdükten sonra bir kapının önünde durdu ve kapıyı açtı.

Kaşlarımı çattım.

Kimin odasına giriyorduk?

O içeri adımını atarken içeri baktım ve geniş, açık alanı gördüğümde gözlerim büyüdü. Bir tarafta mutfak, diğer tarafta ise rahat görünümlü bir kanepenin karşısında televizyon bulunan sade bir oturma odası vardı. İki kapı açık duruyordu ve birinden yatağın bir kısmını, diğerinden de bir çalışma masası görebiliyordum.

Bütün oda o kadar yoğun Talon kokuyordu ki, onun olduğuna şüphe yoktu. Derin bir nefes aldım ve içimde bir şeyler duruldu.

Sepeti kapının yanına bıraktı ve ben de iki tane daha aynı sepet fark ettim, ikisi de benim kitaplarla doldurduğumdan daha büyüktü. Orta boy olanı en büyük olanın içine gelecek şekilde üst üste dizilmişlerdi. İkisi de boştu.

"Etrafa bakmak ister misin?" diye sordu, anlaşılan her şeye nasıl baktığımı fark etmişti.

"Ben iyiyim," dedim, kendimi olduğum yerde kalmaya zorlayarak. "Stella muhtemelen bizi ."

"Her sabah altıda orada oluyor," diye kabul etti. "Sadece her akşam gidiyor çünkü gitmezse onu terapiye sürükleyeceğimi biliyor."

Odadan çıktı ve birlikte aşağıya indik. "Onun davranışları için kendini suçluyor gibi görünüyor," dedim.

"Öyle. Terapi bu yüzden."

"Gerçekten yaptın mı? Onu terapiye götürdün mü?"

"Birçok kez. Adam ölene kadar bu konuyu gerçekten kapatabileceğini sanmıyorum."

"Bu durumun ona ne yapmış olabileceğini hayal bile edemiyorum," diye itiraf ettim. "Birine değer verdiğinde ve *seni* incittiğinde yeterince kötüdür, ama bunu *arkadaşlarına* yaptığını öğrenmek? Onları incitmek mi? Onları öldürdüğünü?" Başımı salladım, boğazım şişti.

Eğer Wendell kız kardeşlerimden birine dokunmuş olsaydı, aramızda yaşanan her şey çok ama çok daha erken gerçekleşir ve sona ererdi.

Talon durdu.

Aniden.

Eli bileğimdeydi ve beni yerimde tutuyordu. "Sana kim zarar verdi?" Sesi alçaktı.

Karanlık.

Boğazıma bir yumru oturdu. "Hiç kimse." "Avery," diye hırladı adımı.

"Bu konuda

konuşmuyorum." "Az

önce konuştun."

"Kız kardeşlerimin haberi bile yok. Bu konuda konuşmuyorum." Bileğimi onun elinden kurtardım ve merdivenlerden aşağı indim. "Hiçbir şey söylememeliydim."

"Benimle konuşabilirsin."

"Ben seni tanımıyorum. Sen de beni tanımıyorsun. Ve benimle yatma fikrinden bile . Neden sana bir şey söyleyeyim ki?"

Boğuk bir ses çıkardı. "Neden seninle yatma fikrinden hoşlanmadığımı düşünüyorsun ki?"

"Sana pantolonunu çıkarmanı söylediğimde beni reddettin. Sonra da beni yatakta yalnız bıraktın."

"Saygılı davranıyorum."

"Birini parmaklamak *saygılı* bir davranış değildir. Sıcaktır ve harika hissettirir ama saygı değildir."

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Peki. Bunun hakkında konuşmuyoruz. Seninle yatmak istemediğimi düşünmenden bahsediyoruz."

"Ejderhaların yattıkları insanları bahsetmiştim. Birlikte yatmadığımızı belirtmiştin. Bu oldukça açık bir ifade gibi görünüyordu."

"Seni sahiplenmemin nedeninin bu olmadığını söylemeye çalışıyordum. Seninle yatmak istemediğimden değil. Belli ki istiyorum."

"O zaman neden beni sahipleniyorsun?"

Homurdandı. "Bu... karmaşık."

Doğru kelimeyi bulması bir dakikasını aldı ama doğru kelime beni etkilemedi. "Bunun Jamie ile bir ilgisi var mı? Stella olabileceğini söyledi."

cevap vermedi. Doğru tahmin

etmiş olmalıyım.

"Stella bana sadece bir kez yattığınızı ve bunun da iyi olmadığını söyledi. Yine de ona karşı bir şeyler hissediyor muydun?"

"Hayır."

Daha fazla açıklama bekleyerek ona baktım.

Sonunda itiraf etti, "Kardeş gibiydik. Onunla neredeyse Stella ile olduğum kadar yakındık. Herkes kimyamızın uyuştüğünü söyleyip dururdu ama ikimiz de bunu hiç hissetmemiştik. Birkaç on yıl önce, Kai Malikânenin kanadındaki bir karmaşayla başa çıkmasına yardım ettikten sonra bize birkaç şişe fae şarabı gönderdi, biz de onları hep birlikte açtık. Arkadaş grubumuz. Sekiz kişiydik. Şarap sert vurdu ve herkes eşleşti. Banyoda sevişiyorlardı. Bizden birkaç metre ötede bir kanepede battaniyenin altında. Bir dolabın içinde."

Oh.

Vay
canına

.

"Jamie ve ben de diğerleri kadar sarhoştuk. Kimya konusunda haklı olup olmadıklarını görmek için denemek isteyip istemediğimi sordu. Kabul ettim ve yatak odasına gittik. Kıyafetlerini çıkardı ve bana dokundu, ama ben onu bile." Yüzünü buruşturarak başını salladı. Neredeyse iğrenmiş görünüyordu.

"O

Belli ki o da tahrik olmamıştı. Gülüp geçtik ve bir daha bundan bahsetmemeye karar verdik ama biz kanepeye döndüğümüzde bazı arkadaşlarımızın işi bitmişti. Bizi birlikte çıkarken gördüler ve onlara işi yaptığımızı söyledik."

"Lanet olsun."

"Ondan sonra kendimizi kardeş olarak sağlamlaştırdık. Ve hayır, seni onu gördüğüm gibi görmüyorum. Belli ki öyle. Ama ne olursa olsun, o kafesteki herifin yanında hiçbir kadın istemiyorum."

Kolunu tuttum ve elimi pazusuna doladım. Bana baktı, bu temas karşısında şaşırmıştı.

Ben de kendimi şaşırtmışım ama geri dönmek istemedim. Çok doğru hissettirdi.

"Eski sevgilimdi," dedim sessizce. "Wendell. O bir kurt değiştirendi. Ve o öldü, bu yüzden sahiplenici kral şeyini yapmana ve onu öldürmekle tehdit etmene gerek yok."

Talon'un vücudu gerildi ama yürümeye devam ettik. "Sanırım sahiplenici kral olayına alışkınsın."

"Kız kardeşlerim hep bundan bahsediyor," diye katıldım. "Hale de bu noktada kardeşimmiş gibi davranıyor, yani bundan kaçış yok."

Hapishaneye açılan kapıya vardık ve o kapıyı açtı.

"Buraya telefon hizmeti getirmek için çalışıyoruz," dedi. "Bir ay içinde hazır olacak."

"Kız kardeşlerime mesaj atmak için bir ay bekleyemem. Öldüğümü düşünecekler." "Onlara mesaj atman için seni uçuracağım. Ne kadar bekleyebiliriz?"

"En fazla iki hafta. Çılgına dönecekler."

Başını salladı. "Gökyüzünde buradan çok uzakta olmayan bir yer var. İki haftaya ulaştığımızda seni oraya uçurabilirim."

Koridorun sonuna varmadan önce neden beklemek istediğini sorma fırsatım olmadı. Stella zaten oradaydı ve beklendiği gibi başka bir muhafızla oturuyordu. Bana sırtıttı, ben de ona gülümsedim.

Talon bana dönmeden önce Stella'ya bakarak, "Öğle yemeğiyle geri geleceğim," dedi.

Başımı salladım ve Stella'nın yanına otururken muhafızın yerini aldım. O ve Talon bizi yalnız bırakarak uzaklaştılar.

"Bu herifin canına hazır mısın?" diye sordu, sesi neşeliydi.

Güldüm ve Talon'un koridorun uzak tarafından hırladığını duyduğuma yemin edebilirdim.

"Kesinlikle."

TALON son iki gecede olduğu gibi o gece de beni odama kadar götürdü.

"Bu uzun zaman alacak," diye uyardım ve Sylvester'ın gerçekten değişmesini istiyorsak kafesine girmem gerektiği önerisini ısrarak geri çektim.

"Acelem yok." Öyle

miydim?

Sanırım bunu hiç düşünmemiştim. Kız kardeşlerimin yanına dönmek istiyordum ama onları gerçekten özlemiyordum. Vampir Malikânesi'nde her zaman yalnız olduğum zamanki gibi değil.

Bunu onlara asla itiraf etmeyecektim ama hepsi eşleşip beni geride bıraktıklarında çok yalnız hissetmiştim. Mutlu seviniyordum ama dışarıda kalan tek kişi olmak zordu.

Özellikle de dışarıda bırakılmak, güvenliğim için Vampir Malikânesi'nde kapana kısılmış tek kişi olduğum anlamına geldiğinde.

Ama ejderhaların bana ihtiyacı vardı.

Onların kalesinde güvendeydim. Orada özgürdüm. Eşim olmasa bile.

Zaman artık acı verecek kadar yavaş geçmiyordu.

Eğleniyordum. Eğlenmediğim zamanlarda da bir fark yaratıyordum. Ya da en azından deniyordum.

Talon beni yeni bir koridora götürdü ve ona kaşlarımı çattım. "Nereye gidiyoruz?"

"Yüzmeye gitmeyeli uzun zaman oldu. Sana burada nerede yüzebileceğini göstereyim dedim."

Ohh.

Evet, lütfen.

"Bir mayoya ihtiyacım olacak, tabii senin mantıksız sahipleniciliğin çıplak yüzmeme izin vermeyecekse," diye uyardım.

Cebinden bir kumaş demeti çıkarıp yukarı kaldırdı ve getirdiğim en dar bikiniyi parmak uçlarından sarkıttı. "Aşağı inerken senin odana uğradım."

"Bu çok tehlikeli bir mayo, Tal." Koyu kırmızı kumaşı ondan kaptım ve ödünç aldığım kapüşonlunun cebine soktum.

"Nasıl tehlikeli?"

"Clementine buna Vampir Katili mayom diyor. Onu giydiğimde erkek vampirler gözlerini . Birkaç ay önce bir tanesi neredeyse boğuluyordu."

Talon'un göğsü gümbürdedi. "Neyse ki burada değiller."

"Ejderhaları da öldürebilir."

"O zaman iyi ki hepsini bölgeyi boşaltmaları için uyarmışım." "Senin kral olmadığını sanıyordum."

Bir köşeyi döndük ve o kıkırdadı. "Ejderhalar üzerinde nüfuz sahibi olmak için kral olmana gerek yok. Burada bir sirenimiz olduğunu ve kız kardeşlerinin kim olduğunu biliyorlar. Seni zorlamayacaklar."

"Sen ve Stella bunu hepsi için yeterince yapıyorsunuz. Hayatım boyunca sihrimi hiç bu kadar çok kullanmamıştım."

"Yine de gözlerin şu anda seninle o çatıda karşılaştığım zamankinden daha parlak."

"Tanıştığımızda, beni sadece seninle çiftleşmeye zorlamak için aldığını düşünmüştüm," diye hatırlattım ona.

"Bunun için hâlâ zaman var."

Ben homurdandım, o da bana sırtıttı.

Bir köşeyi daha döndük ve sıcak, nemli bir odaya girdiğimizde gözlerim açıldı. Yakınlarda büyük, oval bir havuz vardı. Yanında da normal bir jakuzi büyüklüğünde küçük, yuvarlak bir havuz vardı.

Etrafındaki odaya daha fazlası yayıldı. Bazıları oval olandan çok daha büyük, bazıları ise yuvarlak olandan daha küçüktü. Hatta birkaçı bir ejderha için yeterince büyük görünüyordu. Devasa oda birkaç tanesini barındıracak kadar büyüktü.

Ovalin yanında diz çöktüm ve parmaklarımı suya daldırdım. Sıcak su tenimde yuvarlanırken gözlerim kapandı. "Bunlar kaplıca mı?"

"Evet. Su doğrudan dağdan geliyor. Ejderhalarımız uzun zaman önce havuzların bazılarını genişletti ama doğal olarak varlar."

"Büyüm bu suyla karıştığında kimse buradan ayrılmak istemeyecek." Kapüşonunu başıma çektim.

"Yine de senin için onları dışarı atacağım."

"Böyle konuşmaya devam edersen kalbimin peşinde olduğunu düşünebilirim." Parmağımla arkasını dönmesini işaret ettim.

İsteksizce öyle yaptı ve bana sırtını verdi.

Hemen bikiniyi giydim ve oval havuzun kenarından baktım. Şaşırtıcı derecede derin görünüyordu.

Havuzların geri kalanıyla bağlantılı olup olmadığından emin değildim ama öğrenmek üzereydim.

Sırtı bana dönükken suya daldım ve derin bir nefes aldım. Ciğerlerimizin havayı soluduğu gibi onu da soluması mantıklı değildi ama bu sizin için siren büyüsydü.

Hiçbir şey bilimsel olarak sağlam değildi ama işe yarıyordu. Ve asıl önemli olan da buydu.

Hızlıca havuzun dibine doğru yüzdüm ve diğer havuzlara bağlandığı tüneli buldum. Sadece nereye gittiklerini görmek için dallardan birkaçını aldım - odadaki diğer havuzlara.

Tüneli dağın içine doğru , bir düzineden fazla farklı yöne ayrıldığını fark ettim. Muhtemelen başka mağaralardaki başka kaplıcalara açılıyordu. Ejderhalarınkiyle bağlantılı olan ya da olmayan.

Orayı keşfetmek için can atıyordum ama Talon'u korkutacak kadar uzun süredir ortalıkta olmadığımı fark ettim.

Ben de geri döndüm.

Oval havuza bağlanan tünele dönüş yaptığım anda Talon'un pullarla kaplı elleri belimdeydi ve beni göğsüne doğru çekti. Beni suyun yüzeyine ve havuzun dışına doğru çekerken vücuduna sabitledi.

Beni çıkıntıya oturttuğunda şaşırmış gibi bir ses çıkardım, geri kayarken bana hırlamaya başlamıştı bile. Sylvester'ın boğulamayacağından bahsetmişti ama Talon'un suyun altında benim kadar uzun süre kalabileceğini düşünmemiştim.

"Ödümü kopardın. Öylece ortadan kaybolamazsın," diye hırladı ve ellerini dizlerimin üzerine koydu. "Mağara sistemi bir labirentten daha kötü. I-"

"Sakin ol. Dikkatliydim, sadece kontrol istedim." Ellerimi onunkilerin üzerine koydum.

Bana tekrar hırladı, saçlarından sular damlıyordu. "Mağara dalışı herkesin bildiği gibi tehlikelidir. Bir avuçtan fazla ejderhayı bu yüzden kaybettik.

Yüzyıllar boyunca. Suyun altında kaybolup bir daha geri dönmeseydin bununla başa çıkamazdım."

Bir an için onu inceledim.

Gözleri büyümüştü.

Göğsü hızla inip kalkıyordu. Onu gerçekten korkutmuştum.

Sahiplenme duygusu mantıklı olmasa da bu konuda nasıl yardımcı olabileceğimi biliyordum.

Yanımdaki taşı okşadım. Bir süre sonra isteksizce sudan çıktı ve yanıma oturdu. Bir bacağımlı kalçalarının üzerinden geçirdim ve kollarımı ona dolayarak kucağına oturdum.

Vücudu hareketsiz kaldı.

Yanağına bir öpücük kondurdum, o da beni kendine çekti, burnunu saçlarıma dayadı ve içine çekti.

"Eminim hiçbir şey gibi kokmuyorumdur," diye mırıldandım. "Kendin gibi kokuyorsun." Tekrar içine çekti. "Ve ben." "Şey, senin kıyafetlerini giyiyorum."

Eli çoğunlukla çıplak olan sırtımda gezindi ve ben gözlerimi kapattım.

Bana dokunma şekli daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu. Onun gibi bir şey yoktu. Kesinlikle ondan *daha iyi* bir şey yoktu.

Belki hala onu istiyordum.

"Hâlâ sistemimizden atamadık," diye mırıldandım.

Bana çakıllı bir kahkaha attı. "Beni sisteminden atamayacaksın."

"Eğer bu işi hiç yapmazsak."

"Beni içine aldığında, daha fazlasını isteyeceksin."

"Deneyimlerim bunun tam tersini söylüyor."

Talon'un eli yavaş ve sabit bir şekilde sırtımda gezinmeye devam etti. "Senin deneyimin, büyünlü başa çıkabilecek kadar güçlü olmayan erkeklerle oldu. Ben güçlüyüm."

"Büyük konuşuyorsunuz ama iddialarınızla ilgili herhangi bir kanıt görmedim."

"Parmaklarımın üzerine gelme şeklin bana kanıt gibi geldi. Başka birine hiç böyle tepki verdin mi?"

"Evet," dedim çok hızlı bir şekilde.

Kıkırdadı. "Bana yalan söyleme, Avery."

"Belki de söylemedim. Yine de bu bir kanıt

değil." "Kanıt mı istiyorsun?"

"Evet."

Geri adım atmazdım.

Onu istiyordum.

Konuşma ona iyi olduğumu gösterme çabası olarak başlamıştı ama artık daha fazlasıydı.

Daha büyük.

Başımı arkaya yatırdı ve beni öptü.

Onun sihrini çekmedim.

Henüz değil.

Şu an için sadece orada olmak istiyordum. Onunla birlikte.

Öpücük hızla derinleşti, dili hemen benimkiyle buluştu. Bedenimi kendine daha sıkı çekti ve ben de gömleğini başından çekti. Onu serbest bırakmama izin verecek kadar uzun süre beni serbest bıraktı ve ellerim kalın, sert kaslarının üzerinde gezindi.

O mükemmeldi.

Ağzımı tekrar yakaladı ve biki­nimin arkasındaki yayı çekiştirdi. Çift düğümlü olduğunu fark ettiğinde, parmakları düğümle bir süre boğuş­tuktan sonra nihayet çözdü.

Boynumdakiyle uğraşırken kumaş yukarı doğru kayd­ı ve onu da çözdüğünde kumaşı aramızdan yırttı.

Bir an sonra beni taş zemine sırt üstü yatırdı. İnişli çıkışlıydı ama ağzı o kadar hızlı göğüslerimdeydi ki umursamadım.

Ellerinden biri karnımdan aşağı kayd­ı ve mayomun altını buldu. Parmaklarını kasıklarım­a geçirip aşağıya doğru çekerken kalçalarım dikleşti. Çıplak kırım taşla buluştu, ama parmakları çoktan göbeğim­deydi ve klitorisimi yavaşça çalıştırıyordu.

İçimden kaçan çığlıkları durduramadım.

Durdurmak bile istemedim.

Beni olması gerekenden -benim *yapabileceğimden*- daha hızlı bir şekilde sınıra getirdi ve boşaldığımda göğüs ucumu kabaca ısır­dı.

Zevk içimde yuvarlanırken eğildim ve doğruldum ama bana toparlanmam için zaman vermedi. Çok hızlı bir şekilde karnının üzerine, yere düştü.

Elleriyle bacaklarımı açtı ve bir kalp atışı içinde ağzını klitorisimin üzerine koydu.

Elleri ve dili delicesine sıcaktı, en hassas bölgelerimin üzerinde yumuşakça geziniyordu.

Salladım

.

Sarsılmış

.

Saçını çekti.

Ve sonunda, beni tekrar sınıra getirdiğinde, tekrar paramparça olurken zevkle haykırdım.

Sırılsıklam pantolonunun fermuarını açtı ve sikini serbest bıraktı, bakışlarımla buluşmadan önce kayganlığımın üzerinde sürükledi. Üzerimde pozisyon almıştı.

Elini başımın yanına koydu. Gözleri

karanlık ve sıcaktı.

Hâlâ nefes nefeseydim, doruk noktamdan kurtulmaya

çalışıyordum. Sahip olduğu her kas gergin

görünüyordu.

"Hazır mısın, A?"

"Şimdiden sik

beni."

Gözleri parladı ve beni doldurdu.

Ağırdan almadı.

Ve geri çekilmedi.

Sertçe itti ve sikinin kalınlığı beni başka hiç kimsenin yapmadığı şekilde gererken nefes nefese kaldım.

Talon'un ağızı benimkini tekrar yakaladı ve kelimeleri duymadan ne istediğini anladım.

İçimdeyken kontrolü elinde tutabileceğini kanıtlamak istiyordu ki bunu daha önce kimse yapmamıştı.

Ve ben de bunu kanıtlamasını istedim.

Bu yüzden duygularını çektim, hissettiklerinin yoğunluğuyla neredeyse kontrolümü tamamen kaybediyordum.

Erimiş zevk.

*Yakıcı bir
ihtiyaç.*

Cinsel tatmin.

Tam ve mutlak sahiplik.

Kabaca içime girdi, ellerimi kaldırdı ve başımın üstünde sabitledi. Ağzımı bıraktığında dudakları boğazımda bir iz bıraktı.

Hâlâ kendisiydi.

Hâlâ büyümenin etkisini kırabilecek kadar güçlü. Sadece bu bile onu daha çok istememe neden oldu.

Beni tekrar zevkimin sınırına getirirken haykırdım, vücudu hala benimkini . Onu kontrol ettiğim için değil, o istediği için. *Beni* istiyordu. Büyüm onu zorlamasa bile.

Dişlerini boğazıma geçirdi, beni daha önce ısırıldığı yere. Sadece ilk ısırık iz bırakmıştı ama ikincisi de aynı derecede iyi hissettirmişti.

Beni oradan öptü ve ben de başını daha sert bir şekilde aşağı çektim. Dişlerini istiyordum.

Kabaca kıkırdadı, içime sert ve derin bir şekilde girerken dilini hassas cildin üzerinde , beni giderek daha da kenara yaklaştırdı.

Vücudum kavis çizdi, sallandı ve sarsıldı, bileklerim hala onun kavrayışında sıkışmıştı. Kontrol Talon'daydı ve ben buna bayılıyordum.

Sonunda ısırıldı ve ben çığlık atarak yere yığıldım.

Dişlerini tenimden kurtararak kanalıma boşalırken omzuma doğru hırladı.

Birlikte nefes nefese kaldık ve alnını benimkine yaslamak için kaldırdı. Vücudu hâlâ büyük, sıcak bir battaniye gibi benimkinin üzerindeydi. Aldığım zevk azalsa da altımdaki pütürlü taş aaldırmıyordum.

"Tek başına mağaraya dalmak yok," dedi sonunda, başını kaldırdı ama içimden çekilmedi.

"Pekala."

Mağara dalışı aklıma gelen son şeydi.

Dilimin ucunda kelimeler vardı. Önemli kelimeler. Ama onları söylemedim.

Hemen değil.

Zayıflık gösterirler. Ya da en azından zayıflık ihtimalini.

Sonunda bileklerimi serbest bıraktı ve bir tanesini ağzına götürerek oradaki nabız noktasını öptü.

Onu yakından izledim, anı yakaladım.

Gözlerindeki ve yüzündeki saf memnuniyeti.

Ereksiyonunun içimde hâlâ sert oluşunu.

Ve kelimeleri daha fazla tutamadım.

"Eğer başka birini beceriyorsan, bu bir daha ," diye fısıldadım.

Gözlerindeki bakış daha da alevlendi. Daha karanlık. "Beni sisteminden atmadın o zaman?"

"Henüz değil. Yine de denemeye devam

edebiliriz." Eğer başka bir kadınla

yatmıyorsa. Ya yatıyorsa?

Şey, paylaşmadım.

"Başka biriyle birlikte olmayalı uzun zaman oldu, Ave. Sadece sen varsın."

Bunu önemsemenin aptalca olduğunu biliyordum ama yine de bu sözler beni

tatmin etti. "Ve bunu tekrar yapmak istiyorsun?" diye sordum.

Hâlâ çekilmemişti, bu da hemen ayrılmakla ilgilenmediğinin oldukça açık bir işareti gibiydi. Ama yine de adil bir soruydu.

"Belli ki." Beni belimden yakaladı ve ikimizi de yuvarladı. Bu hareket nefesimi kesti ama onun üstünde olma hissinin hoşuma gittiğini inkar edemezdim.

Artık tüm kontrol onda değildi. Tüm kararları o vermiyordu.

"Ve bunun... düzenli bir şey olmasını mı istiyorsun?" diye

sordum. "Evet."

Alt dudağımı ısırđım. "Sıradan bir şey olmalı. Çıkarları olan arkadaşlar gibi. Ben ilişki yaşamam."

Sadece Wendell'den beri aynı adamı iki kez istemediğim için değil. Çünkü kendimi korumaya çalışıyordum.

Ellerinden birini belimin kıvrımına doğru kaydırđı, sonra başparmağını meme ucumun üzerinde hafifçe gezdirdi. "Tamam."

"Kendi odalarımızda uyuyacağız," diye açıkladı. "Kendi hayatlarımız olacak. Sylvester'ı öldürmenin bir yolunu bulduğumuzda beni Malikâneye geri götürmek zorunda kalacaksın."

"Pekâlâ." Göğsümü hafifçe sıktı, sonra meme ucuma yeniden odaklandı.

"Çıkıyor olacaktık," diye ekledim. "Sadece sevişiyor olurduk. Seks dışında, yine de sadece arkadaş olurduk."

"Mmhm." Meme ucumu çimdikledi ve harika hissettirmesine rağmen kaşlarını çatarak ona baktım.

"Talon."

"Öyle mi?"

"Beni dinlemiyorsun bile."

Bakışlarını benimkilere doğru kaldırdı. "Sadece düzüşüyoruz. Çıkarları olan arkadaşlar. Birlikte yaşamak yok. Sylvester öldüğünde malikâneye geri döneceksin. Tamam mı?"

Belki de dinliyordu.

"Doğru. Ama bana bunların hiçbirini hakkında ne düşündüğünü ."

"Sanırım bana vermek istediğin her şeyi kabul edeceğim, Ave. Kuralları sen koyarsın. Ben de onlara uyacağım. Çoğunlukla."

Göğsüm ısındı. "Pekala."

"Şimdi kim ne düşündüğünü söylemiyor?"

İsteksizce gülümsedim. "Sanırım beni havuza geri götürmeni ve tekrar becermeni istiyorum."

Sırıttı. "Evet hanımefendi."

Talon beni havuza geri taşıdı ve tam olarak istediğimi verdi, o kadar bitkin düştüm ki neredeyse kemiksiz kaldım.

nine

TALON

LANET BİR RÜYAYI YAŞIYORDUM.

Kaplıcalarda geçirdiğimiz geceden sonra rutinimize döndük.

Kahvaltı Avery'nin odasındaydı. En iyi günlerimizde, kahvaltıyı *o* hazırlardı. Onu hapishaneye götürdükten sonra, ben çalışırken o gününün çoğunu Stella ile birlikte Sylvester üzerinde sihrini kullanarak geçirdi. Öğle yemeğini yarı yolda ikisi için aşağıya getirdim ve gün sonunda bittiğinde akşam yemeğini aşağıya taşıdım.

Odasına döndüğümüzde, ikimiz de devam edemeyecek kadar bitkin düşene kadar sevişirdik. Sonrasında beni hep kovardı ama umurumda değildi.

Sonunda, gece kalmama izin verdi.

Geceler her günün en kötü kısmıydı. Odası benimkinin hemen altında olmasına rağmen, o gözümün önünde değilken uyuyamazdım.

Bu yüzden her geceyi onun kapısının önünde oturarak, pullarımın keskin kenarlarını onun için törpüleyerek geçirdim.

Sonunda, o piçlerin hepsini kaybederdim ve biterdi.

Ve sonunda, o lanet koridorda biraz uyumayı başaracak kadar yoruluyordum.

Onu vampirlerden almamın üzerinden İKİ HAFTA geçtikten sonra, kız kardeşlerine mesaj atabilmesi için onu uçuracağıma söz verdiğimi hatırlattı. Pullarımdan korunmak için birkaç kat giysiye bürünmüştü bile ve yüz ifadesi o kadar parlaktı ki istesem de onu geri çeviremezdim.

Ona artık katmanlara ihtiyacı olmadığını söylemedim.

Ya da pullarımın dökülmesinin sebebinin o olduğunu. Ya da çıktıktan sonra daha düzgün .

Bu konuşma ne olduğumuzu itiraf etmemizi gerektirecekti ve belli ki çıkar arkadaşlığından öteye geçmeye hazır değildi.

Ki bu benim için sorun değildi. Uyuyamadığım kısmı hariç. Ama uykusuz da hayatta kalabilirdim.

Balkonumuza çıktık ve şekil değiştirmeden önce onu sırtıma çektim. İlk seferinde olduğu gibi dehşet içinde çığlık atmadı; bedenim büyüdüğünde sadece güldü.

Onu telefonun çekmeye başladığı yere kadar taşıdım ve kız kardeşlerine mesaj göndermesi için ona zaman tanımak amacıyla yavaş bir daire çizerek uçtum. İşinin bittiğini bildirmek için sesini yükselttiğinde sadece bir ya da iki dakika olmuştu.

Onu şatoya geri götürürken içime bir memnuniyet yerleşti. Kalıp kız kardeşleriyle sohbet etmek istemedi.

Benimle eve dönmek istedi. Hayatımıza geri dönmek. Evet, hala geçici olduğunu düşünüyordu.

Ama sonunda gerçeği öğrenecekti.

Bunu sonsuza kadar bir sır olarak saklayamazdım. Stella zaten ona söylemekle tehdit ediyordu ve bilmeyi hak ediyordu.

Çok bencildim.

Çünkü ne olduğumuzu öğrenir öğrenmez eve gitmek isteyecekti.

Ve onu kaybedemezdim. Artık kaybedemezdim.

ten

A ÇOK

Bir ay göz açıp kapayıncaya kadar geçti.

Talon'un bana verdiği pul sepetleri hızla çoğalmıştı. Dairemdeki her boş yüzey onlarla kaplıydı ve hala odanın etrafına stratejik olarak yerleştirilmiş bir düzine sepet doluydu.

Haftalardır onları yatağıma atıp onlarla yatma isteğime direniyordum ama Talon, onlara karşı ne kadar tuhaf olduğumu anlamasına izin vermeden bunu yapamayacağım kadar sık odama geliyordu.

Telefon hizmeti nihayet o gün tamamlanacaktı ve ben çok heyecanlanmıştım.

Sonunda kız kardeşlerimle tekrar konuşabilecektim. Düzenli olarak. İstedğim kadar.

Kalede yaşamayı seviyordum - esas olarak düzüştüğüm uzun boylu, esmer ve yakışıklı kral yüzünden - ama yine de ailemi umutsuzca özlüyordum.

Saate bakarken Talon'un yemeği getirmekte geciktiğini fark edince kaşlarımı çattım.

Daha önce hiç bu kadar geç

kalmamıştı. Belki de uyumuştur.

Kapıya doğru ilerledim ve kapı koluna ama odamın dışında bir ses duyunca durdum.

"En son ne zaman birkaç dakikadan fazla uyudun?" Stella talep etti.

Onunla sesini tanımayacak kadar çok zaman geçirmiştım. "Fark etmez," diye homurdandı Talon.

O konuştuğunda vücudum ısındı.

Onu olması gerekenden çok daha fazla önemsedim.

"Bunu yapmaya devam edemezsin. Yapmak zorundasın-"

Stella başladı. "Hiçbir şey yapmak zorunda değilim," diye karşılık verdi.

Mahremiyetlerini daha fazla ihlal etmek istemediğim için kapıyı çektim ve açtım. Talon odamın dışında yerde oturmuş, duvara yaslanmıştı.

Neler olduğunu sormak için ağzımı açtığımda, "Ben iyiyim," dedi.

"Sana o kadar takmış ki, seni gözünün önüne getirmeden uyuyamıyor," diye karşılık verdi Stella, kardeşine bir bakış fırlattıktan sonra gözlerinde yalvarır gibi bir ifadeyle bakışlarını bana çevirdi. "Kafeinle yaşıyor, ama bu yeterli değil. Uyuması gerekiyor."

Gittikçe daha fazla yorulduğunu fark etmişim ama bunu bir araya getirmemişim.

Endişe vericiydi.

Yine de bunun olduğundan daha fazla şey ifade ettiğini düşünmeme izin verecek kadar ilgili değildim. Ejderhalar birlikte oldukları kişileri sahiplenirlerdi, Talon da beni sahipleniyordu. Ejderha olmasam da ben de ona karşı aynıyım.

"Bana söylemeliydin," dedim ona. "Ben

iyiyim," diye tekrarladı, kız kardeşine ters

ters bakarak. "Ayağa kalkabiliyor musun?"

diye sordu sertçe.

Gönülsüzce homurdandı ve yavaşça ayağa kalktı.

Kolumu onunkinin içine soktum, ağırlığını biraz aldım. Bana yaslanmıyordu ama ben yine de onu dengeliyordum. "Onu uyutacağım. Bana yemek odasının nerede olduğunu söyleyebilir misin?"

Talon daha güçlü bir şekilde tekrar hırladı. "Oraya gitmeni istemiyorum." Birinin benim onların kader arkadaşı olduğumu fark etmesinden endişeleniyordu.

Ben de öyleydim.

Umarım onun kokusunu üzerimde hissetmek beni korurdu.

"Merak etme. Sana yemek getireceğim. Teşekkür ." Köşede kaybolmadan önce kolumu sıktı.

Talon bir kez daha, "Ben iyiyim," dedi ve kolunu tuttuğum yerden çekmeye çalıştı. Onu sıkıca tuttum. "Bana yalan söyleme."

Öfkelendi ama dövüşmeyi bıraktı.

"Ya da kendine," diye ekledim, terazi dolu olabilecek bir sepet bulmak için etrafındaki koridoru tararken. Son zamanlarda onlardan çok daha az vardı, bu da bana onları kaybetmeyi neredeyse bitirdiğini düşündürdü. "Başka pul yok mu?"

"Sanırım sonuncusu dün düştü."

"Güzel. Yerim kalmadı." Kapımı arkamızdan kapattım ve Talon'u koridor boyunca çektim. Odasına vardığımızda kilitli değildi, bu yüzden onu benimle birlikte içeri çektim. Bunu kapattı ve onu yatak odalarından birine doğru sürüklediğimde başka bir şikayette bulunmadı.

"Bu ofis," dedi.

Onun yerine onu diğerine doğru çektim.

Onun yatağı benimkinden daha büyüktü. Battaniyeleri kırış kırıştı, ama sanki uzun zamandır orada değilmiş gibi görünüyordu. Ben de yatağımı hiç toplamazdım. Hep zaman kaybı gibi gelirdi.

Nedense onun yatağında da bir gölgelik vardı.

Geceyi orada geçirmeye karar verirsek diye kurmuş olmalı. Henüz o noktaya gelmemiştik ve hep benim odamda kalıyorduk. Ama oraya varacağımızı görebiliyordum. Hatta yakında.

Yatağın karşısında büyük bir televizyon vardı. Kumanda komodinin üzerinde, kalın bir kitabın yanında duruyordu. Gizemli bir romana benziyordu.

Onu hafifçe yatağa doğru ittiğimde, isteksizce kenara oturdu.

Uyumak istemeyebilirdi... ama ben onu yatağa nasıl sokacağımı biliyordum. Yüzümü onunkine yaklaştırıp hafifçe öptüm.

Yavaşça.

Kolu belime dolandı ve beni daha derinden öperken kendine çekti.

Onu sırtına doğru itmeye çalıştım ve o da beni kendisiyle birlikte aşağı sürükledi, tam ikimizin de istediği yere hizaladı.

Eli, bana ödünç verdiği kapüşonun eteğinin altına kayd ve sıcak avuç içinin sırtıma değdiğini hissederek ağzına doğru iç çektim.

Sonra geri çekildim.

Kaçan birkaç saç telini başımın üstündeki topuzun içine sokarken bana homurdandı. Muhtemelen onları kendisi çıkarmıştı. "Uyumama gerek yok."

"Belki de sana sarılmak

istiyorumdur." "İstemiyorsun."

Ayağa kalktı, ben de gömleğinin eteğinden tutup başının üzerine çektim.

"Elbette biliyorum. Çok fazla çalışıyoruz. Bir gün izin iyi olurdu."

Sylvester'dan uzak bir gün ve sihrimi kullanmadığım bir gün inanılmaz . İkisi de yaşlanmaya başlamıştı.

"Ayrıca, telefon hizmeti başladığında bir süre kız kardeşlerimle mesajlaşacağım. Muhtemelen çıldırmışlardır," diye ekledim.

Kaşlarını çattı. "Sen iyisin."

"Tıpkı senin gibi," diye alay ederek onu yatağa doğru ittim.

Kımıldamadı.

Kaşlarını çatması da öyle.

", Tal. Seni uyutmak için ne gerekiyor? Uyumuş olmalıyım. istediğin bir şey." Beni

inceledi.

Teklifi düşünüyordu. Ben

bekledim.

Sonunda, "Eğer günü yatakta geçireceksem, bana yaslanmanı istiyorum. Saçların açık ve üstün kapalı olsun. Pantolon da. Külot kalabilir. Kız kardeşlerine istediğin kadar mesaj atabilir, kitap okuyabilir ya da film izleyebilirsin. Umurumda değil. Ama bana karşı olmanı istiyorum. Ve saçlarının açık olmasını istiyorum. Hiç indirmiyorsun."

Sanki düşünmem gibi davrandım. Sanki zor bir pazarlık yapmış gibi.

Sanki bütün günü çıplak, onun yatağında, vücudumu ona yaslayarak televizyon seyrederek geçirmek zor bir şeymiş gibi.

Bu fikre burun kıvrabilirdim.

"Saçlarımın açık olmasından hoşlanmıyorum,"

dedim sonunda. Gözleri kısıldı.

"Ama sanırım bunu yapabilirim.

Senin için." Alnı yumuşadı.

Gülümsememi geri çektim.

Kapüşonunu başımdan çekişimi izledi. Altındaki kazağım da onu takip etti.

"Stella'dan yemeği aldıktan sonra kalanını çıkaracağım," dedim ve o da başını salladı. "Uzan ve pantolonunu çıkar. İkimiz de kot pantolonla uyumadığını biliyoruz."

Artık itiraz etmeye çalışmıyordu; kalın kumaşı devasa kalçalarından aşağı sıyırıp bir kenara fırlattı. Ereksiyonu boxer-şortunu zorluyordu. Benim için her zaman sertti ve bundan kesinlikle şikâyetçi değildim.

Stella kapıyı çaldı ve ben de yiyecekleri ondan almak için yatak odasından ıktım.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, gözlerinde gerçek bir minnettarlık vardı.

"Bütün günü kardeşinle yatakta geçirmek zor bir şey değil, Stell. Bana teşekkür etme."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Pekâlâ. Ama cidden, sana borçluyum."

"Bir sonraki sesli kitabımızı seçerek bana borcunu ödeyebilirsin. Onları seçmekten yorulдум. Çok fazla seçenek var."

Güldü. "Sana o işi neden verdiğimi sanıyorsun?" Ona şakacı bir şekilde kaşlarını çattım.

"Tamam, sonraki beşi ben seçerim. Eğer onu bir gün yerine iki gün uyutabilirsen on gün yapacağım. Adam herkesi ıldırtıyor."

"Gerçekten mi? Bana iyi göründü." Omzumun üzerinden baktım.

"Senin için en iyi yüzünü takınıyor." Kolumu okşadı. "Seni sürekli düzüşmeye ikna etmesine izin verme. Cidden uykuya ihtiyaı var."

Başımı ona doğru eğerek, "Bacaklarım kapalı kalacak," diye yemin ettim.

Homurdandı. "Siktir, seni seviyorum. Eğer seni çoktan sahiplenmemiş olsaydı, ." Güldüm.

Talon hırladı içinde ve diğer Oda, Görünüşe göre dinleme içinde üzerinde sohbetimiz.

"Git yemeğini ye. Ben Sylvester'a göz kulak olurum. Bir dahaki sefere ona büyüyle vurduğunda, kızarmış olacak."

"Sadece hayal edebiliriz."

Kapıyı kalçamla kapattım ve tabakları yatak odasına taşıdım. Talon hâlâ yataktaydı, bu da bana itiraf etmek istediğinden daha kötü durumda olduğunu gösteriyordu.

"Kahve aldı mı?" diye sordu, sesi zorlanarak.

"Hayır. Belli ki kafeine biraz ara vermen gerekiyor." Tabağını uzattım ve o da isteksizce kabul etti. "Uyumadan duramayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Bu kadar uzun süre
dayanabildim." "Tam
olarak ne kadar?"

Yemeğine odaklandı. "Yumurtalar güzel."

"Her zaman iyidirler. Geçmişte seks arkadaşlarınla böyle bir sorun yaşadın mı?"

"Çıkarları olan arkadaşlar," diye
düzeltti. Bir ısırık aldım, bir cevap
bekledim.

"Daha önce hiç çıkar ilişkisi olan bir arkadaşım olmamıştı," diye itiraf etti sonunda. "Yıllar içinde bir ya da iki kez birkaç dişi ejderhayı becerdim. Onun dışında yılda bir ya da birkaç kez Hale'in gece kulüplerinden birinde biriyle tanışıyorum."

Kaşlarını kalktı. "Bana genellikle yılda sadece bir kez seks yaptığınızı mı söylüyorsunuz?"

"Evet." Yemeğinden bir ısırık aldı, hâlâ tabağına odaklanmıştı.

"İmkânı yok."

Bakışlarını kaldırdı ve bir kaşını kaldırdı. "Neden olmasın?"

"Sen..." Ona doğru işaret ettim. Aklıma bir düzine şey geldi.

Muhteşem.

Yatakta harika.

*Her zaman
azgın.*

Çok seksi.

Ejderha Kralı.

"Doyumsuz," dedim sonunda.

Omuz silkti ve bir ısırık daha alıp tekrar yere baktı. Bir

dakika daha ona baktım.

Bana yalan söylemek için bir nedeni yoktu. Ona aksini beklediğimi söylemiştim. Ne söylerse söylesin aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmeyecekti.

Yani... doğruyu söylüyordu.

Sonunda çatalımı tekrar ağzıma götürdüm. "Ne sıklıkla seks yaptığımı mı soracaksın?"

"Hayır."

Gözlerim

i kırptım.

Bir ısırık daha aldı.

Tekrar göz kırptım.

"Bu karakterime aykırı görünüyor," dedim sonunda.

"Cevaptan hoşlanacağımı sanmıyorum ve benden önce kiminle birlikte olduğun önemli değil. Hiçbiri karşılaştırılmaz."

O haklıydı.

Bunu tartışmanın bir anlamı yoktu.

Ama yine de beni şaşırttı.

"I düşündüm sen olur Bakım daha fazla," I dedi.

"Sadece Çünkü . sahiplenme."

"İsimlerini isteyip hepsini öldürmekle tehdit etmemi tercih edersin?"

"Hayır. Yine de beklenen bir şeydi. Kai, Clementine'in yattığı birkaç adamı neredeyse öldürüyordu."

"O bir kral. Ben ."

"Onun kendi halkını temsil ettiği kadar siz de kendi halkınızı temsil ediyorsunuz."

Talon bir anlaşmazlık sesi çıkardı. "İsimlerini sordu ve onları avladı mı?"

"Hayır. Ona baktılar. Flört de ettiler. İçlerinden biri ona çok yakın oturdu."

Talon'un kaşları yukarı doğru kalktı. "Ve onları öldürmedi mi? Kai mi? Aynı kişiden mi bahsediyoruz?"

"Tüm krallar artık çiftleştikleri için biraz daha yumuşak. En azından Blair'e göre. Onlarla daha önce hiç tanışmadım. Neyse ki senin için bir bağ . Sert kalabilirsin. Yumuşamaya gerek yok." Vurgulama için yontulmuş karın kaslarını okşadım.

Homurdandı. "Sert olduğumu tartışmaya gerek yok."

Güldüm ve orada olduğunu anlamak için ereksiyonunu görmeme gerek kalmadı. "Biri senin eşinle flört etse ne yapardın?"

Bir an için beni inceledi. "Yalan mı istiyorsun, gerçeği mi?" "İkisini de."

"Ya duvara yapıştırır ve ödünü patlatırdım ya da en yakın pencereden aşağı atardım."

Kollarımda tüylerim diken diken oldu. "Hangisi hangisi?"

"Sen söyle, Ave."

Tabağının geri kalanını temizlemesini izledim, sonra komodinin üzerine koydum. Bulaşıklarla daha sonra ilgilenecektik. Uyumayı bitirdikten sonra.

Yastığına yaslandı ve yavaş bir nefes verirken gözleri kapandı.

"Tekrar yatakta olmak iyi hissettiriyor, değil mi?"

diye sordum. "Mmhm." Sesi Şimdiden aęırlaŐmaya
başlamıştı. Ne kadar yorgundu acaba?

Yemeğimden bir ısırık daha aldım ve sonunda "Biri senin eşinle flört etse onu
pencereden atarsın" dedim.

"Lanet olası heteroseksüel." Kelimeler mırıltıdan öteye geçemiyordu.
"Uyandığımda o mükemmel küçük memeler göğsümdede çıplak olsa iyi olur."

"Olacaklar."

Dudakları hafifçe kıvrıldı ama bir an sonra nefes alış verişi düzleŐince
gülümsemesi kayboldu.

Ben yemek yerken onun uyumasını izledim. Duygularım
karmakarıŐıktı. Ondan hoşlanıyordum.

Ondan çok hoşlandım.

Ama o bana ait değildi. Kaderindeki eşini bekliyordu. Konuştuğu için birini
pencereden atacağı kadın ben değildim ve asla onun gibi olamadım.

Hiç değilse bile buna çok yakın.

Duygularımın kontrolünü yeniden kazanmam gerekiyordu. Yaşadığımız Şey
eşsiz değildi. Sadece seksti.

Hayatımın en iyi seksiydi ama yine de.

Başka bir kadın gelip benim yerime geçene kadar onun yatağını ısıtıyordum.

Ve benden nefret edecekti.

Muhtemelen bundan sonra onu bir daha
göremeyecektim. Dudağımı ısırdım.

Birdenbire bütün günü ona yaslanarak geçirmek istemedim. Onu zaten önemseydiğimden daha fazla önemsememe izin vermek istemiyordum. Boşluk istiyordum. Çok fazla boşluk.

Ama uykuya ihtiyacı vardı ve onunla yatacağıma söz vermiştim.

Yemeğimi bitirdim ve isteksizce külotum hariç her şeyimi çıkardım. Yan tarafına yaslanıp bir bacağımyı kalçasının üzerine sarkıtırken memnuniyetle iç çekmeme engel olamadım. Uykusunda eli kıkımın üzerinde gezindi ve hafifçe sıktı.

Boğazım şişti.

Ya gitmesine izin vermek istemezsem?

Ya ona karşı daha çok şey hissetmeye başladıysam?

Benimle çiftleşmeyi ve kaderindeki eşi unutmayı hiç düşünür müydü?

Ondan bunu yapmasını isteyemezdim elbette. Kız onun için mükemmel olurdu ve ben sadece... bendim.

Ama belki, yeterince uzun süre birlikte olursak, bu bir olasılık haline gelebilirdi. Tabii ki bir eş *istemiyordum*. Bekar olmayı seviyordum. Bekar olmak güvenliydi.

Talon'la birlikte olmanın bir şekilde kendimi daha da güvende hissettirmeyi başarması çok saçmaydı. Telefonumu arkamdaki yatağın üzerine bıraktığım yerden aldım ve yukarı kaldırıp Talon'un göğsüne dayadım.

Servisi kontrol ettim ve elimde olduğunu gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Sonunda kız kardeşlerimle konuşabilirdim. Belki onlarla mesajlaşmak her şeyi yeniden normal hissettirirdi. Belki bir eş istemememin tüm nedenlerini hatırlardım.

Kaledeyken kız kardeşlerimizin grup bir ton mesajı kaçırmıştım ve her birini okudum. Uzun sürdü ve konuşmalardan birinde o kadar çok güldüm ki ağladım. Talon kıpırdamadı bile, ama eli kıkımda biraz sıkılaştı.

Sonuna geldiğimde, ben de kendi mesajımı gönderdim.

BEN

Artık telefon hizmetim var.

Bugünkü mesajlarınızla beni eğlendirdiğiniz için teşekkür ederim

CLEM

OMG

SONUNDA

NEREDESİN SEN?

BLAIR

Ejderhaların kalesinde olduğunu biliyorsun.

CLEM

Varlığından haberimiz yokmuş gibi davranmamız gerektiğini sanıyordum.

IZZY

Avery ile değil.

Ama... AVERY! Nasıl gidiyor?

ZORA

Peki seni kim ısırdı?

Gözlerim büyüdü ve elim boynumdaki yara izine gitti.

Onlara iyi olduğumu ve çiftleşmediğimi göstermek için bir resim göndermişim ama yara izinin görüneceğini fark . Buna çok alışmışım.

BEN

Uzun hikaye ama iyi gidiyor.

ZORA

Bir ay boyunca yokken sorulardan kaçmak yok

Yüzümü buruşturdum.

Beşimiz arasında en özel olan bendim. Buna hiç şüphe yoktu. Hayatımla ilgili bilmedikleri o kadar çok şey vardı ki. Kendimi güvende tutmak için onları göğsüme yakın tuttum.

Kız kardeşlerimden korunmaya ihtiyacım olmadığını biliyordum ama yine de her şeyi paylaşmak çok riskli geliyordu. Çok... samimi, sanırım.

Yine de bunu paylaşmaktan kaçmanın bir yolu yoktu. Beni Talon'la gördükleri anda, takıldığımızı anlayacaklardı. Pek ağzı sıkı değildik.

BEN

Pekala, tamam.

Talon'la yatıyor olabilirim. Yine de sıradan bir şey. Beni bu yüzden buraya getirmede, öylesine oldu.

Ve siz hemen bir sonuca varmadan önce, o kaderindeki eşini arıyor, yani benimle çiftleşmeyecek.

CLEM

OMG

OMFG

HİÇBİR
ŞEKİLDE

IZZY

Lanet
olsun.

BLAIR

Ciddi misin sen?

ZORA

Bunu tahmin ettiğimi
söyleyemem.

CLEM

Kader arkadaşı olayını halledebiliriz. Eğer sana aşık olursa, seni seçecektir.

Değil mi?

BEN

Hayır

Vampirlerin kan eşi olayı gibi.

Başka biriyle çiftleşmek onları mükemmel eşlerinden yoksun bir hayata mahkum etmek olur.

Bir eş bağı gerçekten bir olasılık değil Biz

sadece sıradanız

IZZY

Isırmak sıradan
değildir

BEN

Bizim için sıradan.

IZZY

Bu bir yara, Avery.

BLAIR

Kalıcı bir tane, değil mi?

BEN

Evet, ama bu bir şey ifade etmiyor.

ZORA

Eğer bir anlamı yoksa, o zaman neden yaptı?

BEN

Idk

İyi hissettiriyor.

CLEM

Tatlım, inkar ediyorsun.

BEN

Uzun vadede bu işin içinde olmadığımızı açıkça belirtti.

Ben onun mükemmel eşi değilim.

IZZY

Kusurlu eşleşmeler daha da iyi olabilir

CLEM

Birlikte harika bir yaşam sürmek için ruh eşi olmanıza gerek yok

ZORA

Sizin ne istediğiniz önemli

BEN

Onunla bir eş bağı kurmak istemiyorum, bu yüzden bunların hiçbirisi önemli değil.

Bu sadece seks.

CLEM

İyi seks mi?

BEN

Hayır, berbat ama yine de buralarda takılıyorum.

IZZY

Öyle bir homurdandım ki, neredeyse burnumdan su geliyordu.

Porter şimdi endişeli ve omzumun üzerinden okumaya çalışıyor

CLEM

O telefonu sakla,
kızım.

IZZY

Eminim okuduğun her kelimeyi Kai'ye
söylüyorsundur.

CLEM

Ben asla

Ama o da omzumun üzerinden okuyor olabilir.

BLAIR

Eşler bir yana, kadın onu ısırmasına izin veriyorsa seksin iyi olduğu açık.

Sana ihtiyacı var, Avery?

Seçeneklerimi düşünerek mesaja baktım. Kız kardeşlerime tam olarak neler olduğunu anlatmak istiyordum ama ejderhalar her şeyi bir sır olarak saklamışlardı. Bir seri katilin krallarının kız kardeşiyle bu kadar uzun süre yaşamış olması onlara iyi yansımayacaktı.

Bizi ne için istediğini söyleseydi, içimizden biri yıllar önce Talon'a yardım etmek için gönüllü olurdu. Ama kimseye söylemedi. Çünkü ejderhalarını korumak için sessiz kalmasını istiyordu. Ya da belki Stella'yı korumak için.

Gerçi bu konuda yardımcı olması için gerekçesini bilmeme gerek yoktu.

BEN

Sana söyleyemem ama kimse tehlikede değil.

Ve dediğim gibi, onunla çiftleşmemi istemiyor.

Kız kardeşlerimden hiçbiri hemen cevap vermedi.

Cevap vermeyerek onları inciteceğimden endişelenerek dudajımı ısırdım. Bir sonraki mesaj gelene kadar bir dakika geçti.

CLEM

Sanırım iyi olduğuna dair daha fazla fotoğraf ihtiyacımız var.

Madem sır saklıyorsun.

IZZY

Bunu destekliyorum.

ZORA

Üçüncü

BLAIR

Dördüncü

ü

Telefonumun kamerasını açtım ve Talon'un üzerinde uyurken hızlıca bir fotoğrafımı çektim. Sadece yüzüm ve ejderhanın göğsünün bir kısmı görünüyordu.

ZORA

Kahretsin, gün ortasında çıplak kucaklaşma mı? İşte hayat bu.

CLEM

Seks dersine mı ihtiyacı var?

BLAIR

Başka neden bir sirene ihtiyacı olsun ki?

BEN

Kesinlikle seks dersine gerek yok

Çok fazla uyumadı, bu yüzden Stella benden bugün izin almamı ve onu biraz dinlenmeye zorlamamı istedi

BLAIR

Stella onun kız kardeşi, değil mi?

CLEM

Ya da ikinci bir sevgili?

BEN

LOL hayır, ejderhalar paylaşmaz.

Evet, onun kız kardeşi.

IZZY

Hiçbir büyülü varlığın

Bu şekilde programlanmadık.

CLEM

Bizden sır saklarken kız kardeşiyle takılmanı kıskanmalı mıyız?

Çünkü bir şekilde

BEN

Eşlerinizi bulduğunuzda hepiniz yeni arkadaşlar ve aileler edindiniz. Talon'la çiftleşmiyorum ama yine de aynı şeyi yapabilirim.

Senin yerini asla dolduramayacağımı biliyorsun.

BLAIR

Yerimiz doldurulamaz ;)

Eve ne zaman dönüyorsun?

Mesaja baktım.

Home.

Bu benim için eşsiz bir kavramdı. Mistwood uzun zamandır bana güvende hissettirmemişti. Wendell ile olanlardan beri. Vampir Malikânesi her yerden daha iyiydi ama yine de tam anlamıyla evim gibi hissettirmiyordu.

Annemi kaybettiğimden beri hiçbir

şey olmadı. Ama kale?

Şimdiye kadar hissettiğim en yakın şeydi. Orada mutluydum. Bir amacım ve bir yerim vardı. Önemliydim ve sadece olduğum şey yüzünden değil, onlar için başka kimsenin yapamayacağı bir şey yapabildiğim için önemliydim.

Sanırım Sylvester ölür ölmez amacım sona erecekti. Kulağa ne kadar boktan gelse de gerçekten Vampir Malikânesi'ne geri dönmek zorunda kalacaktım. Önemli biri olmaktan çıkıp yine dünyadan saklanacaktım.

Sanırım bir süredir almayı düşündüğüm kediye evlat edinebilirim.

BEN

Emin değilim.

Yaptığım şey için belirli bir zaman sınırı yok İşimi

bitirir bitirmez eve geleceğim

ZORA

Merakla bize işkence ediyorsun.

BEN

Biliyorum, özür dilerim.

O kadar da heyecan verici değil.

BLAIR

Eve gelip bizimle yüzmemen için bir sebep var mı? Kale bir ejderha için o kadar da uzak değil, değil mi? Izzy'nin gölünde buluşabiliriz, böylece Talon seni götürmemiz konusunda endişelenmek zorunda kalmaz.

CLEM

Çok meşgulse Stella seni getirebilir, değil mi?

BEN

Emin değilim.

Uyandığında konuşurum.

IZZY

Eğer bir mahkum değilseniz ve onun eşi değilseniz, neden onunla bu konuda konuşmak zorundasınız?

CLEM

Oooh, iyi nokta

BEN

Karmaşık bir durum.

ZORA

Daha fazla sır mı?

BEN

Hayır, o sadece... koruyucu

BLAIR

Yani sahiplenici mi?

BEN

Hayır

İyi, evet.

Ama düşündüğünüz gibi değil. Ejderhalar yattıkları insanlara karşı hep sahiplenici olurlar. Hazine istifleme olayı. Bana pullarını bile veriyor.

Mesajı gönderir göndermez son cümleden pişmanlık duydum, ama düzeltmemeye fırsat kalmadan geri mesaj attılar

CLEM

Bu bir şeyin kodu mu?

BLAIR

Neden sana terazi veriyor?

ZORA

Şüpheli görünüyor.

IZZY

Ben saçmalık diyorum.

BEN

Ejderhalar çok garip

Bana neden pulları verdiğinden emin değilim, ama bu bir şeyin şifresi değil. Stella'ya nedenini sormayı unutuyorum ve diğer ejderhaların çoğundan uzak duruyorum.

Onlardan uzak durmak daha iyi, kaderimde onlardan biri varsa diye.

CLEM

Wowww

IZZY

Çifte BS

Seni ısıtıyor, beceriyor, sensiz uyumuyor ve sana pullarını mı veriyor?

Seninle çiftleşmiş gibi

görünüyor, ama bu ima edildi.

BEN

Gerçekten öyle değil.

Kulağa olduğundan daha yoğun geliyor

CLEM

Siz olmadan uyuyamaması ve terazisini size vermesinden daha yoğun olabilir mi?

Saç gibi bir değiller mi?

BEN

Hayır, onlar bundan daha özeller.

ZORA

Bu da onu daha da yoğun hale getiriyor.

BEN

Hayır

BLAIR

Hatalı olduğunu söylemeye çalışmıyoruz, Avery.

Ancak eşleri olmadan uyuyamamak çoğu erkek için bir eşe sahip olmanın temel bir parçasıdır

BEN

Bu sadece sahiplenmenin temel bir parçasıdır.

ZORA

Bir ejderha kaderindeki eşyle karşılaştığını nasıl anlar?

BEN

Emin değilim.

Ben sormadım.

BLAIR

Kader arkadaşı olmadığınızı açıkça söyledi mi?

BEN

O kesinlikle benim

Ve çiftleşmemiş erkeklerden uzak durmamı istiyor ki onlardan biriyle kaderim olduğunu öğrenmeyeyim.

IZZY

Ya da sana her baktıklarında onları öldürme dürtüsü hissetmemek için onlardan uzak durmanı istiyor.

ZORA

Stella'ya bir ejderhanın kader eşini bulduğunu nasıl anladığını sorabilir misin?

BEN

Meşgul.

ZORA

Bilmek istiyor musun, Avery?

Boğazım düğümlenerek soruya bakakaldım.

Öyle mi yaptım?

I...

Şey, emin değildim.

Eğer onun kader arkadaşı olsaydım, bu dünyadaki en kötü şey olmazdı. Belki mutlu bile olurum.

Ama bu bana yalan söylediği anlamına gelirdi. Gerçeği benden sakladı. Benden sır sakladı.

Bu ona güvenemeyeceğim anlamına gelirdi.

Ve bir eş istemedim. Hiç istemedim. Bir eş bağıını mühürlemek, kendinizi çok daha fazla şekilde incinme potansiyeline maruz bırakmak anlamına geliyordu.

Ama gerçeği bilmemek bir seçenek değildi. Öyle

miydi? Hayır.

Ne kadar uzun süre beklersem, eğer bunu bir sır olarak saklıyorsa o kadar çok acı çekecektim.

Ve ona daha çok aşık olmaya başlayabilirdim. Ki bunun olmasına izin veremezdim. Sonunda geri mesaj attım.

BEN

Ondan hoşlanıyorum.

Onunla kader birliği yapmanın bir olasılık olduğunu bile düşünmemiştim.

Eğer öyleyse, bilmem gerek. Ama eğer öyleyse, her şey değişecek. Ve ben değişmesini istemiyorum.

BLAIR

Ondan
hoşlanıyor
musun?

IZZY

Gerçekten mi?
Gerçekten mi?

BEN

Evet.

ZORA

Siktir

BEN

Sanırım bu durumda, gerçek ne olursa olsun kaybedeceğim.

CLEM

Çok özür
dilerim.

IZZY

Acıyla şimdi mi başa çıkmak istersiniz, sonra mı?

BEN

Şimdi, sanırım

IZZY

Uyandığında seni gölüme getirmesini sağla. Gerçeği ondan öğreneceğiz.

ZORA

Daha da iyisi, onu uyandır ve seni buraya getirmesini sağla.

BEN

Bunu yapamam.

Zar zor çalışıyordu.

Biriniz Stella'nın numarasını alabilirse, ona sorabilirim.

CLEM

Üzerin
de

ZORA

Bane telefonu olduğunu düşünmüyor, onunla daha önce tanışmış.

Ama Malikâne'nin ejderhalar kanadını basabileceğimizi ve onlardan birine kader arkadaşlarını sorabileceğimizi söylüyor. Etrafta her zaman birkaç tane vardır, orada yaşıyormuş gibi davranırlar.

BEN

Sana hiçbir şey söylemeyecekler.

Diğer doğaüstü varlıkların yaptığı gibi krallara saygı duymazlar.

BLAIR

Öyle ya da böyle bir yolunu bulacağız.

Bize birkaç saat ver.

IZZY

Porter birkaç güne ihtiyacımız olabileceğini düşünüyor.

Görünüşe göre ejderhalar gerçekten çok inatçı ve onları konuşturmak için bir sürü güzel yiyeceklerle rüşvet vermemiz gerekecek

BEN

Burada bir sürü güzel yemek var

CLEM

Endişelenme, bir yolunu buluruz GTG

Seni seviyorum!

BLAIR

Seni seviyorum,
güvende ol <3

IZZY

Seni özledik. O pullu piçle dikkatli ol.

ZORA

Seni seviyorum! İyi
eğlenceler ;)

Hepsine onları da sevdiğimi söyledim ve telefonumu kapatmak için düğmeye bastım. Telefonu Talon'un yanındaki yatağa bırakarak uyuyan adamı inceledim.

Uykusunda çok huzurlu görünüyordu. Çok sakin. Genelde görüldüğünden çok farklıydı. Genelde, dünyanın yükünü taşıyor ve bir gramının bile düşmesine izin vermemek için cehennem gibi savaşıyor gibi görünürdü.

Ben onun kader arkadaşı olabilirim.

Ve tanıştığımız andan beri bana bu konuda yalan söylüyor olabilirdi.

Gözlerimi kapattım ve yanağımı göğsüne yaslayarak duvara baktım.

Tabii ki onun eşi olamazdım. Olamazdım. Bu çok riskli olurdu. Ve bana bu kadar uzun süre yalan söylediği için ona güvenemezdim.

Gözlerimi sıkarak kendimi başka bir şey düşünmeye zorladım.

Malikâneye geri döndüğümde sahipleneceğim kediye.

Kız kardeşlerimle tekrar birlikte yüzerken ne kadar eğleneceğimi.

Hepsi arkadaşlarıyla birlikte olduğunda ve ben yine tek başıma kaldığımda yaşayacağım yalnızlık.

Kahretsin.

Bu mutlu bir düşünce değildi.

Sert bir nefes verdim ve komodinin üzerindeki kumandayı aldım. En azından bir film ya da dizi dikkatimi dağıtırdı.

ÖĞLE YEMEĞİ ZAMANI Stella iki tabak daha yemekle uğradı. Acelesi vardı, bu yüzden ona tartı hakkında soru sorma şansım olmadı.

Talon'u ve yemek yerken yarısına geldiğim filmi birlikte izledik. Bitirdiğinde saçımı topuzundan çözdü ve saç bandımı bileğine dolayarak tekrar uykuya daldı.

Film oynarken birkaç dakika daha ona baktım. Merak etmenin bir anlamı yoktu. Hele ki ona sorabilecekken.

Ama yine de zihnimin olası her senaryoyu oynamasına engel olamadım.

eleven

A ÇOK

Stella kapıyı tekrar çaldığında her zamanki yemek saatimiz biraz geçmişti. Talon hâlâ .

Uyumasına yardımcı olmak için filmi açık bıraktım ve üzerime bir kapüşon geçirip cevap vermek için oturma odasına geçtim. Bizim için daha fazla yemeği olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu.

Kapıyı açtığımda nefes nefese kalmıştı, kolları boştu ve gözleri parlıyordu.

"Sana ihtiyacım var,"

dedi. "ünkü..."

"Sylvester." Talon'un uyanık olup olmadığını görmek için yanımdan baktı.

Uyanmamıştı. Onunla birlikte koridora çıkmamı işaret etti ve ben de çıktım.

"Yıpranmış durumda," diye fısıldadı. "Bütün gün öyleydi. Uzun zamandır ilk kez senin büyüünü hissetmediği için kendini kötü hissediyor. Az önce volta atmaya ve seğirmeye başladı. Sanırım ona tekrar yüksek dozda büyü yaparsan, belki de yer değiştirmesini sağlayabiliriz, böylece onu indirebilirim."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Gerçekten mi?"

Çabucak başını salladı ve bakışları önce kapıya, sonra tekrar bana kaydı. "Talon mutlu olmayacak ama yaşayacak."

Dudağımı ısırarak başımı salladım. "Hadi yapalım şu işi."

Eğer onu indirebilirsek, Malikâneye geri dönebilirim. Talon'un kader arkadaşı olma ihtimalime karşı oradan çıkabilirdim. Beni geri götüreceğini söylemişti, yani buna itiraz edemezdi. Yapabilir miydi?

Yola çıkmadan önce pantolon ya da sütyen giymeyi .

Koridorda aceleyle ilerledik. Biz giderken aklım kız kardeşlerimle yaptığım konuşmaya gitti. Stella'nın Sylvester'ın yaptığı her şeyle ilgili hızlı açıklamasında bir duraklama olur olmaz araya girdim.

"Ejderhalar neden pullarını kaybeder?" diye

sordum. Hapishaneden çok uzakta değildik.

Stella etkileyici bir süre boyunca konuşabilirdi.

Bakışları bana yöneldi, gözleri kalbimin sıkışmasına neden olacak şekilde büyüdü. "Neden bilmek istiyorsun?"

"Talon pullarını kaybetti. Onları bana verdi," dedim. "Ama sanırım bunu biliyorsun."

Yüzünün rengi soluyordu ama başını salladı. "Bu iş bittikten sonra sana her şeyi anlatacağım."

Bana her şeyi *şimdi* anlatmasını istemek için kendimi zor tuttum. Başka bir şey olmadan önce.

Ama Sylvester'la uğraşmak Talon'dan kaçışımı çok daha kolaylaştıracaktı.

Ben de başımı salladım.

Rahatlamış görünüyordu.

Hapishane kapısına vardık ve ikimiz de içeri girebilelim diye kapıyı açtı. Sylvester'ın hücreğine doğru koştuğunda ben de aynısını yaptım.

ondan daha çok çalışmam gerekiyordu. Stella'nın bacakları benimkilerden *çok* daha uzundu.

Hücrenin etrafında toplanmış bir avuç gardiyan vardı ve hepsi de hararetli bir şekilde konuşuyordu. Çoğu erkekti ama aralarında bir kadın daha vardı.

"O hazır. Hepinizin koridorun arka tarafına gitmeniz gerekiyor," diye duyurdu Stella, herkesi arkamızdan işaret ederek.

Birkaçı homurdandı ama hepsi uzaklaştı. İçimden bir ses hepsinin yakın durarak Talon'un gazabını göze alamayacak kadar korktuklarını söylüyordu. Sylvester'a son kez büyük bir büyü patlaması yaptığımda neredeyse aklını kaçıyordu.

"Bu iş sende," dedi Stella, bakışları benimkilerle buluştu. "Hiçbir yere gitmiyorum. Eğer tuhaf bir şey yaparsam, bir daha asla konuşmamak üzere anlaşacağız."

Başımı salladım.

Olacakların ve ardından gelen konuşmanın sonucu hakkında başka bir şey söyleyemeyecek kadar gergindim.

Hücre kapısına yaklaştım ve ilk günlerdeki gibi ellerimi parmaklıklara doladım. Stella yanıma geldi ve diğer iki parmaklığı tuttu. Elbette Talon'un yaptığı gibi beni kapıya sıkıştırmadı. İçimden bir ses hücreyi tutuşunu benim büyüme karşı kendini desteklemek için kullandığını söylüyordu.

Herkesin yoldan çekildiğinden emin olmak için omzumun üzerinden bir bakış attıktan sonra, hücredeki piç kurusuna odaklandım ve sihrimi ileri doğru ittim.

Yavaşça ama hızla şişti ve Stella'nın nefesini keserek onu boğdu.

Sylvester daha önce hiç görmediğim bir şekilde ürperdi. Pullarına rağmen tüm vücudunu yırtıyor gibiydi.

Yere çöktü, ellerini başına götürdü ve vücudu titriyordu. Sihrimi artırdım, sahip olduğum her şeyi ona akıttım.

Çaresiz bir ses çıkardı ve kapıya doğru süründü ama yerinden kıpırdamadı.

Ona daha sert vurdum.

Nefes nefese kalmıştı.

Aletini kaplayan pulların üzerinden kendini tutuyordu.

Anlamsız gibi gelen kelimeler mırıldanıyordu.

Sonunda daha fazla tutamadığım sihrimi bıraktım. Stella'ya dönüp başımı sallarken kalbim çarpıyor, nefesim ağırlaşıyor ve düzensizleşiyordu.

Gözlerindeki umut yavaş yavaş söndü.

"Beni hücreye koyarsanız, bunu yapabilirim,"

dedim. "Yapamam, Avery." Bakışları yalvarır

gibiydi. "Yapabilirsin."

"Beni öldürür ve bu bir şaka değil."

Gözlerimi ona diktim.

"Sen onun eşisin," diye fısıldadı. "Başından beri sana söylemesini istedim ama ona bir şans vermeyeceğinden korkuyordu. Sen onun için osun. Eğer seni oraya sokarsam, beni gerçekten öldürür."

Boğazım şişti.

Duygularım o kadar yoğun ve karışık ki, dibini bulmak için onları ayırmaya hazır değildim.

"Sylvester daha önce hiç böyle , değil mi?" diye sordum.

Başını salladı, gözlerinde korku vardı.

Ne söyleyeceğimi biliyordu. Ve haklı

olduğumu da biliyordu.

"Eğer oraya girersek, ben onu kırabilirim, sen de onu öldürebilirsin. Dışarı çıkmamasını sağlamak için başka biri bizi içeri kilitleyebilir. Bir şeyler ters gitse bile, senin büyüün onun geçemeyeceği kadar güçlü. Ben iyi olacağım."

Kelimeler yanlış geldi.

Kimseyi kırmak istemedim.

Ama alternatifini yaşamasına izin vermektir ve bir başkasına zarar vermesine izin vermektense birinin ölümünü izlemeyi tercih edeceğimi uzun zaman önce kendime kanıtlamıştım.

"O da güçlü, Avery. Hücre bunun için var." "Sana güveniyorum," dedim elini sıkarak.

Bu doğru değildi. Tam olarak değil.

Ona güvenmedim. Güvenemezdim. Gerçeği benden , bunu kardeşi için yapmış olsa bile.

Ama bunu ona söylemeyecektim.

Ona yanımda ihtiyacım olduğunda değil. Muhtemelen hiçbir zaman. Bazı şeylerin söylenmesine gerek yoktu.

Sakinleştirici bir nefes aldı ve kararını açıklamadan önce bunu gözlerinde gördüm. "Pekala, tamam. Birlikte içeri gireceğiz, kapı arkamızdan kilitli olacak. Sen onu baştan çıkaracaksın. Yer değiştirdiğinde onu öldüreceğim. Kolay olacak."

"Sakin ol," diye kabul ettim ve kıyafetime

baktım. Kahretsin.

Talon'un kapüşonu kesinlikle yanlış bir seçimdi ve altında külottan başka bir şey giymiyordum.

"Sütyenini ödünç almam gerekecek. Ona rüya gördüğünü düşündürmeye çalışacağım."

Başını salladı ve biraz manevra sonra atletinin kolundan çıkardı. Ben Talon'un kapüşonunu çıkarırken o koridoru arkamdan kapattı, soğuk hava neredeyse çıplak vücuduma çarptıkça şiddetle titriyordum.

Bir çift külot beni sıcak tutmaktan çok uzaktı. Stella'nın sütyeni de yardımcı olmayacaktı.

Yine de giydim. oturmamı ama ulaşmaya çalıştığımız amaç için yeterince iyiydi.

"Beni öldürecek," diye mırıldandı, beni içeri alırken başını salladı. Ama bana başka bir şey giymemi söylemedi, sadece omzunun üzerinden muhafızlardan birine bağırdı.

Kadın koridorda koşarak geldi ve bana endişeyle baktı.

"Onu baştan çıkaracak," dedi Stella. "Hücrenin içinden. Onunla birlikte içeri giriyorum. Bizi ondan saklayan büyüü kesmeden önce hücreyi arkamızdan kilitlemeni istiyorum."

Gardiyanın gözleri büyüdü, bakışları Stella'ya dönmeden önce bana kaydı. "Sen ciddi misin? Talon..."

"Öfkelenecek misin? Evet, biliyorum. Ama bu bizim tek şansımız olabilir."

"Sürekli siren büyüü yapmaya devam edersen daha da kötüleşebilir," diye belirtti.

"Ama onu bugün indirirsek, her *şey biter*," dedim.

Vampir Malikânesi'ne geri dönebilirdim.

Stella sonunda şatodan ayrılabilir ve kafasını boşaltmak için biraz zaman bulabilirdi. Bunu yapmak zorundaydık.

Gardiyan, "Başka seçeneklerimiz de var," dedi.

"Bununla gidiyoruz." Stella hücreye doğru işaret etti ve büyüünün hafifçe değiştiğini hissettim.

Muhafız kapıya yaklaştı, yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Dikkatli olun. Sizi etkisiz hale getirirse hayatınızı kurtarmak için bunu açamam. Onu serbest bırakamayız."

"Yapmayacak," dedi Stella .

Gözlerinde çok hoşuma giden ve bir o kadar da endişelendiğim bir şey vardı.

Karanlık bir şey.

Kötü bir şey.

Sylvester elbette bunu hak etti ama bizim hedefe odaklanmamız gerekiyordu.

Onu baştan çıkarıyor, sonra da yere seriyor.

"Bana dokunacak," dedim. "Kimse Talon'a bu konuda tek kelime etmiyor."

İki kadın da başını salladı.

Hiçbirimiz onu bu kadar kızdırmak istemedik.

Sonunda gardiyan kapıyı açtı.

diken diken olmuştu. Meme uçlarım taş gibi sertti. Ayak parmaklarım buz gibiydi. Tüm *vücudum* buz gibiydi.

Yine de Stella'nın peşinden hücreye girdim.

Gergindi, tüm varlığı . Sylvester'ın neler yapabileceğini herkesten daha iyi biliyordu.

Stella'nın büyüü hiçbir şey görmesini engellemesine rağmen, sanki odanın değiştiğini hissetmiş gibi hücrenin kapısına doğru bakıyordu. Vücudu hâlâ titriyordu.

Bir süre sonra gözleri tekrar kapandı.

Stella'ya baktım ve o da başını salladı.

Zaten dalgalı olan saçlarımı karıştırarak yavaşça dolaştım ve nereye gittiğimden emin değilmişim gibi ellerimi uzattım.

Büyümü hızlandırdım, ilerledim ve panik içinde etrafıma bakındım.

Sihrimin onun üzerine aktığını hissettim, aynı şekilde onun da hemen dikkatini çektiğimi hissettim. Bakışları sabitlenmişti.

Tamamen ve tamamen.

"Lütfen bana yardım edin," diye fısıldadım. "Ejderhalar beni esir tutuyor." Bir adım daha yaklaştım.

Elleri çoktan bana doğru uzanmıştı, yaklaşırken dizleri yere çarpıyordu.

"Lütfen, çok şyorum," diye

nefes aldım. Cevap vermedi.

Artık kim olduğunu biliyor muydu?

On yıllık hücre hapsi çok fazlaydı. Herkesin aklını kaybetmesi için yeterli.

Hâlâ dizlerinin üzerinde, ayaklarını sürüyerek ilerledi ve ben de inledim.

"Nesin sen? Lütfen bana zarar verme."

Eğer hâlâ oradaysa, bu sözler, içinde zayıfları avlamak isteyen o sapkın parçayı tatmin edecekti.

Zayıf olan bendim ama Stella değildi.

Sihrimi sonuna kadar zorladım ve Stella . Sadece bir

anlığına dikkati dağılmıştı.

Ama ihtiyaı olan tek açılış buydu.

Gözleri büyüdü ve bir kalp atışı sonra elleri boğazımdaydı.

Dişleri omzuma, Talon'un beni işaretlediği yere saplandı. Pençeleri göğsümün ortasından aşağı inip yırtarak ve parçalayarak ilerlerken vücudu benimkini yere sabitledi.

ığlık atamayacak kadar çok olmuştum.

Ve şokun etkisi geçtiğinde, geriye kalan tek şey ıstıraptı.

Stella'nın öfke dolu hırılıtısını zar zor duydum. Büyüsünün piçi ele geçirdiğini ve onu benden uzaklaştırdığını zar zor hissettim. Gücü onu boğazından duvara yapıştırırken beni tuttuğunu zar zor fark ettim.

Her şey döndü.

Kan kaybediyordum. Çok fazla kan.

Çok fazla kan var.

Kapı açılmış olmalıydı, çünkü bir dakika sonra Stella kollarında benle koridorda koşuyordu. Gözlerinde korku vardı, gerçek bir dehşet.

Birinin Talon'u getirmesi için bağıırıyordu.

Tartıya yardım etmesi için başka birinin onunla gelmesini istiyordu.

Nefesim kesilmişti.

Çok sığ.

Birkaç dakika kendimden geçtim, ancak biri beni bir şiltenin üzerine yatırdığında ve sıcak bir şey koluma bastırdığında uyandım.

Çok sıcaktı.

Çok doğru.

Hayal meyal, Stella'nın Talon'un pullarından oluşan sepetleri vücudumun üzerine boşalttığını gördüm. Yatağın üzerine.

Başka biri onları raflarımdan ve diğer mobilyalardan topluyordu.

İtirazımı dile getirmeye çalıştım ama sesim çıkmadı.

Gözlerim tekrar kapanmaya başladı.

Bir kükreme duydum, bir ejderha kükremesi.

Benim ejderham.

Ses öfke doluydu. Ve dehşet.

Kapı çarparak açıldı ve bir nefes sonra yüzü benimkinin üzerindeydi, beni görünce teni kül gibi olmuştu.

Elleri yanaklarımdaydı. Kollarımda. Vücudumda. Gözlerim

kapalıydı.

Bana baskı yapan pullar sıcaktı. Çok sıcaktı. Bazılarını kenara itti ve bir kalp atışı sonra benimle birlikte çarşafların altındaydı. O

Dikkatli ama nazik değil. Vücudu benimkine bastırđı, beni yatağa itti ve benimkine baskı yaptı.

Acıttı ama doğru da hissettirdi.

Yatakta bize başka pullar da katıldı.

Ve sonunda, gözlerim kapandı.

twelve

TALON

KALBİM kafamın içinde o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki hiçbir şey duyamıyordum. Pullarla kaplı bedenimi eşiminkine bastırdım ve onu kurtarması için gökyüzüne, düşen pullarıma ve damarlarımdaki büyüye yalvardım.

Yaşamasına izin vermek için.

Ona yardım için.

Nefes alış verişi zayıftı ama alıyordu. Başka bir durumda, daha derin nefes almasını sağlamak için üzerinden kalkmam gerekirdi, ama bu sefer değil.

Bir ejderhanın pulları, eşi söz konusu olduğunda güçlüydü. Çok fazla büyüleri yoktu ama biraz vardı. Ejderhanın eşinin daha iyi ve daha derin uyumasına yardımcı olacak kadar. Daha güvenli hissetmesine. Yaralardan daha hızlı kurtulmasına.

Mucizevi miktarda bir sihir değildi ama tek yapabildiğim yeterli olmasını ummaktı.

Dudaklarım saçlarına karşı sessiz komutlarla hareket etti.

İyileştir.

İyileş.

Bana geri dön.

İyileştir.

İyileş.

Bana geri dön.

İyileştir.

İyileş.

Bana geri dön.

Ona benim için ne olduğunu bile söylememiştim. Söyleseydim farklı bir seçim yapar mıydı? Hayatını riske atmamayı seçer miydi?

Seçim hiç onun olmuş muydu?

Stella, Avery'den her şeyi riske atmasını isteyecek kadar o pisliği alt etmeyi kafasına takmış mıydı?

Bilmiyordum.

.

Henüz değil.

Enerjimin her zerresi ona odaklanmıştı. Eşime.

Benim dünyam.

Odadan biri "Taze kan kokusu almıyorum," diye fısıldadı ve ben de onlara hırladım.

Neden hırladığımdan emin değildim.

O anda insandan çok hayvandım. Herkes tekrar

sessizliğe gömüldü.

Odada kaç kişi olduğunu bile bilmiyordum. Bu kadını için bir riskti ama onun yaraları çok daha büyüktü.

"Su ona yardım edebilir," dedi Stella, sesi sessiz ve . "O bir siren. Kaplıcalar-"

"Hayır," diye neredeyse kükrüyordum.

Yatağı terk etmiyordu. Vücudumdaki ya da etrafımızdaki pullardan uzaklaşmıyordu.

Ejderhaların genellikle eşleri için yaptığı gibi ona bir battaniye yapmalıydım.

Benim için tam olarak kim ve ne olduğunu ona söylemeliydim.

Onun bana ait olduğunu tüm şatoya duyurmalıydım, böylece aklı başında hiç kimse kendini riske atmasına yardım etmezdi.

Onu yatağımda daha sıkı tutmalıydım.

Ona söylemeliydim.

Dakikalar geçti. Belki saatler. Belki de günler. Bir
ömür gibi geldi.

Ama yavaş yavaş yaraları kapandı ve kalp atışları durdu.

"Talon?" diye fısıldadı sonunda, sesi çiğ ve boğuktu. Tüm
vücudum titredi. "Buradayım, Ave."

Yumuşak, sığ bir nefes verdi. Arkasında hangi duygunun olduğundan emin
değildim. "Stella iyi mi?"

"Ben iyiyim," dedi kız kardeşim. "İyileşmeye odaklan, tamam
mı?" Avery yumuşak bir nefes daha verdi. "Üzerimden çekilir
misin?" Arkamdan biri kıkırdadı ve bunu öksürerek örtmeye
çalıştı.

Onları görmezden geldim ve dikkatlice bedenimi onunkinden çekmeye
başladım. Derisi hemen soldu, nefes alış düzensizleşti ve yumuşak bir acı sesi
çıkardı.

Bedenim bir anda onunkini kana bulanmış yatağa geri bastırıyordu.

"Sanırım değil," diye

mırıldandı. "Dinlen," diye

emrettim ona.

İtiraz bile çalışmadı, sadece gözlerini kapattı ve dediğimi yaptı.

Nefes alış verişi düzleşti. Hâlâ olması gereken yerde değildi ama iyiydi.

Ya da en azından öyle olacaktı.

Başımı yastıktan kaldırdım ve yan tarafa çevirdim, böylece etrafımızdaki grubun bir kısmını görebiliyordum.

Çok fazla insan vardı. Çok fazla.

"O iyileşiıyor. Stella hariç herkes dışarı çıksın," diye homurdandım.

Avery kıpırdandı ve onu uyandırmamak için kendimi susturmaya çalıştım.

Kapı onlarla bizim aramızda kapanana kadar herkes sessizce dışarı ıktı. Bakışlarım sonunda kız kardeşimin üzerinde yoğunlaştı. "Ne oldu?"

Stella'nın yüzü neredeyse Avery'ninki kadar solgundu. "Sylvester bütün gün onun büyüünü hissetmeden yıprandı. Gittikçe kötüleşiyordu. Ondan, değişip değişmeyeceğini görmek için ona bir büyü dalgasıyla vurmasını istedim. Neredeyse yapacaktı ama tam olarak değil. İçeri girip onu içeriden baştan çıkarmaya çalışmak istediğini söyledi. Ben de kabul ettim ve birlikte içeri girdik. Büyüsünün beni bu kadar güçlü etkileyeceğine hazırlıklı değildim ve çok yavaştım. Onu yakaladı. Onu kurtardım ve bizi dışarı çıkardım ama olan olmuştu."

Pişman olacağım bir şey söylememek için çenemi sıkmak ve alnımı arkadaşımınkine yaklaştırmak zorunda kaldım.

Çok öfkeliydim ama Stella hâlâ benim kız kardeşimdi. Ve Avery şüphesiz planlarında bir rol oynamıştı. Başından beri onu hücreesine almam için beni ikna etmeye çalışıyordu.

"Konu ona gelince çok taraflı davranıyorsun," dedim sonunda, sesim kısık.

"Biliyorum." Stella'ninki yumuşaktı.

Acı.

Üzücü.

"Avery iyileştiğinde, hapishanede işin bitmiş olacak. Bunu tekrar riske atamam. Onu neredeyse kaybediyordum, Stell."

"Biliyorum." Sesi o kadar titriyordu ki ağladığını anladım. Ve kız kardeşim çok nadiren ağlardı. "Özür dilerim. Çok özür dilerim."

Yatağın kenarı eğildi ve eşimin bölgesini işgal ettiği için ona hırlamamaya çalıştım. Benim bölgemi.

Çoğunlukla başardım.

Stella Avery'nin elini tuttu. "On yıldan uzun bir süredir sahip olduğum tek arkadaşım o. Onu koruyabileceğimi düşünmüştüm. Özür dilerim."

Çenemi sıktım ve başımı salladım.

Bu konuda konuşmaya devam edemezdim. Kardeşimin duymaya ihtiyacı olmadığı ya da hak etmediği bir şey söylemeden olmazdı.

Uzun bir süre sessizce oturduk ve Avery'nin nefes alışının güçlenmesini dinledik. Biraz daha zaman geçtikten sonra, onu dikkatlice yanıma yatırdım, böylece benimle yatak arasında sıkışmak yerine üstte kalmıştı.

Onunla daha fazla yaralanma arasında hiçbir şey olmadığını bilmek göğsümü daralttı. Nefes almak da zordu ama onu her şeyden koruyamazdım.

Havadan değil.

Ve benim hayatımdan değil.

Onu eve götürmem, gitmesine izin vermem gerekiyordu...

ama yapamadım. Bu bir seçenek bile değildi.

O benimdi.

Ve bu konuda söyleyebileceğim ya da yapabileceğim başka bir şey yoktu.

Sonunda tekrar kıpırdandı.

Yanaklarında daha fazla renk vardı ve yaraları daha iyi durumda olmalıydı. Kurumuş kan bizi birbirimize yapıştırdığı için, bizi ayıracak ılık bir su olmadan onu bırakamazdım. Ama bu sorun değildi. Zaten bırakmak istemiyordum.

Yüzünü yavaşça göğsümden sıyırdı. Yüzünü buruşturduğunda homurdandım.

"Ben iyiyim," diye fısıldadı, kolumu hafifçe okşayarak. "İyi falan değilsin."

Stella'ya bakarak beni görmezden geldi.

Kız kardeşimin gözyaşlarının kokusu odaya doldu ve Avery onun elini hafifçe sıktı. "Bu senin hatan değildi. Benim fikrimdi, unuttun mu? Kendini suçlama." Şüphelerimi doğrularken sesi hafif ve yumuşaktı. "Bir dahaki sefere onu yakalayacağız."

Hırladım. "Bir dahaki sefer olmayacak."

Stella birkaç damla daha gözyaşı döktü. "Bunu tekrar yapamayız."

"Elbette yapabiliriz." Avery vücudunu benimkinden daha fazla çekmeye çalıştı ama bizi birbirimize yapıştıran çok fazla kan vardı. "Ben iyiyim."

Tekrar hırladım. "İyi falan değilsin."

"Seni neredeyse kaybediyorduk, Avery." Stella'nın eli dostumun elini sıkarken titriyordu. "Bu konuyu masaya yatıralım. İkinizin de yemeğe ihtiyacı var, ben gidip yemek getirebilirim."

"Önce bir duş almalısın." Avery ona küçük bir gülümseme verdi. Stella da neredeyse benim kadar kan içindeydi.

"Sen de öyle," diye işaret etti Stella.

Avery usulca güldü, güldüğünde yüzünü buruşturdu.

Hırladım ve o da beni susturmak için omzuma vurdu. İşe yaramadı. Besbelli.

Stella bana bakarak, "Hemen elimi yüzümü yıkayıp sana yemek getireceğim," dedi. Gözlerindeki mizah hızla kayboldu.

Başımı sallayarak onayladım.

Avery'nin elini bir kez daha sıktı. "İyi olmana çok sevindim." Bunu söyledikten sonra odadan çıktı.

Kapı açılıp kapandığında koridordan gelen sesleri duydum. İnsanlarımızdan bazıları hâlâ dışarıdaydı. Arkadaşımın iyileştiğinden emin olmak için bekliyorlardı.

Beklemeye devam etmeleri gerekecekti, çünkü iyileşene kadar kimsenin gözlerinin onun üzerinde olmasını istemiyordum. O zaman bile, gözlerinin onun üzerinde olmasını istemiyordum. O bana aitti.

"Stella kendini suçlamayı bıraktıktan sonra eve gideceğim," dedi Avery, tekrar göğsünü benimkinden ayırmaya çalışarak. Kan ve zayıflığı arasında, hâlâ yerinden kımıldamıyordu.

"Kız kardeşlerini ziyaret edeceğiz," diye homurdandım.

Onu onlara geri götürme düşüncesi, onu bir odaya kilitlemek ve gitmesine izin vermemek istememe neden oldu.

Onu neredeyse

kaybediyordum. Kalıcı olarak.

Stella beni öldürmek zorunda kalacaktı, çünkü aklımı kaçıracaktım. "Ziyarete gelmiyorum, Talon. Temelli olarak eve gidiyorum."

"Hem de nasıl." Dikkatlice doğruldum, bir elimi sırtına dayayarak onu göğsümde tuttum.

"Stella bana senin için ne olduğumu söyledi. Bana yalan söyledin. Seninle kalmayacağım."

"Bana ait olduğunu biliyorsan, gitmene izin vermeyeceğimi de çok iyi biliyorsun."

Onu banyoya taşıdım ve mümkün olduğunca rahat etmesi için pozisyonunu ayarladım. Yaraları çoğunlukla iyileşmiş gibi görünse de

Daha önce ürkme şekli bana o kadar da iyi olmadığını söylemişti.

Öyle olsa bile, şu an için ona karşı çok dikkatli davranacaktım.

"Kız kardeşlerim diğer krallarla çiftleşti. Bir savaş başlatmadan beni kalmaya zorlayamazsınız ve bunu halkınıza yapmazsınız."

"Koridorda eşimin iyi olup olmadığını öğrenmek için bekleyen iki düzine ejderha aynı fikirde değil. Kaderli eşler hepimizin uğruna savaşa gireceği tek şeydir, Ave." Onunla birlikte duşa girdim ve suyu açtım. Benim için rahatsız edici derecede soğuk olacaktı ama onu yakmak istemiyordum.

"Bana yalan *söyleme*. Biz sevişirken bir ay boyunca yalan söyledin. Sadece çıkarları olan arkadaşlar olduğumuza inanmama izin verdin."

"Biz sadece çıkarları olan arkadaşlardık. Kaderli olmak bunu değiştirmez. Ben yalan söylemedim. Ne olduğumuzu açıkça ortaya koyacak detayları atladım. Tüm kanıtlar gerçeği gösteriyordu ve eğer sana söylemeseydi eninde sonunda anlayacaktın." Suyun ısınması için onu tekrar duştan çıkardım.

"Kız kardeşlerimin yardımıyla bir yolunu buldum. Ve *biz* hiçbir şey değiliz. Kader arkadaşın olabilirim ama bu beni senin yapmaz."

"Şu anda hayatta olmanın tek sebebi benim terazilerim, Avery. Eğer benim olmasaydın, yatağın üzerinde soğuk ve ölü bir şekilde yatıyor olurdun." Omuzlarımız aynaya dönük olacak şekilde bizi yana çevirdim.

"Bu saçmalık."

"Aynaya bak, Ave."

Başını çevirdi ve çıplak göğüslerimizin birleştiği yere baktı. Yapıştırıcı işlevi gören kanı göremiyorduk ama yine de ikimizin de üzerindeydi. Kollarımızda. Boğazlarımız. Yüzlerimiz. Saçlarımız. Sırtlarımız.

Yüzü hafifçe soldu.

"Stella sana pullarımı taktığında ölmene ramak kalmıştı. Eğer o , sen hayatta kalamazdın. O odadaki herkes senin

Kalp duraklaması. Terazilerimin ilki sana dokunduğu anda yeniden başladı. Şu anda hayatta olmanın tek sebebi aramızdaki bağlantı."

Titrek bir nefes verdi.

Burnumu saçlarına yaklaştırdım ve kokusunu içime çektim. Kanla bulanıklaşmıştı ama oradaydı ve mükemmeldi. "Kız kardeşlerin ve onların arkadaşları seni benden almak için seni kollarımdan ayırmak zorunda kalacaklar. Bunu başarabilirler ama ikimiz de biliyoruz ki benden onlara izin verecek kadar nefret etmiyorsun. Bu yüzden benimle tartışmayı bırak ve birkaç dakikalığına seninle ilgilenmeme izin ver."

İtirazları sessizleşti, gözleri hâlâ bedenlerimizdeydi.

"Bu kanın hepsi benim mi?" diye sordu sonunda.

"Evet."

Yanağını göğsüme doğru indirdi.

Benimle tartışmayı bırakmayı kabul etmiyordu ama şimdilik silahlarını indiriyordu. Ve bu şimdilik fazlasıyla yeterliydi.

Onu duşa geri götürdüm.

"Su nasıl?" Tenime değen suyun acısını görmezden gelerek ona sordum.

"Soğuk." Uzandı ve ayarladı.

Neyse ki, sıcaklık idare edilebilir bir ılıklığa yükseldi.

Su üzerimizde yuvarlanırken gözleri kapandı. Kurumuş kanın yumuşamasını beklerken ikimiz de konuşmadık ya da hareket etmedik.

Sonunda mırıldandı: "Sana hâlâ kızgınım ve gerçeği benden saklama şeklinin peşini bırakmayacağım. Ama hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim."

Göğsümdeki gerginlik biraz olsun azaldı. "Benim yüzümden ölmediğin için teşekkür ederim."

Yakındaki sabun kalıbını aldım ve bir tanesini yavaşça sırtında gezdirmeden önce ellerimin arasında ovuşturdum. Cildini temizlerken iç çekti.

"gerek," dedim, hâlâ sırtını sıvazlayarak. "Senden beslenmek istemiyorum."

"Bana yalan söyleme."

"Bunu senden duymak çok güzel."

"Yalan söylemedim."

"Beni yanlış yönlendirdin. Defalarca."

Bir anlaşmazlık sesi çıkardım.

"Onlarla tanışırsam çiftleşmemiş erkeklerle kader birliği yapabileceğimi düşünmeme izin verdin."

"Seninle flört etselerdi onları öldürmek zorunda kalırdım."

"Bu kelimenin tam anlamıyla yanıltıcıydı. Ve bana arkadaşına asılan herkesi pencereden atacağını söyledin, bu da açıkça senin arkadaşın olmadığımı ima ediyordu. Sadece öylesine takıldığımızı söylediğim ve senin beni düzeltmediğin onca zamandan bahsetmiyorum bile. Ya da sıradan olduğumuzu söylediğin onca zamandan. *Sıradan ısırmalarla* ilgili bir şeyler hatırlıyorum." Daralmış gözlerini benimkilere dikti.

Göğsünü benimkinden uzaklaştırdım, sabunu tekrar elime alırken suyun tenimizde gezinmesine izin verdim.

Onu benden çaldı. "Artık göğüslerime dokunamayacaksın."

"Bana vermek istediğin her şeyi kabul edecektim, Ave. Sıradan bir ilişkimiz vardı, çünkü bana bağlı değildin ve olmanı da beklemiyordum."

"Vampir Malikânesi'ne dönmeme izin vereceğini söylemiştin." "Verirdim," diye homurdandım.

"*Olur muydu?*"

"Evet, yapardım. Sana aşık olmadan önce ve neredeyse ölmeni izlemeden önce. Şimdi gitmene izin vermeyeceğim." Sabunu geri aldım ve çubuğu göğsümün üzerinde ovaladım. "Ve göğüslerini yıkayacağım, çünkü

kendi yaralarını göremiyorsun. Tamamen iyileştiğinde ve iyi olduğuna dair fiziksel kanıtı sahip olduğumda, aramıza koymak istediğin mesafeye saygı duyacağım."

Bana ters ters baktı ama onu ayaklarının üzerine yatırıp yavaşça cildini temizlemeye başladığımda itiraz etmedi.

Bacakları titriyordu, ben de destek için bir elimi sırtına koydum. Acıya karşı dişlerini sıktı ama sonunda kendini tutmak için kolumu kavradı.

"Bunun olacağını nasıl tahmin ettin?" diye sordu, çenesi hâlâ sıkılıydı. "Bir planın olmalı."

"Yapmadım. Seni benimle çiftleşmeye zorlamak için kaçıracağımı düşündün. Sana gerçeği hemen söylemek şansımı baştan yok ederdi. Birbirimize bağlandıktan sonra bu haberi nasıl vereceğimi bilemedim. Ve sahip olduğumuz şeyi kaybetmek istemedim."

"Son derece sıradan bir ilişkimiz vardı. Bu, arkadaş olmakla aynı şey değil."

"Bir eş bağı gerçekten neyi değiştirirdi? Seni hiçbir şey yapmaya zorlamayacağımı biliyorsun. Sen yalnız uyumak istedin, ben de yalnız uyumana izin verdim. Sen gündelik olsun istedin, ben de gündelik tuttum. Zor konulardan kaçınmak istedin, ben de kaçındım."

"Temel olarak, beni kazanmak için elinden gelen her şeyi yaptın ve hissettiğin ve istediğin her şeyi göz ardı ettin."

Sesi sakindi.

Çok sakın.

Ama ona yalan söylemenin bir yol olmadığı açıktı.

"Evet," dedim.

"Bu bir ilişki değil Talon. Bu, birini sana ait olduğuna ikna etmek için ne gerekiyorsa yapman, sana doğru geleni görmezden gelmendir."

"Saçmalık."

Yine de bakışları sertti.

Boyun eğmez.

Bunu tartışmakla ilgilenmiyordu.

Gerçeği ona kanıtlamak için bir yol bulmam gerekiyordu.

"Malikâneye geri dönmek istiyorum," dedi.

"Bir ziyaret ayarlayacağım."

Çenesini daha da sıktı.

"Stella da gelmek isteyecektir," diye ekledim, kız kardeşimden söz edince yumuşayacağını biliyordum. Çok yakındılar. "Hapishanede işinin bittiği konusunda anlaşmıştık."

Avery'nin gözleri büyüdü. "Ne?"

"On yıldır hayatını kontrol ediyor ve Sylvester söz konusu olduğunda açıkça tarafsız kalamıyor. Bu durumdan uzaklaşmak için zamana ihtiyacı var."

"Yani onu kaleden mi atıyorsunuz?"

"Tabii ki hayır," diye homurdandım. "Bunu yapacak gücüm yok ve olsa bile onu asla evinden çıkarmaya zorlamam."

Ben bacaklarının arasını dikkatlice temizlerken Avery gözlerini sıkıca kapattı. İkimiz de onu tahrik etmeye çalışmadığımı biliyorduk. Sadece her yerde kurumuş kan vardı.

"Onları bugün görmek istiyorum,"

dedi. "Sen iyileştikten sonra

gidebiliriz.

"*Temizlendikten* sonra," dedi sertçe. "Terazinin bana zarar vermemesi için sarınacağım."

"Artık seni kesemezler. Bu yüzden düştüler. Bir ejderha kaderindeki eşiyile karşılaşır karşılaşmaz pulları dökülmeye başlar. Yaklaşık bir ay sürer ama hepsi daha yumuşak olanlarla yer değiştirir."

"Elbette öyleler." Sesi acıydı. "Sadece yeterince soru sormadım."

"Ben öyle demedim."

"Bugün gidiyoruz." Yorumumu görmezden geldi.

Muhtemelen bunu hak etmiştim.

"Eğer gitmek istiyorsan beslenmen gerek. Büyü yayıyorsun ve şu anda sırtımda duracak kadar güçlü değilsin."

"Peki." Avery kelimeyi gıcırdatarak

. Bacaklarını temizlemek için

eğildim.

O kadar güzeldi ki, göğsüm ağrıyordu. Onu

neredeyse kaybediyordum.

Bir daha olmaması için ne gerekiyorsa yapacaktım. Ne gerekiyorsa.

Ayağa kalktım ve daha fazla kan var mı diye vücudunu taradım. Kendine baktı ve sessiz, boğuk bir ses çıkardı.

Çoğunlukla iyileşmiş olmasına rağmen, derisi hala iyileşiyordu. Vücudu savaşmaya devam ettikçe iyileşmeyle pembeleşen geniş yaraları görebiliyordunuz.

Pençe izleri tüm karnını ve göğsünü yardı ve boğazında da vardı.

"Siktir," diye fısıldadı.

Hiçbir işe bir karşılık .

Kahretsin, mümkün olan en nazik yanıtı.

"Onu kontrol edebilecek kadar güçlü olduğumu sanıyordum," dedi yumuşak bir sesle. "Bunun bir olasılık olduğunu bilseydim, asla riske atmazdım."

"O şerefsiz on yedi kadına tecavüz etti ve öldürdü, Avery. Gezegendeki en güçlü baştan çıkarma büyüsüne sahip olabilirsin ama baştan çıkarma o piçi uzak tutmak için yeterli değil."

"Stella'ya zarar vermedi."

"Kalede saldırıp kurtulamayacağı tek kadın oydu. Çok güçlüydü. Ve onunla yatmak onu radarın altında tuttu."

"Onu kullandığını mı düşünüyorsun?"

"Onu kullandığını biliyoruz. Başlangıçta öyle söyledi."

"Kahretsin," diye fısıldadı.

Kalçasındaki küçük bir kan izini temizledim, sonra da gözden kaçırdığım bir şey olup olmadığını görmek için sırtına doğru yürüdüm.

Sonunda temizdi.

Kolumu bıraktı ve ellerimi teninden uzaklaştırdı. "Sen yıkanırken ben de giyineceğim. Daha sonra seni besleyebilirim."

Aramızda kıyafet varken.

Yüksek sesle ve net bir şekilde duymam için kelimeleri söylemesine yoktu.

"Dikkatli ol," diye uyardım, yumruklarım onu bırakma çabasıyla hafifçe sıkılmıştı.

En fazla birkaç dakika ayrı kalacaktık ama yine de ödüm bokuma karışıyordu.

"İyi olacağım." Duştan çıktı, hareketleri yavaş ve kararsızdı. Onunla birlikte gitme isteğine karşı dişlerimi sıktım.

İyi olacaktı. İyi

olmak

zorundaydı.

thirteen

A ÇOK

TALON duştan çıkmış ve daha giyinmeden dik durmama yardım etmek için dirseğimi yakalamıştı. Üzerime başardığım tek şey bir çift külottu ve bu o kadar acı vericiydi ki, gözlerim hala savaştığım gözyaşlarıyla yanıyordu.

"Ağlıyorsun," diye hırladı.

"Hayır," dedim ama sesim de ağlamaklıydı.

"Acıyor mu?"

"Hayır."

İkimiz de yalan söylediğimi

biliyorduk. Burnumu

satmama yardımcı olmadı.

Alt çekmecedен bir pantolon çıkaracak kadar bile eğilememiştim.

"Hangi eşofmanları istiyorsun?" Havlusu hâlâ belindeyken benim için eğildi ve en sevdiğim iki eşofmanı bana uzattı.

Onların favorilerim olduğunu bildiği gerçeğini düşünmeme izin veremezdim. Bu bana başa çıkmaya hazır olmadığım pek çok şey hissettirirdi.

"Siyah olanlar. Lütfen."

Olduğu yerde kaldı, eşofmanları giymeme yardım etmeden önce ellerimden birini omzuna koyarak sabitledi. Giydiğinde, kumaşın iyileşmekte olan cildimi tahriş etmemesi için her zaman bağlı bıraktığım fiyongu çözdü.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Gerçeği benden sakladığı için ona ne kadar kızgın olsam da minnettarlığım . Yaralarım kesinlikle onun suı değildi. Bunların tek sulusı bendim. Hâlâ orada olması ve bana yardım etmesi, eş meselesinde ciddi olduğunu gösteriyordu.

Ayağa kalktı ve askıdan indirdiğim bol kazağı aldı, sonra da başıma geçirdi.

"Styen giyemeyeceğim. Ya da bikini, kız kardeşlerimle yüzerken," dedim ona bakarak. "Ve onların arkadaşları da orada olacak."

"Su iyileşmene yardımcı olacak mı?"

"Evet."

"O zaman ben hallederim." Kollarımı geçirmeme yardım etti ve yakındaki bir askıdan kapşonlarından birini çıkardı.

"şu anda senin kıyafetlerini giymek istemiyorum."

"Başka seçeneğin yok Ave. Mistwood'a gitmişken sana daha sıcak tutacak şeyler alacağım."

"Kendi kıyafetlerimi sipariş edebilirim." Ya da en azından kız kardeşlerim.

Dürüst olmak gerekirse tüm kıyafetlerimi Clementine ve Zora seçmişti. Neyi sevip sevmediğimi biliyorlardı ve alışverişi seviyorlardı.

"Suyun altında kalacaksın" dedi.

Doğru.

Ama bundan onun sorumlu olmasını istemedim. Hayatımın hiçbir bölümünden onun sorumlu olmasını istemiyordum. Gerçeği benden bu kadar uzun süre sakladıktan ve Vampir Malikânesi'ne geri dönmeme izin vermeyeceğini itiraf ettikten sonra olmazdı.

Şato hâlâ evim gibi geliyordu ama olanları düşününce burada kalıp beni tekrar kazanmaya çalışmasına izin vermek istemedim.

İşe yarayabilir.

Ve ben buna izin vermek istemedim.

Benimle daha fazla ilgilenmesine izin vermek her şeyin daha da hızlı olmasına neden olacaktı. "Kız kardeşlerim halleder."

Hırladı ama gönülsüzdü. "Üzerimi değiştirmek için odama gitmem gerek. Benimle gelir misin?"

Kabul etmek istemedim ama telefonum oradaydı. Ve bana çok yardımcı .

Ve odam kanla doluydu.

Belki de onun dairesine gitmek iyi bir karardı.

Başımı salladım ve o da kolunu belime doladı. Şaşkın bir ses ama koridoru çabucak ve acı çekmeden geçtik.

Bir süreliğine yatak odasında kaybolmadan önce beni kanepeye yatırdı. Yastıklara yaslandım ve bir kot pantolon ve uzun kollu bir tişörtle geri döndüğünde bakmaktan kendimi alamadım.

Bu kadar iyi görünmesi haksızlıktı. Cidden haksızlık.

Bana telefonumu verdi ve yanımdaki kanepeye oturdu.

Arkamı dönüp kız kardeşlerime hızlı bir mesaj gönderirken bu hareketle ırkılmemeye çalıştım.

BEN

Hey, bir şey oldu. Seni özledim ve seni görmem gerek. Kader arkadaşısı konusunda haklıydın. Bir iki saat içinde Izzy'nin gölünde buluşalım mı?

CLEM

Ne ?

BLAIR

Onu öldürmemiz mi
gerekıyor?

IZZY

Çikolata getireceğim.

ZORA

Eğer seni bir şeye zorladıysa, o öldü.

BEN

Yüz yüze açıklayacağım, ama ben iyiyim.

Hiçbir şeyi zorlamadı. Sadece artık malikaneye dönmeme izin
vermeyecek.

Bana daha sıcak tutan kıyafetler bulabilir misiniz? Onunkini
giyiyordum. Şato buz gibi.

CLEM

Alışverişe
gideceğim.

BLAIR

Ben de
katılabilirim.

IZZY

başka bir şey var mı?

BEN

Bir çıkış yolu
mu?

BLAIR

Ben hüsünkuruntu reyonunu kontrol
edeceğim.

ZORA

Geçen yıl boyunca siparişleri hep gecikti.

IZZY

Yeniden stokladıklarında hepimiz için çok geç olacak.

CLEM

Oh
neyse.

BEN

İşlerin gidişatından memnun değilmişsiniz gibi davranmayın
Hiçbiriniz bir çıkış yolu istemiyorsunuz.

BLAIR

Artık değil.

Ama başlangıçta? Evet, yaptık.

CLEM

Elimizden gelenin en iyisini yaptık

Sen de yapabilirsin :P

BEN

Bütün bir ay boyunca bana yalan söyledi.

Bunu en iyi şekilde yapmak zor

IZZY

Oof

Kabul edildi

BLAIR

Dediğim gibi, onu hala öldürebiliriz. Henüz bağ yok, değil mi?

BEN

Hayır

ZORA

O zaman cinayet işlenebilir.

CLEM

Onlar kader arkadaşı! Bu bir go değil!

BEN

Teknik olarak hayatımı kurtardı, yani cinayet yok.

IZZY

NE?

CLEM

NE?!

BLAIR

Ne oldu?

ZORA

Bu onun hatası mıydı?

BEN

Hayır, arkasından iş çevirdim.

Kader arkadaşı olayı olmasaydı ölecekmişim gibi geliyor.

CLEM

CINAYET KESİNLİKLE BİR GİDİŞ DEĞİL

ZORA

Seni aptalca kararlardan kurtarması için ona ihtiyacımız varsa değil.

BEN

Aptalca değildi. Sadece beklediğimden daha riskliydi. Stella ve ben bunun üstesinden gelebileceğimizi düşündük.

CLEM

Yerimize geçen Stella mı?

BEN

Bunu aşmıştık.

BLAIR

Artık Talon takımında olmamız gerektiğini biliyorsun, değil mi?

BEN

Eğer benim yerime onu desteklersen, seni gerçekten Stella ile değiştireceğim.

CLEM

Kaba

Ama biliyorsun acı sona kadar senin yanında olacağız.

IZZY

*Hayatını riske atmıyorsan

Bu durumda hayatınızı riske atmanıza kim karşı çıkarsa onu destekleyeceğiz.

BEN

Sanki mesajlarımı okumaya çalışıyormuş gibi telefonumun arkasına bakıyor.

Hepinizi seviyorum.

Yakında görüşürüz.

Hepsi bu düşünceyi yineledi ve ben de Talon'dan uzaklaşarak koltuk minderlerine yaslandım.

"Beni nasıl öldüreceklerine henüz karar vermediler mi?" sordu, ancak pozisyonu rahattı.

"Kimse seni öldürmekten bahsetmiyor."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Krallarla çiftleştiler ve o piçlerin nasıl çalıştığını biliyorum."

"Onlara hayatımı kurtardığını söyleyene kadar bunu düşünüyorlardı. Şimdi çoğunlukla senin tarafındalar. Yine de aksini iddia edecekler."

"Tabii ki yapacaklar." Benim itirafımla biraz daha rahatlamış görünüyordu.

Stella kapımızı çaldı ve içeri girmesini söylememizi beklemeden kapıyı açtı.

Şüphesiz şu anda mahremiyete ihtiyacımız olmadığını düşünmüştü. Ve haklıydı da.

"Herkes seni soruyor. Onlara iyi olduğunu söyleyebilir miyim?" diye sordu ve bana baktığını fark ettim. "Koridoru terk etmelerini sağladım ama beni rahatsız etmeye devam ediyorlar. Ve bana mesaj atıyorlar."

"Evet, ben iyiyim."

Talon hâlâ acı çektiğimi bilmesine rağmen beni düzeltmedi.

Stella Talon'a tabağını uzattı ve benimkini kucağıma koydu, sonra kanepenin ucuna doğru ilerledi ve aramıza oturdu. "Peki, plan nedir?"

"Bir plan olduğunu kim söyledi?" Talon homurdandı, yemeğini görmezden geldi ve Stella'nın etrafında beni süzdü.

"Her zaman bir plan vardır." Tabağındaki sebzelerden birini kopardı ve adam elini geri çekmedi. Beni izlemekle o kadar meşguldü ki umursamadı. Ya da belki fark edemeyecek kadar.

"Mistwood'a geri dönüyoruz. Kız kardeşlerimi görmem gerekiyor," diye açıkladım. "Izzy'nin gölü tarafsız bölge sayılır."

"Izzy o kurt piçiyile çiftleşen kişi mi?" "Doğru."

". Kurtlarla yüzmek. Ben de ." Talon'un

bakışlarıyla karşılaştım. Bunu o söylemişti.

"Orada muhtemelen Porter'dan başka kurt olmayacak. Belki en iyi arkadaşı Evan da olabilir. Evan bizim pek çok şeyimize gider."

"Seksi mi?"

Talon hırladı. Bu soruya cevap vermemem için açık bir uyarıydı.

Görmezden geldiğim bir uyarı.

"Muhteşem," diye kabul ettim. Talon daha yüksek sesle homurdandı. "Sarışın ve güzel gözleri var. Komik de biri. Onu seveceksin."

Talon hırladı.

Stella sırtıttı. "Ondan hoşlanıyorsun gibi görünüyor."

"Keşke. Sadece beni kullanan ve bana yalan söyleyen erkeklerden etkileniyor gibiyim." Sonunda çatalımı elime aldım ve Stella homurdandı.

"Bunu çözmeniz için sizi yalnız bırakayım. Benim bir bikini bulmam lazım."

"Benimkilerden birini ödünç alabilirsin," diye seslendim omzumun üstünden, kaburgalarındaki keskin acıyla irkilmemeye çalışarak.

Kapı arkasından kapanmadan önce, "Benim sığamayacağım kadar zayıfsın," diye karşılık verdi.

"Çok neşeli davranıyor," dedim o gittiğinde. "Bu normal değil."

"Farkındayım," diye homurdandı Talon. "Neredeyse kendini öldürtmene yardım için kendini bok gibi hissediyor. Öyle de olmalı. Her şeyi berbat etti."

"İkimiz de yaptık."

Yemeğimden bir ısırık aldım.

"Bu Evan piçinden etkileniyor musun?" Sesi çakıllıydı.

"Kişiliğinden değil."

"Geri kalanına mı?"

"Stella ile konuşuyordum, adamı becermek istediğimi söylemiyordum,

Tal." "İstiyor musun?" Sözcükler ancak bir hırıltıdan fazlasıydı.

"Hayır. İstesem bile onu bir kereden fazla istemezdim. Asla istemem."

Söylemediğim kelimeleri ikimiz de biliyorduk.

Sen gelene kadar.

Talon nihayet yemeğine başladıktan sonra tekrar konuştuğunda biraz daha sakın görünüyordu. "Bağlantımız hakkında konuşmamız gerekiyor."

"Söyleyecek başka ne var?"

"Kurallara ihtiyacımız var." Kelimeyi ağzından çıkarmakta zorlandığı belliydi.

"Ne tür kurallar?"

"Bu durumla nasıl başa çıkacağımıza karar verdiğimiz türden." "Bana fazla seçenek bırakacağını sanmıyordum."

"Elbette bir seçeneğiniz olacak."

"Yani odamda yalnız uyumak istersem..."

"Hayır."

"Eğer Vampir Malikanesi'nde yaşamaya geri dönmek istiyorsam..." "Hayır."

"Anlaşmamızı bitirmek ve başka birini bulmak istersem..."

"Hiç şansın yok." Kelimeleri hırıldayarak söyledi.

"O zaman belli ki kurallara ihtiyacımız yok. Sadece istediğin her şeyi yapmayı kabul etmemi istiyorsun."

"Bu doğru değil."

Alay ettim. "O zaman bana hangi kuralları düşündüğünü söyle."

Birini açıklamaya başlamak için ağzını açtı. Hiçbir kelime . Ve yavaşça kapattı.

"Tüm kararları sen verirsen bu bir ilişki olmaz, benim verdiğim zamankinden daha fazla. Biz seks arkadaşydık ve şimdi sadece iki kişiyiz."

kader arkadaşı olurlar. Bu hiçbir şey ifade etmiyor."

"Cehennem gibi değil."

Yemeğimden bir ısırık aldım, bu konuda konuşmayı bitirdim. O olayları benim açımdan görmeyecekti, ben de onun açısından görmeyecektim. Söylenecek ya da yapılacak başka bir şey yoktu.

Açıkçası, başka kimseyle flört edemezdim. Arkadaşıyla flört eden birini pencereden atmakla ilgili konuşmamız hafızamda netti. Bu konuda geri adım atmayacaktı.

Ve dürüstçe?

Başka biriyle flört etmek *istemedim*.

Başımın belasıydı, beni hem incitmiş hem de kızdırmıştı ama yine de benimdi.

Hayal ettiğimden bile daha fazla.

Ve bu konuda nasıl ya da ne hissedeyeğimi bilmiyordum, bu yüzden görmezden gelecektim. Tamamen.

fourteen

A ÇOK

YEDİKTEN SONRA kanepede biraz uyuklamayı başardım. Talon pozisyonumu biraz değiştirip boynumdaki baskıyı azalttığında ve uyuşmasınlar diye bacaklarımı yukarı kaldırdığında henüz yarı uykudaydım. Bu beni uyandırmadı. Sadece daha sıcak hissetmemi sağladı.

Gitme vakti geldiğinde beni nazikçe uyandırdı ve beni odasının balkonuna götürmesine izin vermeden önce gözlerimi ovuşturdu. Renkleri Talon'unkilerle neredeyse aynı olan ama kırmızıdan çok pembe olan güzel bir ejderha gökyüzünde bizi bekliyordu.

Talon ona başını salladı -bu Stella olmalıydı- ve beni yumuşak şekilde sırtına kaldırdı. Ağırlığımı, yer değiştirirken olduğundan daha fazla taşıyordu ve yer değiştirmeden önce ben sabitlenene kadar bekledi.

Büyüdükçe sırtına sıkıca tutundum, adamın yerini korkunç bir ejderha almıştı. Pullarından birinin kenarına dikkatlice dokundum. Bana pürüzsüz olduklarını söylemesine rağmen, beni kesmemelerine yine de şaşırdım.

Daha sert bastırdım, herhangi bir keskin kenar bulmaya çalıştım ama her şey yuvarlaktı.

Şaka yapmıyormuş.

Ona hazır olduğumu söylememi beklediğini fark ettim, bu yüzden eğildim ve ağrıyan gövdeyi ona dayamadan yanağımı pullarına bastırdım.

Nedense her zamankinden daha sıcak görünüyordu. Pullarının sıcaklığı tenime sızdı ve kollarımı dikkatlice devasa boynuna doladım, çok fazla acı çekmeden kalabilmeyi umuyordum.

Daha önce hiç olmadığı kadar dikkatli bir şekilde havalandı. Hareket beklediğimden daha yumuşaktı ve hissettiğim acı çok azdı.

Rahatlamış bir nefes verdim ve ağırlığımı ona daha fazla yasladım.

Stella etrafımızda daireler çizerek uçtu ve havada yaptığı numaralarla beni birkaç kez güldürdü. Yere indiğimizde Talon'dan daha da az nefret ediyordum.

Ama onu öylece affedemezdim.

Affedebilir miydim?

Hayır. Yalan söylemişti. Ona güvenemezdim. İstesem bile.

Kız kardeşlerim gölün kenarında sohbet ediyorlardı, devasa arkadaşları da havuzun etrafındaki şezlonglara yayılmıştı.

Talon yere indi ve yer değiştirerek beni ayağa kaldırdı. Kız kardeşlerim çoktan bana doğru koşmaya başlamıştı ve o da onlara hırladı.

"Dikkatli ol. O yaralı."

"Ne kadar acıdı?" Blair endişeyle alnını kırıştırarak sordu.

"Ben iyiyim," dedim Talon'un etrafından dolanarak. Beni kalçalarımın hafifçe yakaladı ve biraz irkildim.

"O değildi. Şaka hakkında neredeyse Ölüyorum, oldu O mu?" Izzy sordu, Clementine beni dikkatlice kucaklamak için çekerken.

"Hayır. Kalbi durdu."

"O zaman sarılmayı hak eden sensin," diye karşılık verdi Zora.

Bana ters ters baktığını hissedebiliyordum. Hayatımı riske attığım için bana karşı kin besleyecekti, şüphesiz.

Stella hâlâ gökyüzündeydi ve durumu inceliyordu. Talon ona başıyla işaret edene kadar muhtemelen orada kalacağını düşündüm.

"Biz Avery'nin tarafındayız, unuttun mu?" Clementine alay etti ve fısıltıyla "Seni özledik" diyerek beni serbest bıraktı.

Diğerleri de teker teker bana sarıldılar. Ve hepsi de dikkatliydi.

"Bir süre yüzdükten sonra tamamen iyileşmiş olacağım," diye ekledim. "Bunun için endişelenmene gerek yok."

"O zaman gidelim." Blair kollarımdan birini hafifçe kavradı ve Izzy de diğerini tuttu.

"Onu öldüremeyeceğimize emin misin?" Zora mırıldandı, o ve Clementine hemen arkamızdaydı.

Talon , "Denemeni görmek isterim," diye seslendi.

Geriye doğru baktım ve Zora'nın onu omzunun üzerinden savurduğunu gördüm. Neredeyse homurdanacaktım. Clementine homurdandı.

Ben soyunurken arkadaşlarının beni görmesini engellediler, bu da iyileşen yaralarımı görmeleri anlamına .

Nefesler tutuldu ve grupta azarlama sesleri yükseldi.

Tüm sorularını savuşturdum ve sonunda suya daldım. Tenime karşı o kadar harika bir his veriyordu ki iç çektim.

Her şey bir şekilde yoluna girecekti.

SONUNDA yaralarım tamamen iyileşti ve kız kardeşlerim beni suyun yüzeyine çıkardılar. Adamlardan o kadar uzaktaydık ki hala görebiliyorduk ama duyamıyorduk.

İçlerinden biri benim için fazladan bir bikini getirmişti, ben de hiç duraksamadan onu giydim.

Stella'nın gölün kumsalında, Evan'a bir adamın yanında, krallardan epey uzakta oturduğunu fark ettim. Kralların hepsi hâlâ

şezlonglarda oturuyorlardı. Bulunduğum yerden içlerinden birinin konuşup konuşmadığını anlayamıyordum ama öyle görünüyordu.

Clementine, "Dökül bakalım," diye emretti.

İçimi çektim ama Sylvester hariç, ayrı kaldığımızdan beri olan her şeyi anlattım. Ejderhaların bana ne için ihtiyaç duydukları konusunda muğlak kaldım, bir araya getirmeleri için yeterli ayrıntıya yer vermedim. Benden öğrenmeye çalıştılar ama ben sessiz kaldım.

"Onun hakkında ne yapacaksın?" Sözlerimi bitirdiğimde Blair sordu, yüz ifadesi her şeyden çok meraklıydı.

"Hiçbir fikrim yok." Arkama yaslandım, avuçlarımin tabanı beni dik tutmak için kuma gömüldü.

"Sana iyi davranıyor," dedi Zora, sesi isteksiz olsa da. "Hayatını nasıl kurtardığını görmezden gelemeyeceğin gibi bunu da görmezden gelemezsin."

"Ya da kader arkadaşları olduğunuzu," diye araya girdi Clem.

"Ya da şatoyu sevdiğinizi ve orada yaşamaya devam etmek istediğinizi," diye ekledi Izzy.

"Yani gidemezsin," dedi Blair. "Sana izin verse bile. Ki vermeyecek."

"Sanırım öyle değil," diye itiraf ettim. "Ama yine de bana yalan söyledi."

"Seks savaşı olayını deneyebilirsin," diye önerdi Izzy. "Ondan gerçekten intikam almak için."

"Hayır. O kazanırdı." Dudağımı ısırdım. "Artık kendi odamda kalmama izin vermeyecek. Ya da muhtemelen artık tek başıma bir şey yapmama."

"Eğer intikam almak istiyorsan, onunla yaşamayı kabul edebilirsin ama güvenilir olduğunu kanıtlayana kadar sana dokunmasına izin vermeyeceğini söyle." Clem hınzırca gülümsedi. "Onu yalan söylediğine pişman edebileceğin tüm yolları düşün."

"İçimden bir ses hiçbirinin kıyafetle ilgili olmadığını söylüyor," Zora.

Clem'in gülümsemesi genişledi. "Tabii ki hayır."

"İntikam almanın en iyi yolu çıplaklık değildir," dedi Blair, şezlonglardaki adamlara bakarak. "Kararları senin vermene izin vererek senden ne istediğini sakladı. Eğer ilişkiden kopar ve her şeye onun karar vermesine izin verirsen, hayal kırıklığına uğrayacaktır. Çabuk. Bu adamlar kadınlarına hükmetmek istediklerini düşünürler ama umursamayan ya da kendi fikirleri olmayan birine hükmetmenin hiçbir eğlencesi yoktur."

"Bu iyi bir nokta." Izzy'nin yüz ifadesi ilgiliydi. "Ama asıl soru şu: İntikam *almak istiyor* musun?"

"Bilmiyorum. Sadece istiyorum..." Gözlerimi göle dikerek dalıp gittim. Beni dikkatle izlediğini anlamak için gözlerimi şezlongdaki ejderha şekil değiştirene kaldırmama gerek yoktu. Yüzeye çıktığım andan beri izliyordu. "Sanırım her şeyin eskisi gibi olmasını istiyorum. Gerçeği bilmediğim zamanlara."

"İşler sıradan olduğu için mi?" Clem sordu.

"Çünkü her şey güvenliydi." Gözlerimi kapattım ve yavaş bir nefes verdim. "İstemediğim şey ilişki değil. Risk. Belirsizlik. Onu beni incitecek bir pozisyona sokmak istemiyorum."

"Zaten öyleydi, değil mi?" Zora sordu. "Ona karşı bir şey hissetmeseydin yalanlarının bir önemi olmazdı."

Göğsüm ağrıyordu.

Haklı olmasından nefret ediyordum.

"Stella'nın başına gelenlerden ve sakatlıklardan hemen önce onu yanımda tutabilmenin bir yolunu arıyordum. Şimdi her şey boş geliyor. Sahte," diye mırıldandım.

"*Numara* yapmıyordu," dedi Blair. "Senden gerçeği sakladığı için bir pislikti, ama bu kendisi olmadığı anlamına gelmez."

"Bir ay boyunca uyumak yerine her gün odanın önünde oturdu," diye ekledi Clem. "Böyle bir adanmışlığı taklit etmek çok zor. Kai beni yatağına çeker ve üstesinden gelmemi söylerdi."

Homurdanmamaya çalıştım ama başaramadım.

"Durum göz önüne alındığında, ne yaparsa yapsın lanetlenmiş gibi görünüyor," diye onayladı Izzy. "Eğer sana hemen söyleyip seni yatağına atsaydı, onu en başından dışlamış olurdun."

"Bu konuda yalan söylemek boktan bir karardı, ama gerçekten, ne olabilirdi ki?" Blair sordu.

İçimi çektim. "Bu kadar mantıklı konuşmayı bırak. Ondan nefret etmeye çalışıyorum." Zora homurdandı. "Pek inandırıcı değil."

Ona vurdum, o da sırttı.

"Başka bir şey hakkında konuşalım," dedim tekrar arkama yaslanarak. "Zora, adet görmeye başladıktan sonra mı bebek sahibi olmayı denemeye karar verdin?"

Yüzünü buruşturdu. "Evet. İdrarı test etme ve her şeyin zamanlamasını öğrenme konusunda derin bir çukurdayım. Bu kadar karmaşık olmamalıymış gibi hissediyorum."

"Özür dilerim." Bir kolumu omzuna ve onu kendime çektim. "Hayatta kalacağım." Başını benimkine doğru eğdi.

"Sirenlerin hamile kalmakta zorlandığını mı düşünüyorsun?" Blair sordu. "Anneme kardeşler hakkında soru sorduğumu hatırlıyorum ve o bu soruyu geçiştirmişti. Yine de buna karşı gibi görünmüyordu."

Clem omuz silkerek, "Annem asla daha fazla çocuk istemedi," dedi. "O yüzden emin değilim."

"Annemle babam kesinlikle böyle bir şey yapmadı," dedi Zora. "Benimkiler de öyle," diye katıldı Izzy.

Hepsi bana baktı. Boğazım şişti.

Annem ve ben yakındık. Belki fazla yakın. Biraz bağımlı. Ama onu hala çok özliyordum. Ve onu şiddetle seviyordum.

"Ara sıra bir çocuk daha yapmayı denedi," diye itiraf ettim. "Bir türlü olmadı ve babamla yakın olmadıkları için sürekli denemediler."

"Siktir." Zora yüzünü buruşturdu.

Clem Zora'ya, "Sen bir kazaydın," dedi ve bunun kulağa nasıl geldiğini fark edince yüzünü buruşturdu. "Kötü anlamda değil. Kahretsin. Sadece planlı olmadığınızı söylüyorum, yani sirenlerin hızlı hamile kalması mümkün."

Zora biraz rahatlayarak başını salladı. "İyi bir noktaya değindin. Dürüst olmak gerekirse, biraz zaman alsa bile, Bane ve benim birbirimizi tanımak için zamana ihtiyacımız var. Her şey oldukça hızlı gelişti."

"Kararını çabuk mu veriyorsun?" Blair alay etti. "Asla." Zora sırtıttı. "Biliyorum. Saçmalıyorum."

"Yine de birlikte çok tatlısınız. Belli ki sana kafayı takmış," diye belirtti Clem.

"Bir iz bunu yapacaktır," dedi, ancak bakışları canavar krala kaydı ve onu görünce hemen yumuşadı.

"*Aşk* bunu yapar," diye düzeltti Blair. "Bundan korktuğuma inanamıyorum."

"Her aşk sağlıklı değildir." Göle baktım, zihnim Wendell'a geri döndü.

Bazen, düpedüz ölümcüldü. Sadece şansları yaver gitmişti.

Belki de sadece doğru adamları bulmuşlardı.

Henüz orada değildim. En azından ben öyle düşünmüyordum. Olmadığı biri gibi davranan biri tarafından tuzağa düşürülme alışkanlığıma tam olarak kapılmışım. Talon, gerçekte kim olduğunu ve nasıl hissettiğini bastırırken, kararları benim vermeme izin verecekmiş gibi davranmıştı.

İntikam almak istemedim.

Bana yalan söylediğini öğrenmeden önceki hislerime geri dönmek istedim.

Ama geri dönüş yoktu. Kurtuluş yoktu.

Bu da beni.

Sıkıştım.

Onunla yaşamak zorundaydım.

Gitmeme izin vermeyecekti.

Bu da onun gerçekte kim olduğunu bulmam gerektiği anlamına geliyordu.

"İntikam istemiyorum," dedim ve hemen herkesin dikkatini tekrar üzerime çektim.

Şu anda hayatımın dramı için yaşıyorlardı. Hepimiz bunu biliyorduk. Kendi hayatlarımızda dramdan hoşlanmasak da, bunu duymaya bayılırdık.

"Ama ona güvenebilmem için önce gerçekte kim olduğunu anlamam gerekiyor," diye itiraf ettim. "Eğer bunca zamandır rol yapıyorsa..."

"O zaman bir çıkış yoluna ihtiyacın olabilir,"

dedi Zora. Başımı salladım. "Ama eğer o

olmasaydı..."

"O halde ona şimdiden aşıksın," dedi Clem, dudakları hafifçe bükülerek.

O haklıydı.

Ona karşı hislerim vardı. Güçlü duygular.

Bu yüzden bazılarının arkadaşlarıyla yaptığı gibi sinsi bir plan yapmak istemedim. Bir seks savaşı istemedim. Ya da inatçı bir vampiri benden beslenmeye ikna etmek için var olan bir oyun.

Sadece arkadaşımı geri istedim.

Sorun da , değil mi?

Çünkü o benim arkadaşım değildi. Pek sayılmazdı. O benim kader .

Ve bu çok daha büyük bir şeydi. Ve çok daha korkutucuydu.

SONUNDA, gölün diğer tarafına geri döndük ve vedalaştık. Kız kardeşlerimin arkadaşlarından hiçbiri bana sarılmaya çalışmadı, Talon'un bana bakışını düşününce bu iyi bir karar gibi görünüyordu.

Stella, Evan'ı gölün kumsalında bırakıp bize katılmak için kumda ilerlerken çıplak karnına bir avuç pul sıkıştırmıştı. Suyu baktı, arkasına bile bakmadı.

Pulların Talon'a ait olduğunu düşündüm ve onlara baktım. Genellikle onları görür görmez üzerlerinde garip bir sahiplenme hissederdim. Gerçi içlerinde beni iyileştirebilecek bir büyü varsa, bu pek de tuhaf sayılmazdı.

Sahiplenme duygusu .

Hiçbir şey

hissetmedim.

Talon'a, "Terazi kaybetmeyi bıraktığını sanıyordum," diye

mırıldandım. "Bitirdim." Sesi alçaktı. Cesurdu. Biraz da kızgın.

"O zaman ne..." Stella'nın omzunun üzerinden Evan'a bakışını izleyerek sözümü kestim. Geri döndüğünde gözlerinde özlem gibi bir şey vardı. "Siktir."

Çenesini sıktı.

Ne olduğunu sormak istedim ama döndüğümüzde bana anlatacağını biliyordum.

Talon kapüşonunu başımdan geçirerek vücudumu ve üzerimdeki bikiniyi örttü. Yakınlarda sıcak tutan giysilerle dolu büyük bir bavul bekliyordu ve kız kardeşlerim onu benim için doldurmuştu. Eve döndüğümüzde onları gözden geçirecektim.

Kaleye geri dönelim.

Stella'nın, onlar uçarken bikinisini içinde taşıdığı uzun halkalı gevşek bir çantası vardı. Pullarını çantaya yerleştirmesini izledim ve bir an sonra pulların kumaşı kesip kuma düşmesini izledim.

Onlara baktı. Gözlerinde yaşlar vardı ve düşmelerine izin vermemek için şiddetle mücadele ettiğini söyleyebilirdim.

Talon'dan uzaklaştım ve birkaç adım ötede Stella ile buluştum. Herkes bizi izliyordu ama ben onları görmezden geldim. Onu Talon ve benim dışımda kimse tanıımıyordu. Ve görünüşe göre Evan.

Onun için pulları aldım, onları tutarken keskin kenarlardan nasıl kaçınacağımı çok iyi biliyordum.

"Ona söyledin mi?" Yumuşakça

sordum. "Evet. Onları istemiyor."

Sesindeki acı çok belirgindi ve gerçekte ne söylediğini biliyordum.

Beni istemiyor.

"Zihnini toparlamak için çok fazla şey var. Zamana ihtiyacı olacak," dedim sessizce. "Onunla konuşmama izin ver."

Talon'un göğsü uyarırcasına gümbürdedi.

İçimden bir ses daha önce Evan'ın muhteşem olduğunu söylediğimi unutmadığını söylüyordu.

Yine de bunu aşmak zorundaydı.

Dudağını ısırdı ama bir süre sonra nihayet başını sallayarak onayladı.

Pulları dikkatle tutarak kumu geçtim. Onlar benim değildi ama Evan da muhtemelen benim Talon'unakilere bağlandığım gibi onlara bağlanacaktı. Sadece henüz bunu bilmiyordu.

Kanat çırpma sesi duydum ve Stella gökyüzüne yükselirken pembe bir parıltı gözüme çarptı. Hızla bulutların arasında kayboldu ve Evan'ın dikkatinin göle geri dönmeden önce onu takip ettiğini fark ettim.

Onu istiyordu.

Sadece istemedi. Bu duyguyu iyi bilirim.

Yanına oturdum ve teraziyi daha yeni uzatmıştım ki ellerimden kaptı. Kanının kokusu burnuma keskin bir şekilde çarptı ama yorum yapmadım. Kenarların keskin olduğunu kendi kendine öğrenecekti, eğer az önce aldığı kesikler bunu kanıtlamadıysa.

"Onlara karşı hissettiğin sahiplenme duygusu daha da kötüleşecek," dedim. "Onlar senin. Her zaman da öyle olacaklar. İdeal olmayabilir ama gerçek bu."

Ve bu teraziden çok daha fazlası için geçerliydi.

Hoşumuza gitse de gitmese de ikimizin de kaderinde ejderhalar vardı. Bedenen ve ruhen bize .

"O benden daha iyisini hak ediyor," dedi Evan sessizce. Onun hikâyesini biliyordum.

Kim'le çok uzun bir süre ara sıra çıkmıştı. O ve Izzy sürüyü ele geçirdikten sonra Porter'la çalışarak geçirdiği zamanı kıskanmış ve Izzy'nin hayatını tehdit etmek için kardeşi ve birkaç kişiye daha katılmıştı

İşe yaramamıştı ve Kim, Izzy'yi zehirleyip kaçırdığı için grubun geri kalanıyla birlikte öldürülmüştü.

Yavaşça başımı salladım. "Yaşadıkları göz önüne alındığında, senin için de aynı şeyleri hissettiğini bilmek için ona sormama gerek yok."

Dikkati bana yöneldi. "Ne oldu?"

"Bu onun anlatması gereken bir hikaye."

"Her neyse, bensiz daha iyi durumda." Göle yeniden odaklandı. "Bunun bir önemi yok. Kaderinde varmış. Artık onun için başka kimse yok."

Başka bir şey söylemedi.

Ayağa kalkmadan önce bir dakika onunla oturdum. "Numarasını istediğin zaman Porter'dan Talon'a mesaj atmasını iste. Önümüzdeki birkaç hafta içinde çok fazla terazi kaybedecek ve istesen de istemesen de onlar senin olacak."

Ona verdiklerimi göğsüne bastırdı. Onları istiyordu.

Kaydım ve Talon'u beklerken buldum. Konuşmamızı açıkça dinliyordu.

Kız kardeşlerime bir veda daha ettim ve elimi ejderha kralının omzuna koyduğumda onlar da yankıladı. Form değiştirip hızla havalandı ve rüzgâr yüzüme doğru eserken dudaklarım bir gülümsemeyle gerildi.

Arkadaşlık konusunda ikna olmamış olabilirim ama uçmayı çok severdim.

Talon'un odasına açılan balkona indik. Ona eşyalarımı yerleştireceğimi söyleyip dolabına yöneldiğimde arkamdan bakakaldı. Birkaç dakika sonra beni terk ettiğinde kapının kapandığını duydum.

Nereye gittiğini bilmiyordum.

Ben bilmek istediğimden emin değildim.

Eşyalarımı onun dolabının boş olan yarısına yerleştirdim. Belli ki orayı benim için temizlemişti. Tıpkı eninde sonunda onun odasında uyuyacağımı bildiği için benim için bir gölgelik kurduğu gibi.

Bundan kaçış yoktu. Onun için yoktu.

Belki benim için de.

Eşyalarımı yerleştirmeyi bitirdiğimde, kız kardeşlerimin aldığı yeni kıyafetlerden bir çift giydim ve iç çektim.

Benim olan şeyleri giymek iyi hissettiriyordu. Üzerime oturan ama yine de donmayacağım kadar sıcak tutan şeyler. Üzerimdeki kalın, siyah kazak resmen yeni favorimdi. Yumuşaktı ama inanılmaz sıcak tutuyordu ve onunla eşleştirdiğim kalın taytlar hissettirdikleri kadar iyi görünüyordu.

Mutfığa girip dolapları ve buzdolabını kontrol ettim, Talon'un ne yiyeceği varmış baktım. Her şey temelde boştu. Sadece birkaç temel malzeme vardı ve çok fazla bir şey yoktu.

Uyumadığı için kendisi için yemek de yapmıyordu. Yemek pişirmenin sık yaptığı bir şey olup olmadığını merak ettim ama emin değildim.

Bana hobileri hakkında hiçbir şey söylememişti.

Neredeyse her şey benim hakkımdaydı.

Ve bu onun hatasıydı... ama belki biraz da benim hatamdı. Bu

fikirden hoşlanmamıştım ama bu onu daha az doğru yapmıyordu.

Talon, diğer tüm giysilerimi getirdiğim ilk bavula doldurmuş olarak daireye geri döndü. Omzunun üzerinde büyük siyah bir çöp torbası vardı.

Onu banyoya kadar takip ettim ve kanla kaplı pulları dikkatlice küvete boşaltmasını izledim.

Midem sıkışmıştı. Çok

fazla kan kaybetmiştim.

Küveti çalıştırdı ve tekrar gitti.

Bu sefer onu takip ettim ve kanlı pulları bir kez daha paketlemesine yardım ettim.

İşimiz bitmeden önce iki buçuk çöp torbası daha doldurduk ve sonunda temelli olarak daireye geri döndük. Ben Talon'un yatağına yığıldığımda iki dolu torba banyoda ıslanma sırasını bekliyordu.

Sonunda yorgunluk çökmüştü.

Saatin gece olduğunu söylemek için yeterince geç olduğunu düşünmüyordum ama gerçekten umurumda değildi. Tüm bu iyileşme sürecinden sonra çok yorulmuştum.

Konuşmamız gereken şeyler vardı... ama sabaha kadar bekleyebilirdi. Zihnimiz daha berrak olduğunda ve ben eş konusunda gerçekten ne yapacağıma karar verebileceğimde.

"Bu gece aramızda hiçbir şey yokmuş gibi davranabilir miyiz?" Talon alçak sesle sordu. Benimle birlikte yatağa girmemişti. Beni rahat bırakarak saygılı olmaya çalıştığından oldukça emindim.

"Lütfen," diye kabul ettim.

Rahatlamış gibi bir ses çıkardı ve yanımdaki yatağa yayıldı. Beni göğsüne çektiğinde gözlerim biraz acıdı.

Çok iyi hissettirdi.

Çok iyi hissettirdi.

Bunun nedeni kader olmalıydı, ama bu duyguyu daha az gerçek yapmadı.

Yeni kazağımı, sütyenimi ve taytımı çıkaracak kadar uzun süre uzaklaştım, tekrar battaniyenin altına girerken külotumu üzerimde bıraktım.

Kıyafetlerle uyumak daha iyi olurdu ama bencildim. Onun vücudunu kendime yaslamak istedim.

Talon yer değiştirdikten sonra hâlâ çıplaktı ama ikimiz de bundan bahsetmedik. Çıplaklık bizim için yeni bir şey değildi.

Beni sıkıca göğsüne bastırdı ve neredeyse anında uykuya daldım.

Uyandığımda, çıplak sırtımın üzerinde büyük, sıcak bir avuç vardı.

İniltimi bastırmayı başardım ama susturamadım.

"Bu iyi hissettirdi mi?" Talon mırıldandı.

Benim anlaşma sesim aslında başka bir iniltiydi.

O sırtımı ovmaya devam ederken ben olduğum yerde kaldım. Cinsel bir şey değildi, hatta o kadar da samimi değildi. Sadece hoş bir histi.

Sonunda kendimi onun üzerinden kalkmaya zorladım. Hâlâ biraz halsiz hissetsem de acım geğmişti.

"Stella ile konuştun mu?" arşafın altından sıyrılıp dünkü giysilerimi yerden alarak sordum.

"Birazcık. Porter dün gece Evan için numarasını almak üzere bana mesaj attı. Ona vermek istemedim ama sorduğumda evet dedi. Onunla konuşmak istemiyordu ama onu görmezden de gelemezdi."

Banyoya girdim, tuvaleti kullandım ve bir gece önceki kıyafetlerimi tekrar giydim. Rahatlardı ve sadece birkaç dakika giydikten sonra onları yıkamanın bir anlamı yoktu.

"Evan geçen yıl çok şey yaşadı," dedim banyodan çıktığımda. Talon'u bir kot pantolonun düğmelerini iliklerken buldum. Gözlerim yavaşça karnının üzerinde gezindi.

Vay anasını.

"Onun hakkında bilmen gerekenden fazlasını biliyorsun." Talon'un sesi tehditkâr değildi ama mutlu da değildi.

"Nişanlı olduğu kadın, Evan'ın Alfa olmasına yardım etmek amacıyla Izzy'yi zehirledi, ki Evan bunu istemiyordu. Porter bunun için onu öldürdü."

"Siktir."

"Evet. Görünüşe göre uzun süredir sorunları varmış ama yine de çok sert vurmuş. Yıllardır ara ara birlikteydiler."

"Ve siz ikiniz hiç birlikte olmadınız mı?"

"Tabii ki hayır. O yas tutuyordu ve ben de saklanıyordum. Sadece birkaç kez karşılaştık, tatillerde aile partilerinde."

Talon sert bir nefes verdi. "Bu iyi."

"Geçmişimi umursamadığımı söylemiştin," diye hatırlattım ona.

"Geçmişiniz kayınbiraderimiz olsaydı umursamamak için kendimi ikna etmekte zorlanırdım."

İyi bir noktaya değindi.

"Bizim" kelimesini kullanmış olsa bile bu pek geçerli değildi. Biz bir şey değildik. Resmi olarak değil.

Yatağının kenarına oturdum. "Onu çok az tanıyorum, bu yüzden endişelenecek bir şey yok."

"Hiçbir şey mi?" Bir kaşını kaldırdı.

"Onunla ilgili bir şey değil. Kendine gelecektir. Muhtemelen çok da hızlı. Stella onun için çok sevimli."

Talon başını sallayarak onayladı ve bana baktı.

Pantolonunun düğmeleri ilikliydi ama elleri hâlâ bel bandındaydı, sanki başka nereye koyacağını bilemiyordu.

Gergin miydi?

"Bizim hakkımızda konuşmamız gerek," dedim. "Tabii önce yemek yemek istemiyorsan." Sert bir nefes verdi. "Şimdi konuşalım."

Yatağı okşadım ve o da yavaşça odayı geçip yanıma oturdu. Aramızda çok fazla boşluk yoktu ama sanki bir uçurum gibiydi. Önceden her şey çok basit ve kolaydı.

"Tanıştığımızda zor bir karar vermek zorunda kaldığımı biliyorum," dedim. "Anlıyorum. Bana en başından beri gerçeği söyleseydin senden nefret ederdim. Ama bu şimdi ve buradaki sorunları çözmiyor. Sana güvenilebileceğimi düşünmüştüm ama şimdi güvenemeyeceğimi hissediyorum."

Gözlerindeki bakış çok yoğundu. "Oraya geri dönebiliriz."

"Dönebilir miyiz?"

"Elbette yapabiliriz. Hiçbir konuda yalan söylemedim. Evet, kaderimiz olmadığını düşünmene izin verdim ama geri kalan her şey gerçektir."

"Buna nasıl inanabilirim ki? En başından beri bizim için geçerli olan isteklerini görmezden geldin. Bana bensiz uyuyamayacağını söylemedin, sadece koridorda uyumaya çalıştın. Sen-"

Bana doğru eğildi ve birbirimizden sadece bir nefes uzaktayken kendimi durdurdum.

"Yaptığım her şey, için ne olduğumuzu bilseydin tam olarak yapacağım şeydi. Kaderimiz olduğunu bilseydin ve sıradan bir ilişki istediğini söyleseydin, daha fazlası için zorlamazdım. Koridorda uyurdum. Bana vermek istediğin her şeye razı olurum."

"Diğer krallar kız kardeşlerimi kendileriyle aynı odayı paylaşmaya zorladılar," diye fısıldadım.

"Ben lanet bir kral değilim. Ben de onlar değilim." Bir elini saçlarımla arasına soktu ve başımı arkaya yatırdı. Ben de onunla birlikte eğildim ve o muhteşem, karanlık gözlere baktım. "Sen bizim dost olduğumuzu öğrenmeden önce neysem şimdi de oyum Avery. Asla başka bir şeymişim gibi davranmadım. Sen hâlâ benimsin. Ben de hâlâ seninim. Sadece senin istediğinden daha kalıcı."

"Bunun kalıcı olmasını *istedim*," diye fısıldadım, gözlerim biraz acıyordu. "Yatakta uzanırken, sıradan olmaktan daha fazlasını yapmak istedim."

Gözleri parladı ama başka bir şey söylemedi.

Sadece eğildi.

Ve beni öptü.

Dudakları yumuşak ama talepkârdı. Acımasız ama nazık.

Parmaklarımı saçlarına gömdüm, o da beni kucağına aldı ve daha sert öptü.

Daha derine.

Daha tutkulu.

Elleri kazağımın altından kayarak çıplak belimi kavradı ve beni biraz daha sert bir şekilde kendine doğru çekti. Onu durdurmam gerektiğini biliyordum ama bunu yapmak istemiyordum.

Ben de yapmadım.

Kazağımı başımdan çekecek kadar uzun süre beni bıraktı, sonra ağzımı tekrar yakaladı. Daha yeni giyinmişim ama bunu tekrar yapmaktan çok mutlu olurdum.

Onu doğurduktan sonra.

Sütyenimi çözdü ve çekiştirerek çıkardı, göğüslerimi avuçladı. Ağzının içinde inledim ve o da taytımı aşağı itti. Dudaklarını dudaklarıma daha çok bastırmak için başını eğdiğimde, pantolonumu tamamen çekip çıkardı ve parmaklarıyla içimi doldurdu.

Nefes nefese kaldım, elinin üzerinde sallanıyordum. Başparmağı ben sertçe boşalana kadar klitorisimde çalıştı, ağzına doğru haykırdım ve kalın parmaklarının etrafında kenetlendim.

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve ağzını yavaşça benimkinden çekti. Başparmağı hâlâ alay ediyordu, parmakları hâlâ içime gömülüydü.

Belli ki birlikte olduğumuz ilk birkaç seferde olduğu gibi durmayı planlıyordu. Beni rahat bırakmaya çalışıyordu ya da gibi bir saçmalık.

"Daha işimiz bitmedi," diye soluyarak kot pantolonunun düğmelerini kendim açtım.

Aletini çektiğimde hırladı ve bir an sonra beni kanepeye sırt üstü yatırdı. Dizleri yerdeydi, ağzı göbeğimdeydi ve beni tekrar kenara sürüklerken zevkle haykırmama neden oldu.

Bir kez nefes nefese kalarak saçlarını güçsüzce çekmeden önce tekrar boşaldım.

"Artık aramıza bu şekilde mesafe koyamazsın," dedim. "Al beni, şimdi."

Göbeğime doğru homurdandı, dişlerini klitorisimin üzerinde kalçalarımı zıplatacak şekilde .

Gözleri benimkilerle buluştu ve dilini yavaşça üzerimde

gezdirdi. Ayak parmaklarım kıvrıldı.

Vücudum ısındı.

"Seni iyi ve hazır olduğumda becereceğim, Ave. Şu anda sana ağzımda ihtiyacım var."

Beni tekrar yaladı, daha yavaş.

Onu daha yakına çekmek için saçlarını tuttum. Çok daha yakına.

Beni tekrar uçurumun kenarına getirip sonra da iterken zevk seslerim gittikçe yükseldi.

"Seni istiyorum," diye inledim, hissettiklerime kendimi kaptırmıştım.

"Eğer seni şimdi becerirsem, o güzel küçük boğazında benim izimi taşıyacaksın." Sesi çakıllıydı ve konuştuğundan sonra klitorisimi tekrar ısırdı.

Kalçalarım kalktı.

Bir eş bağı hiçbir şeyi değiştirmez. Değiştirir miydi? Kalıcı olmasını istemiştim.

Görünüşe göre, ona bunu yaptığımı söylemek daha da fazla istemesine neden olmuştu. "Peki," diye nefes nefese kaldım. "Yap hadi."

Üzerimde doğrulurken gözleri parlıyordu, daha önce çıkardığım siki hâlâ serbestti. Üzerime yerleşti, iri vücudu benimkine baskı yapıyordu.

Kendimi kapana kısılmış hissettirmeliydi. Paniklemiş.

Tehdit altında.

Ama onunla o kadar çok zaman geçirmiştik ki, tek hissettiğim sıcaklıktı.

Ellerinden biri boğazıma doğru kalktı. "Bundan emin misin, A?" Sesi alçaktı.

Eğer onu çevirseydim, çekip gidecekti. Ve gitmeliydim. Yapmam gerektiğini biliyordum.

Ama ben istemedim.

Dürüst olmak gerekirse, yapabileceğimden emin değildim. Onu bu kadar çok isterken ve ona karşı bu kadar çok şey hissederken olmazdı.

"Evet," diye nefes aldım.

"Sen benimsin," dedi.

Güç odaya ve bana yayıldı. Kalçalarım kavislendi ve sihir damarlarımda alevlenirken sonunda içime girdi. Vücudum enerjiyle canlandığını hissetti, boğazım tenime bıraktığı iz yüzünden yanıyordu.

Çok güzel olurdu.

Sormadan biliyordum.

Ve Talon beni becerirken, tekrar tekrar içime girerken, bir şeyi yüksek sesle ve net bir şekilde kanıtladı:

Bedenim tamamen ona aitti.

Ve her şeye rağmen, belki kalbim de biliyordu.

sixteen

TALON

Nihayet odamızdan çıktığımızda, Avery'ye kaleyi gezdirdim. Bunu uzun zaman önce hak etmişti ama herkes onun benim için ne olduğunu bilmeden etrafta dolaşmasını istememiştim.

Artık benim işaretimi taşıdığına göre, onu kendime saklamak için bir neden yoktu.

Yürürken boğazına taktığım ince alevlere bakmaktan kendimi alamıyordum.

Beni teninde taşıyordu. Şatodaki herkese onun kaçırıldığına dair bir duyuru.

Benim olduğunu.

Eşleşen bir taktığımda, kimse onu benden alamayacaktı. Ve o gün için sabırsızlanıyordum.

Biz odadan çıktıktan sonra benden biraz uzaklaştı. Artık kızgın görünmüyordu. Sadece... kararsızdı.

Bu belirsizlikten nefret ediyordum ama hiçbir yere gitmediğimi anlamasının zaman alacağını biliyordum.

Ve bekleyebilirim.

Yanından geçtiğimiz herkes ona dostça davranıyordu. Onu neredeyse kaybettikten sonra, herkes onun benim kader arkadaşım olduğunu biliyordu.

Turdan sonra Stella'nın odasına uğrayıp hâlâ orada olup olmadığına baktık ama gitmişti. Muhtemelen Evan'ı görmeye gitmiştir. Kader arkadaşınızdan uzak durmak zordu, sizi reddetmiş olsalar bile.

Oradan kaledeki ofisime gittik. Avery'yi odamıza geri götürmek ve onunla birkaç gün baş başa kalmak istedim ama bir maske gibi takındığı belirsizlik bana bunun kötü bir fikir olduğunu söyledi.

Günlerimi ne yaparak geçirdiğimi merak ediyordu, ben de ona birkaç farklı departmandan gelen uzun soluklu raporları gösterdim. Aşçılık departmanı, gardiyanlar ve eğitim departmanının hepsi çok muhtaç ve çok ilgiliydi, diğerlerinden bahsetmiyorum bile.

Eskiden internet bağlantımız olmadığı için şato ile malikâne arasında gidip gelmekten başka çarem olmadığını anlattım.

Artık wi-fi ve telefon hizmetimiz olduğu için masamda pırıl pırıl yeni bir bilgisayar vardı. Bunun gerçekleşmesi için göz yaşartıcı miktarda para ve zaman gerekmişti ama sonunda olmuştu.

Ona bilgisayarımdaki yapılacaklar listesini gösterdim ve yapılacak ne kadar çok şey olduğunu görünce kaşlarının havaya kalkışını izledim.

"Sen gerçekten ," dedi masamın kenarına tünemiş, kollarını ortasına sarmıştı. Üzerindeki kazak, kollarını her kaldırdığında çıplak karnını bana gösteriyordu, bu yüzden hayran kalmıştım.

Büyük bir tane.

Yine de boğazındaki işarete daha çok takmıştım.

"Burayı işler halde tutuyorum. Temelde fiziksel dağınıklıklar yerine evrak dağınıklıklarını temizleyen yüceltilmiş bir kapıcıyım. Ve fiziksel olanlar çok daha tatmin edici olurdu."

"Bütün krallar böyle yapar, Tal. İşlerin yürümesini sağlarlar."

"Bu beni kral yapmaz."

Dudakları hafifçe yukarı doğru eğildi. "Tamam."

Sandalyemi ona doğru yaklaştırdım ve hafifçe gerildiğinde durdum. Aramızda sadece birkaç santim vardı.

Omuzlarında belirgin bir gerginlikle bana baktı.

Bu gerginliği kırmam gerekiyordu.

"Yapılacaklar listemdeki en önemli şey, günümün geri kalanını kaplıcalarda geçirmek. Katılmak ister misiniz?"

Gerginliği azaldı, bakışları eğlenmeye başladı. "Tamam, ama orada sevişmeyeceğiz. Biraz boşluğa ihtiyacım var."

"Ben de öyle. Şu anda sikim acı verecek kadar sert." Bu bir yalandı.

Kadınım beni o kadar tatmin etmişti ki, onu masama o şekilde yaslanmış gördüğümde sadece yarı baygındım.

Ama bu söz amacına ulaşmış, onu biraz daha gülümsetmişti. "Yalancı," dedi ama sözlerinin arkasında bir sıcaklık yoktu.

"Bütün yalanlar acımasız değildir, Ave." kalktım ve elini cebine sokamadan yakaladım.

Ofisten birlikte çıktık ve şatoya doğru ilerlerken Avery yanımdan ayrılmadı.

"Eğer buna içtenlikle inanıyorsan, Stella'ya söylediğin bir yalan söyle," diye karşılık verdi.

Kardeşıme hiç yalan söylemediğimi düşünüyordu. Çok yakın olduğumuzu düşünüyordu.

"Sylvester'ı korumak için rotasyonda daha fazla gardiyanın şans istediğini her söylediğimde ona yalan söylüyorum."

"Bu yalan sayılmaz. Onları buna zorladığını biliyor." "Pekâlâ."

Bunu düşündüm.

Avery açıkça büyük bir yalan istiyordu. Gerçeği paylaşsaydım her şey değişebilir, tıpkı birbirimizden ne olduğumuzu sakladığım zamanki gibi.

Bariz bir tane vardı. Bunu paylaşmak konusunda isteksizdim ama şu anda bana güvenmiyordu. Eğer bunu geri istiyorsam, önce ona güvenmeliydim.

"Bunu ona söyleyemezsin," diye

uyardım. Birdenbire tüm dikkatini

bana vermişti.

Bir köşeyi döndük ve bir depoya açıldığını bildiğim bir kapı gördüm. Onu kapıya doğru çektim ve kapıyı açtığımda tuvalet malzemeleriyle dolu bir odayla karşılaşınca şaşırmış gibi bir ses çıkardı. Bazı temizlik malzemeleri de vardı, ama çoğunlukla acil bir durumda ihtiyaç duyabileceğimiz şeylerle doldurduğumuz boş bir odaydı.

Birçoğundan sadece biriydi.

Ve bunun için de bir departman vardı.

Onu da kendimle birlikte içeri çektim ve kapıyı arkamızdan kapattım. "Bu sırrı mezara götür," diye uyardım.

Başını salladı, gözleri geniş ve biraz endişeliydi.

"Sylvester'ı yakaladığımızda, kurbanlarına yaptıklarının resimleri ve açıklamalarıyla dolu birkaç günlüğü vardı. Hepsinin sık sık okunduğu belliydi. Kabus gibi bir şeydi. Bu kayıtlar arasında, kitaplar Stella'ya yapmak istediği şeylerle ilgili fantezileriyle doluydu. Ona zarar verme yolları ve daha fazlası. Her şey çözülene kadar onları sakladım ve sonra yaktım. Onlardan başka kimseye bahsetmedim."

Gözleri büyüdü. "Ne kadar kötüydüler?"

"Hayal edebileceğinden bile daha kötü." Göğsüm tehlikeli bir şekilde gümbürdedi. "Onu sadece kimliğini korumak için kullandığını düşünüyor ama bu lanet bir yalan. Onun ana hedefiydi. En çok öldürmek istediği kişi ydi. En başta başlamasının sebebi. Eğer bilseydi..." Başımı salladım.

Avery, "Kendini zaten daha fazla suçlayacaktır," diye fısıldadı.

"Aynen öyle."

"O bilemez. Ona asla söyleyemeyiz."

Başımı salladım. "Bunu mezara götüreceğiz."

Gözlerime baktı. Bakışlarında belirsizlik vardı ama demir de vardı. "Kız kardeşlerime Wendell'den bahsetmedim," dedi yumuşak bir sesle. "Neler olup bittiğini anlamadıkları için kendilerini suçlayacaklardı ve bunu yapmalarına izin veremezdim."

"Ona ne oldu?" Soruyu dikkatlice sordum. Onu korkutup kaçırmak istemedim. Özellikle de gerçeği ondan sakladığım için duyguları tavan yapmışken.

Bakışları omzuma sabitlendi.

Dudağını ısırdı.

"Bana söylemek zorunda değilsin." Bir elimi beline koydum, ona bir şekilde dokunmaktan kendimi alamadım. "Ama bunun sana karşı hissettiklerimi değiştirmeyeceğini biliyorsun."

"Ya olabilirse?"

Gözlerindeki belirsizlik, o piçi tekrar öldürmenin bir yolunu bulma isteği uyandırdı bende.

Ve onu cehenneme kadaröp.

"O zaman hâlâ benden kurtulmaya çalışırken söyleyen iyi olur, ha?"

Yüzündeki ifade kaybolmadan önce bana küçük bir gülümseme verdi. "Wendell... baskındı. Ve çekiciydi. Çok çekiciydi. Kız kardeşlerim ve ben yemeğe çıktığımızda bir barda tanıştık. Blair evde kaldı, Izzy de onunla. Onu hiç yalnız bırakmazdık ve Blair sadece bizim kadar sık beslenirdi. Onunla tanıştığımda Clem ve Zora başka erkeklerle birlikteydi. O bir kurt adamdı ama bağlantıları vardı. Vampir bir arkadaşından bir oda ödünç aldı. Birlikte içeri girdik ve seviştik. İlk kez seksten gerçekten zevk almıştım ve daha fazlasını istiyordum. Bu yüzden tekrar buluşmak için bir plan yaptık."

Kendimi sakın kalmaya zorladım. Sahiplenme duygumun şu anda çok saçma olduğunu biliyordum. Avery benimdi. Geçmişindeki herif ölmüştü ve onun için bir hiçten farksızdı.

"Aylarca sürdü," diye itiraf etti. "Sadece haftada bir kez. Kendime ve kız kardeşlerime bunun sadece beslenmek için olduğunu söyledim ama ona erkek arkadaşım diyorlardı. Haksız da sayılmazlardı. Beni ilk kez evine davet ettiğinde gitmek için heyecanlanmışım. Bunun bir sonraki adım olduğunu düşünmüştüm. Ama ilk gece oraya gittiğimde kişiliği değişmişti. Bunun için kendimi suçladım. On dokuz yaşındaydım ve daha iyisini bilmiyordum. Eğer zalimse, samaladığım ya da bir şey hakkında yeterince düşünmediğim için bu benim hatamdı. Bana ilk vurduğunda gitmeye çalıştım ama kız kardeşlerimi öğrenmişti. Onları incitmekle tehdit etti. Ben de kaldım."

Yaklaştım ve kollarını belime dolayarak bedenimi kendine çekti. Destek istiyordu ve bunu asla inkâr edemezdim.

"Ne kadar sürdü?" Ben sordum.

Yanağı göğşümdeydi ve aramızda çok fazla giysi vardı ama çıkarmaya çalışmadım. O an seksle, hatta yakınlaşmayla ilgili değildi. Avery'nin şeytanlarıyla yüzleşmesiyle ilgiliydi.

"Neredeyse bir yıl," diye fısıldadı. "Zamanla daha da kötüleşti, bu tür durumlarda genellikle olduğu gibi. Bittiği gece tıpkı diğerleri gibiydi. Seviştik. O sinirlendi. Kanadım. Boğazımı tutup beni işaretlediğinde ve hava kaynağımı kestiğinde, sonunda patladım. Sanki büyüümü engelleyen bir baraj patlamış gibi hissettim. Benim gücümle tamamen hareketsiz kalmıştı. Öylece gitmeyi düşündüm ama kız kardeşlerimle nerede yaşadığımızı öğrenmişti. Onları tehdit etmişti. Tek bir seçenek vardı."

Bana karşı titredi.

Ona daha sıkı sarıldım, onunla birlikte sarsılmamaya çalıştım.

"Onu ben öldürdüm," dedi. "Bu da beni rahatsız etmiyor. Onu kız kardeşlerimi korumak ve kendimi özgür kılmak için öldürdüm. Sonra da yaptıklarımı saklamak için evini ateşe verdim. Kız kardeşlerime ayrıldığımızı söyledim ve sonraki yılı gergin bir şekilde, intikam almak isteyen birinin ortaya çıkmasını bekleyerek geçirdim. Ama gelmediler. Hayatta kaldık. Ve bundan pişman değilim."

"Güzel. Sana yaptıkları yüzünden çok daha kötüsünü hak ediyor."

Bana daha sıkı sarıldı ve gözyaşlarını gömleğimde hissettim. "Bunu daha önce hiç kimseye söylemedim. Bunu bilen tek kişi olmamak iyi hissettiriyor. Sadece... beni pişman etme."

"Yapmayacağım." Sözcükler çok sertti ve tüm içtenliğimle söyledim. "Sana inanmamalıyım ama sanırım inanıyorum."

Alnından öperek onu göğsüme daha sıkı çektim. O benim her şeyimdi.

Eninde sonunda o da bu konuda benim kadar emin . Ama şu an için istediğim kadar bekleyebilirdim.

seventeen

A ÇOK

Beni işaretledikten sonra KENDİMİ TALON'U İZLERKEN BULDUM. Tur sırasında, farklı davranıp davranmadığını görmeye çalıştım. Daha gururlu. Daha zalim. Bana aynı göründü.

Stella ile ilgili sırrını paylaştığında, duygularım beni ele geçirdi ve Wendell ile olan geçmişimi de paylaştım.

O piçle yaşadıklarımdan sonra ilk kez derin nefes alabildiğimi hissettim.

Ama yine de Talon'u izledim.

Kaplıcaların bulunduğ u odanın arka tarafına doğ ru ilerlerken diğ er ejderhalarla rahatça etkileşime girmesini izledik.

Elimi gururla tutmasını izledim, hiçbir iğ ren baskınlık belirtisi göstermeden.

Birlikte suya girdiğ imizde rahatlamasını izledim, o boxer kü lotuyla, ben sü tyenim ve kü lotumla.

Ben soyunurken beni herkesin görmesini engellemişti ama kız kardeşlerim de aynı şeyi yapmıştı. Yani bu çok sahiplenici değ ildi.

Su ikimizi de içine aldığında ve ben aramıza mesafe koyduğumda bile itiraz etmedi. Ya da bana yaklaşmamı söylemedi. Ya da iğrenç bir şekilde yakın durmamı. Sadece işimi yapmama izin verdi.

Kaynağın dibine doğru hafif bir kavis çizerek yüzdüm. Burası iyi bir dinlenme noktasıydı, ben de orada rahatıma bakarak Talon'un benden çok yukarıda duran bacaklarını seyretmeye başladım.

Farklı davranmamıştı. Aynı
görünüyordu.

Ki bu garipti. Ama iyi anlamda.

Gerçeği en başından bilmek isterdim ama bilseydim ona gerçekten bir şans vermezdim. Her şey daha karmaşık olurdu. Ve daha fazla duygu yüklü.

Çünkü bilmiyordum, onu normal bir şekilde tanıma şansım vardı. Arkadaşı olmak için. Faydaları vardı ama bizim durumumuzda faydaların pek de önemi yoktu.

Onun gizliliği bize zaman
kazandırdı. Ve ben bundan
pişmanlık duymadım.

Bunun için ona kızmadım da. Gerçekten değil,
belki bundan memnun bile oldum.

Bunu kabul etmeye hazır elbette. Ama de doğru görünüyordu.

Sonunda tekrar yüzeye çıktım. Talon kollarını kaynağın çıkıntısına sarkıtmıştı ve gözleri kapanmaya o kadar yakındı ki uykuya dalmak üzere olduğunu anlayabiliyordum.

Her gece odamın önünde otururken kaçırdığı dinlenmeyi hala yakalayamamıştı. Bu benim hatam değildi. Ama yine de yeterince uyuduğundan emin olabilecek tek kişi bendim.

Kucağına tırmandım ve kolları hemen bana dolandı. Beni kendine çekti ama tutuşu rahattı.

Omzunun üzerinden baktığımda herkesin gitmiş olduğunu fark ettim. Yalnızdık.

"Saat kaç?" Mırıldandım.

"Bilmiyorum." Talon'un sesi uykudan kalınlaşmıştı. Uyanık kalmak için savaşıyordu ama belli ki kaybetmeye çok yakındı.

Gece altı ya da yediyi geçmiş olamazdı ama onun kadar uykusuz kaldığınızda bunun bir önemi yoktu.

Dudaklarımı yanağına bastırdım. "Hadi yatağa gidelim."

Göğsü gümbürdedi ve beni kendine çekti. Sonunda beni de yanında taşıyarak pınardan çıkana kadar ona sarıldım.

Kıyafetlerimizi alıp dışarı çıkarken yürümeyi teklif etmedim.

Göğsü hâlâ gurulduyordu. Beni kollarına aldığı ve yatağına geri götürdüğünü bildiği için mutluydu. Bizim yatağımıza.

Hayatımın böylesine mahrem bir bölümünü onunla paylaşmaya alışmak zaman alacaktı, ancak bu konuda yaşadığımız az miktardaki deneyim bana bundan zevk alacağımı söylüyordu.

Yiyecek almak için hızlı bir yoldan sonra -yemekhane doluydu, bu yüzden herkesin kaybolduğu yerin orası olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu- odamıza geri döndük.

Talon'la birlikte kanepeye oturmadan önce sadece bir çift temiz külot, birkaç sıcak çorap ve yeni sweatshirtlerimden birini giyme zahmetine katlandım. Beni dolaba bırakmadan önce temiz bir çift boxer külot bulmuştu ve onu bulduğumda çoktan yemeğe başlamıştı.

Kapüşonlu bakışlarının beni içine çekişi onayladığını gösteriyordu.

"Çok seksisin Ave," diye gürledi ve dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Sen de hiç fena değilsin."

"O kadar da kötü değil, ha?" Bir lokmayı ağzına götürdü.

"Hayır." Yanına oturdum, kendi tabağını kaldırdım ve çatalımı aldım.

Yemek yerken rahat bir sessizliğe gömüldük.

Talon daha tabağını toplamadan gözlerini açık tutmak için mücadele ediyordu, ilk kez görüyordum.

", Tal. " Kolunu omzuma attım ve ayağa kalkmasına yardım ettim. Tutarsız bir şeyler mırıldandı ve ben de gülümsemek için dudağımı ısırdım.

Yatakta rahat etmesine yardım edene kadar dairenin içinde ayaklarımızı sürüyerek yürüdük. Ben uzaklaşmadan hemen önce kolları belime dolandı ve beni yatağa çekti.

Göğsüne yaslanarak güldüm ve dudakları yanağımı okşadı.

"Şimdi tam olman gereken yerdesin," dedi saçlarıma doğru, sesi uykuyla hafifçe bulanıklaşıyordu.

"Sanırım."

". " Yanağımı tekrar öptü. "Seni seviyorum." Boğazım düğümlendi.

Bunu rahat ve sakın bir şekilde söylemesi nefes almayı zorlaştırdı.

Beni gerçekten sevemezdi, değil mi? Birbirimizi sadece bir aydır tanıyorduk.

Yine de birlikte çok zaman geçirmiştik.

Ve ona karşı hislerim, ona aşık *olmadığımı* söyleyemeyeceğim kadar güçlüydü. Sadece emin değildim.

Yine de çabucak uykuya dalmayacak kadar emin değildim.

Telefonumun çalma sesiyle uyandığımda TALON hâlâ uyuyordu. Hafifçe horluyordu. Bu nazik ses karşısında uykulu bir gülümsemenin dudaklarımı bükmesine engel olamadım.

Adam çok yorulmuş olmalıydı.

Telefonum komodinin üzerinde vızıldadı ve Talon'dan tamamen uzaklaşmadan ona ulaşmayı başardım. Bir sonraki horlama ritmini kaçırmadan uykusunda beni kavrayışını düzeltti.

Dudağımı ısırdım, kız kardeşlerimin mesajlarını açıp kaçırdığım birkaçını okurken sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. Ben okurken daha fazlası da geldi.

ZORA

Bu yıl Clem'in doğum günü partisi için ne yapıyoruz?

Daha fazla parıltı mı?

IZZY

Lütfen hayır

CLEM

Parıltıya evet, o

kadar çok ki

Artık başkalarını da ısıltabileceğimizi bildiğimiz için o kadar çok olasılık var ki!

BLAIR

Yalan söylemeyeceğim, Damian'ı parıltılarla kaplı görmek istiyorum.

CLEM

Erkeğinzin aleti ısıltılıyken seks yapmanın ekstra eğlenceli bir yanı var, söz veriyorum ;P

ZORA

Hmm

Bane'in bunu yapıp yapmayacağını bilmiyorum.

IZZY

Evet, Porter'ın onu korumama izin vermesine imkan yok.

CLEM

Onları bunun olacağı konusunda uyarmak zorunda değilsiniz.

Sirenlerle çiftleşmek istiyorlarsa, parıltılara katılmaları gerekir

BLAIR

Sanırım dışarı çıkmaları için biraz geç oldu.

IZZY

Talon hariç

Ondan kurtulmak için en iyi plan bu olabilir.

Parıltıyla tehdit etmek.

BEN

Denemeye değer

Ama işe yarayacağını sanmıyorum. Ölçekler parıltıyor

CLEM

Cildine sürdükten sonra çok

sevecek. Hepsi sevecek.

Onlara bunun bir geçiş töreni olduğunu söyleyelim derim.

IZZY

Ya da onlara bunu her zaman senin doğum günün için yaptığımızı ve ailenin bir parçası olmak istiyorlarsa katılmaları gerektiğini söyleriz

BLAIR

Hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceğimiz adamlara yalan söylemeyi içermeyen bir plana varım.

ZORA

Kabul edildi

CLEM

Üçüncü

Ama biz parıltı yapıyoruz!

IZZY

Güzel

Cuma gecesi mi?

CLEM

Yessss

BLAIR

Eğer benim havuzumda yaparsak, Damian'ı dondurma makinesini asansöre götürmesi için ikna edebilirim, böylece onu yukarı çıkarabiliriz;)

IZZY

Ben ve Porter taco ve burrito alabiliriz.

CLEM

YESSS EN İYİ DOĞUM GÜNÜ

ZORA

Sunacak bir şeyim yok.

CLEM

SENİN GÜZEL YÜZÜN YETER.

AVERY'S TOO

BEN

LOL

Süslemeleri getirebiliriz

ZORA

Oooh
mükemmel

CLEM

!

Bir Fae diyarına gidiyoruz, ama yakında konuşuruz!

Hepimiz ona iyi eğlenceler diledik ve ben de telefonumu bir dakikalığına yere bıraktım. Çok geçmeden tekrar çaldı.

ZORA

Ejderhayla işler nasıl gidiyor?

Onu hala öldürebiliriz.

Boğazımdaki izin fotoğrafını çektim ve grup sohbetine gönderdim.

BEN

Sanırım potansiyel cinayet noktasını resmen geçtik.

IZZY

Lanet olsun.

BLAIR

Vay canına!

Bağları mühürlediniz mi?

BEN

Hayır

Henüz değil

ZORA

Oraya gitmeyi planlıyor musun?

BEN

Henüz belirlenmedi

Ama
muhtemelen

IZZY

Bu beklediğimden daha hızlıydı.

BEN

Bir aydır isim dışında birlikteyiz.

Çok fazla duygu yarattı

BLAIR

Aşk duyguları
mı?

BEN

Idk

Bunu gerçekten düşünmek
istemiyorum.

ZORA

Sanırım hepimiz o yollardan
geçtik.

BLAIR

Kesinlikle

ZORA

Her şey ters giderse yanınızda olduğumuzu biliyorsunuz

IZZY

Vay canına,
Zora.

ZORA

*Ya da her şey yolunda
giderse

Dudağımı ısırdım, başka bir gülümsemeyle savaştım.

BEN

Hepiniz arkadaşınız olmasını seviyor musunuz?

Biliyorum, ama... bir eşim olmasını ister miydim?

IZZY

Evet

ZORA

Ateşli seksi ve her an sarılabileceğiniz birinin olmasını
seviyorsanız, bir eşinizin olması hoşunuza gidecektir

BLAIR

Bayıldım.

En iyi arkadaşının her zaman yanında olduğu anlamına

gelir Hiçbir şey daha iyi değildir

Dişlerim dudağıma daha da gömüldü.

BEN

Ya zaman içinde değişirlerse ve siz aşktan vazgeçerseniz?

IZZY

Sonra tekrar aşık olana kadar daha çok takılırsınız.

Birlikte yeterince eğlenirseniz, en başta birbirinizden neden hoşlandığınızı hatırlarsınız ya da birbirinizi sevmek için yeni nedenler bulursunuz.

BLAIR

Herkes zaman içinde değişir

Bir ortağa sahip olmak sadece birlikte değiştiğiniz ve o kişi kim olursa olsun onu sevmeyi kabul ettiğiniz anlamına gelir

BEN

Ya istismarcı olurlarsa?

Biz aslında avız, onlarsa kral.

ZORA

Kimse geleceği göremez, ama böyle bir şey olursa, bunu durduracağımızı biliyorsunuz

Ve kralların geri kalanı, içimizden birine zarar veren kişiyi, kendilerinden biri bile olsa, alaşağı ederdi.

Boğazım şişti.

Gerçekten mi?

Ona inandım. Ve kralların gerçekten inanacağına inandım.

ZORA

Talon öyle benziyor mu?

BEN

Hayır

Bana gerçekten kızdığı tek zaman neredeyse kendimi öldürttüğüm zamandı.

BLAIR

Bu kadar güçlü olmaları, delicesine kontrol etmeyi öğrenmeleri gerektiği anlamına geliyor.

ZORA

Kral olmadığımı memnunum.

Yorucu görünüyor

Sakin kalmaya çalışmak için harcanan onca zaman ve çaba

Her zaman Bane'in tarafsız olmayı bırakıp duygularını
kucaklamasını sağlamaya çalışıyorum.

BEN

Talon tarafsız değil.

Ne olduğundan emin
değilim.

BLAIR

Seksi mi? ;P

Ama Zora haklı, adamlar her şeyi

Damian her zaman benden çok fazla içtiğinden endişeleniyor. Eğer
hamile kalırsam, yine kendini a bırakmaya çalışacak.

IZZY

Özür
dilerim.

BLAIR

Oh, değil. O buna değer.

Ve birilerinin aksine, yakın gelecekte bir bebek sahibi olmakla
ilgilenmiyoruz ;)

ZORA

Bunu yapan Clem'miş gibi davranalım.

BLAIR

Clem aile kurmak için acele ediyor :P

ZORA

Evet, her zaman birkaç bebek istemiştir.

IZZY

Hey, Porter bazı paket işlerini halletmek için dışarı çıkıyor ve ben
de onunla gitmek istiyorum.

Yakında görüşürüz ocuklar.

Sizi seviyorum.

BLAIR

Ben de gitmeliyim.

Dikkatli olun, sizi
seviyorum!

Konuşmada sadece ben ve Zora kalmıştık, bu yüzden bir sonraki mesajının
benim için olduğunu biliyordum.

ZORA

Eğer onu terk etmeyeceksen, affedebilirsin de.

Sonsuza dek birine kin beslemek için çok uzun bir süre, benim için bile. O noktada, tek yaptığınız kendinize zarar vermektir.

BEN

Seni
seviyorum.

ZORA

Ben de seni
seviyorum.

İyi şanslar!

Telefonumu tekrar masaya bıraktım ve Talon'un kollarında döndüm. Hâlâ usulca horluyordu ve gülümsemem biraz daha arttı.

Haklıydı.

Talon sonunda horlamayı kesene kadar uyuyup uyandım. Eli sırtımda, kazağımın altında hafifçe kaydı ve başımın üstünü öptüğünü hissettim.

"Hey," diye mırıldandım.

"Hey." Dudakları başımın yan tarafını okşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Hâlâ iyiyim. Dün tamamen iyileşmişim, hatırladın mı?"

"Hatırlıyorum. Neredeyse kan kaybından izlediğimi de hatırlıyorum."

Doğru.

Eğer kanayan da o olsaydı bunu unutmak benim için çok zor olurdu.

"Sanırım bunun için zaten özür diledim," dedim göğsüne karşı.

Gürledi. "." "Yapmadım mı?"

"Özellikle üzgün olmadığını hatırlıyorum."

Dudaklarım yukarı doğru eğildi. "İyi bir plandı."

"İşe yaramadı ve neredeyse seni öldürüyordu. Eğer bu iyi bir plansa, kötü bir planın nasıl görüneceğini hayal etmek bile istemiyorum."

"Sylvester dışarı çıksaydı kötü bir plan olurdu. En kötüsüne hazırlandık. Sadece sihrimin ne kadar güçlü olduğunu gözümde fazla büyütmişüm."

"Sorun senin sihrin değil. Onun rahatsız olduğu gerçeği."

"Doğru, ama tekrar denemeden önce onu yıpratmaya devam edersem, belki-"

Talon açıkça, "Eğer bunu tekrar denemeyi planlıyorsan, seni o hücrenin yakınına bile yaklaştırmam," dedi.

"Bu bizim en iyi şansımız," diye savundum.

"O zaman hayatının sonuna kadar orada kalacak. Kendini tekrar riske atamazsın ve bu sadece benim eşim olduğun için değil. Stella da dahil olmak üzere herhangi bir dişi ejderha olsaydın, senin de tekrar içeri girmene izin verilmezdi. Benim olduğun için, hapishanenin o kapısından içeri adımını attığın her yanında iğrenç, pullu bir gardiyan olacak."

Tartışmak istedim, ama haklı olduğu bir nokta vardı. Stella onu dışarıda tutamasa bile hücrede istemediğini söylemişti. Ve orada nadiren kadın gardiyan bile görmüştüm.

Talon kadınların güvende olmasını istiyordu.

Onun kadını olduğum için, resmi olarak eş olmasak bile, daha çok önemsiyordu.

"Pekala, tamam. Başka bir plan deneyeceğiz. Yine de büyümden ciddi şekilde etkilendi, bu yüzden tamamen durdurmanın gerekli olduğunu sanmıyorum."

Talon yine homurdandı ama karşı .

Eli sırtımdaki hareketine devam ederek gözlerimi kapatmama ve yumuşak bir nefes almama neden oldu.

"Stella o geceki davranışı hakkında ne söyledi?"

"Dengesiz davranıyordu. Sanki büyüümü hissetmeye alışmış gibiydi ve büyü olmadan dengesizdi. İkimiz de daha önce onun böyle sarsıldığını görmemiştik, ilk birkaç gün ona büyümlle sertçe vurduğum zamanlar hariç."

"Bunu tekrar yapmayı denedin mi?"

"Elbette. Doğrudan nükleer seçeneğe gitmedik. O kadar kendinden geçmişti ki, aynı odada olursam ona bir grup büyü ile vurabileceğimi ve onu değişmeye zorlayabileceğimi düşündüm. Beni görmek onu istediğimi yapmaya daha da çok itmeliydi. Sanırım Clem'in her zaman yaptığı gibi büyüü sözlerime yedirmeliydim ama..." Sustum.

Sözlerime sihir katıyorum.

Neden bunu daha önce denemeyi

düşünmemiştim? Muhtemelen nasıl yapılacağı

hakkında hiçbir fikrim olmadığı için. "Ama ne?"

Talon sordu.

Hâlâ sakın görünüyordu ama kalp atışlarım hızlanıyordu.

"Ama nasıl yapılacağını hiç öğrenemedim. Göründüğünden daha zor. Öylece ."

"Büyü yapmak kulağa kolay gelmiyor."

"Sanırım değil." Dudağımı ısırdım. "Izzy'den bana öğretmesini isteyebilirim. O istemeyecektir ama muhtemelen yine de yapacaktır. Clem şu anda fae aleminde, yoksa ona sorabilirim. Bu konuda açık ara en iyisi o."

"Öğrenmek ne kadar zor?"

"Emin değilim," diye itiraf ettim. "Izzy'yi arayıp

soracağım." "Sadece eminsen."

Göğsüne doğru başımı salladım. "Başka kimseye zarar verememesi için onu alaşağı etmeliyiz."

"Sana tekrar zarar vermediği sürece."

Telefonumu elime aldım ve Izzy'yi aramak için tuşa bastım, telefonu kulağıma götürürken Talon'a yaslanmaya devam ettim. Cevap vermeden önce birkaç kez çaldı.

"Hey, Avery. Her şey mı?"

"Evet," dedim. "Hızlı bir soru - büyü dokumayı öğrenmek ne kadar zor?" Bir anlık bir duraksama oldu.

Muhtemelen onu hazırlıksız yakalamıştım.

"Kolay değil," dedi sonunda. "Başın belada mı? Bu saçmalığı öğrenmene gerek kalmadan bir çıkış yolu bulabileceğimize eminim. Bu... karanlık. En azından karanlık hissettiriyor. Beni hep berbat hissettirmiştir. Bununla uğraşmak istediğine emin misin?"

Dudağımı

ısırdım.

Haklıydı.

Bazen insanları kontrol ettiğimde hissettiğim güç artışıyla ilgili ufak bir sorun yaşıyordum. Sylvester beni neredeyse öldürdüğünde kesinlikle alçalmıştım ama yine de.

Birini nasıl manipüle edeceğimi öğrenmek istediğimden emin değildim.

"Belki de olmaz," dedim sonunda. "Yine de başka bir şeyin işe yarayacağını sanmıyorum. Yapmaya çalıştığımız şey kaba kuvvetle halledilebilecek bir şey değil."

"Clem'in sihriyle ilgili hiçbir sorunu olmadı. Ondan ne yapacağını sorabilirsin," diye önerdi Izzy. "Ya da sana öğretmesini isteyebilirsin. Zaten gücü benden farklı görüyor, o yüzden daha iyi bir öğretmen olur."

"Onunla konuşacağım," diye kabul ettim. "Teşekkür ."

"Sorun değil. İş kaba kuvvete dönüşürse bize haber ver, tamam mı?" "Olur.

Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattık ve Clementine'a kısa bir mesaj göndererek fae diyarından döndüğünde beni aramasını istedim.

Telefonumu bırakarak yüzümü Talon'un boynuna doğru eğdim. "Muhtemelen büyüü öğrenmemeliyim. İnsanları kontrol etmeyi çok seviyorum. Bu sağlıklı değil."

"Bazı insanlar sadece kontrol manyağıdır, Ave. Kulübe hoş geldin. Burası boktan bir yer."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Biz aynı kulüpte değiliz. Senin benimkiyle yaptığın gibi bir ay boyunca kapının önünde uyuyamazdım."

Kıkırdadı. "Belki de olabileceğim kadar kontrol manyağı değilim. Ama diğer herkesi senden uzak tuttum."

"Gerçekten inatçı bir pisliğin gücüyle."

Göğsü mizahla gürlledi. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Sanırım kimsenin hayatını riske atmadan onu öldürmek istiyorsak Clem'in buraya gelip büyüsunü onun üzerinde kullanmasına izin vermemiz gerekecek. Benim gücüm onunkinden daha güçlü ama ham ve vahşi. Onunki bir silah. İkisinin birleşimiyle ve benim gücüme nasıl tepki verdiğini bildiğimizden, sonunda onu alt edebilmeliyiz."

"Eminim ejderhaların hiçbiri onun ve Kai'nin yardıma gelmesini sorun etmeyecektir. Herkes onun ölmesini istiyor."

"O zaman bu bir plan," dedim.

Boktan bir plan ama belki de gerçekten işe yarayabilir.

eighteen

A ÇOK

Sonraki birkaç günü zamanımızı hapishane ve Talon'un ofisi arasında paylaştırarak geçirdik. Hâlâ onun kadar iyi değildim ama ilerleme kaydediyordum.

Her gün, beni gerçekten de düşündüğüm kişi olduğuna biraz daha ikna etti.

Stella'dan bir süre kurtlarla birlikte kaldığını ve Evan'ı tanımaya çalıştığını ğrendik. Her gün fotoğraf gönderdi ve hepsinde gülümsediğini görmek beni mutlu etti.

Onu özledim ama anlıyordum.

Kaleden uzaklaşmaya ihtiyaı

vardı. Sylvester'dan.

Clementine nihayet bana geri döndüğünde, aradan dört gün geçmişti. Talon'un ofisindeydik ve ben onun için basit, sıkıcı evrakları doldururken o telefonda birine hırlıyordu. Yardım etmezsem bütün gün orada kalacaktı.

bir masa, bilgisayar ve sandalye getirmişti. Tam olarak uymuyorlardı ama kendi ofisini amayı önerdiğimde hemen reddetti.

Telefonuna cevap verdiğimde Clem'in sesi parlak ve neşeliydi. "Hey, Avery! Nasıl gidiyor?"

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Oldukça iyi. Sen nasılsın?"

"Kesinlikle tıka *basa doydum*. Fae diyarındaki adamlar nefis diyar yiyecekleriyle dolu devasa bir festival düzenlediler. İnanılmazdı! Ne var ne yok?"

"Bir iyiliğe

ihtiyacım var."

"Anlaştık."

. "Daha ne olduğunu bile duymadın."

"Duymama gerek yok. Var olduğumu

biliyorsun."

"Bunu duymak isteyeceksin, Clem. Kai de muhtemelen duyacak."

"Tamam. Bana bir dakika ver, duşta." "Hey, Seven!" diye seslendiğinde sesi boğuk çıkıyordu. Avery'nin bir şey için bana ihtiyacı var! İçeride miyiz?"

Geri aradı, "Ne oldu?"

"Bilmiyorum, gizemli davranıyor."

"Bekle, ben çıkıyorum."

"Bir saniye," dedi Clem ve benimle konuştuğunu anladım.

Telefonun yatağa çarpması gibi bir ses duyduğumda sırtışıımı gizlemek için dudağımı ısırdım. Kadın ciyakladı ve adam güldü. Bir dakika sonra Clem'in sesi tekrar netleşti.

"Tamam, hazırız," dedi.

"Ejderhaların hapishanesinde bir seri katil var." Talon'un gözlerini üzerimde yakaladım. Bakışları yavaşça vücudumda gezinirken, telefonda konuştuğu kişiye hırlamayı kesmedi. Muhtemelen onu her zaman çıldırtan departmanlardan birinin başındaki kişiydi.

"Onlar ne?" Clem iki kez kontrol etti.

"Bir seri katilimiz var. Hapishanemizde," diye düzelttim.

"Ne oluyor lan?" Kai diğ er hattan mırıldandı. Sorunun bana değıil Clementine'a sorulduğıu açıktı.

"Ejderhalar çeşit... yarı yer değıiştirebilirler. İnsan v ucutları pullarla kaplanıyor, bu da onları öldürülemez kılıyor. Yaklaşık on yıldır bu adamı öldürmeye çalışıyorlar. On yedi dişi ejderhaya tecavüz edip öldürmüş."

"Kahretsin," diye nefes aldı Clem.

"Her şeyi denediler," diye ekledim. "Boğulamıyor. Yanamaz. Bıçaklanamıyor. A  bırakıyorlar, d v şt r yorlar, zehirliyorlar, hiçbiri işe yaramıyor. Kurbanların ailelerinin ve diğ er herkesin bu olayın kapanmasına ihtiya ı var. Onun gitmesini istiyorlar. Ama onu nasıl indireceklerini bulamıyorlar. Talon bir sirene ihtiyaç duydu çünkü b y m z n adamı gerçekten etkileyebileceğini düşündü. Ve etkiliyor da. Ama onu geri dönmeye gücü dokuyamıyorum. Eğ er onu alt edeceksek olması gereken de bu gibi görünüyor."

"Seni neredeyse öldüren o muydu?" diye sordu.

"Evet. Talon uyurken Stella'yı hücresine girmeme izin vermesi için ikna ettim."

"Avery!"

"İşe yarasaydı harika bir fikir olurdu, tamam mı? Ona dokunabilirsem b y m n etkisinde kalacağını düşündüm. Bu geçmişte hep işe yaradı."

Clem, "B y n delicesine güçlü, ama evet, kaba kuvvetle baştan çıkarma bunu yapmaz," diye kabul etti. "Onu yer değıiştirmeye ikna etmek için büyü yapmamı mı istiyorsun?"

"Evet. B y mle birlikte bunun Talon'a sonunda bir fırsat vereceğini umuyorum."

"Hayır," dedi Kai kesin bir ifadeyle. "Hiç de bile-"

"Bunu konuşacağıız," diye kesti Clem. "Birkaç gün izin alabilir miyiz?"

"Elbette," diye kabul ettim. "Muhtemelen onunla birlikte hücreye girmene bile gerek kalmazdı."

Kai sesini alçaltarak, "Hayır," diye tekrarladı.

"Dediğim gibi, bize birkaç gün verin." Clem'in sesi yükseldi ve neşesi arttı.

Onu ikna etmenin bir yolunu bulacaktı.

Dudaklarım kıvrıldı. "Pekala. Partiden sonra

konusuruz?" "Hepimiz parıltılıyken mi? Tabii ki. Seni

seviyorum!" "Ben de seni seviyorum. Yakında

görüürüz."

Telefonu kapattım ve Talon'un sandalyesine doğru yürüdüm. Sonunda telefonu kapattı, "Lanet olası pislik" diye homurdandı.

"Bu seferki kimdi?"

"Redden. Tekrar. Güç şimdiden kafasına gidiyor."

Redden, Stella'nın yerine korumaların başına geçmişti. Evan'la tanıştıktan bir gün sonra istifa etmişti. Sonunda başka bir iş almak için geri dönebileceğini düşündük, ama bir süreliğine uzaklaştığı için ikimiz de onu suçlamadık.

"Şimdi ne yaptı?" Kıcıımı masasının kenarına yaslayarak sordum.

"En eski, en güvenilir iki muhafızımı beş dakika geç kaldıkları için kovdu. Görünüşe göre, onun hükümdarlığı altında geç kalmak kabul edilemez."

"Hep geç kalmaz mıydı?"

"Beş dakikadan çok daha fazla." Talon başını iki yana eğerek kaslarını gerdi. Ofisinde kapalı kalmaktan nefret ederdi, yine de yapılacak işler varken gitmeyeceğini biliyordum. Benim ona ihtiyacım olduğunu düşünmediği sürece.

"Karışımındaki tüm çikolatayı yiyen hep oydu, değil mi?"

"Evet. Ve kuru üzüm, çünkü en iyi kısmı alanın en kötüsünü de alması adil olur." Talon gözlerini devirdi. "Alçakgönüllülük konusunda bir derse ihtiyacı var."

"Belki de onu Sylvester'la bir tur atmaya göndermelisin."

Adam homurdandı. "Muhtemelen göndermeliyim."

yapmazdı.

Elindeki sorunla ilgilenecek ve eğer yeterince hıyar biriyse Redden'ın yerine geçecek birini bulacaktı. Ama iyi bir nedeni olmadan onu gerçekten incitmezdi.

"Clem ne dedi?" "O

içeride. Kai dışarıda."

Talon'un çenesi gerildi ama başını salladı. "Bu iyi bir karar."

"Onu ikna edecek. Doğum günü partisinden sonra bu konuyu konuşacağız." Ona çoktan anlatmışım.

"Doğru. Yarın seni oraya gerekiyor, değil mi?" "Evet.

Sen de gidiyorsun, değil mi?" diye sordum.

Bakışları hafifçe kıpırdadı.

Ne düşündüğünü bilmemi . Ya da hissettiklerini.

"Ejderha Malikanesi'nde yapmam gereken bazı işler var. Daha sonra seni alabilirim." Oh.

"Tamam." Dudağımı ısırdım, kendimi üzgün

hissetmemeye çalışıyordum. Gitmek istemiyordu.

Bu iyiydi.

Her şeyi birlikte yapmak zorunda değildik. Gerçek bir çift bile değildik, yani... evet.

İyiydi.

Ona orada ihtiyacım yoktu.

Telefonu tekrar çaldı ve arayanın kimliğini kontrol ederken öfkeyle içini .

"Gittiği için Stella'ya lanet olsun."

Ona küçük bir gülümseme verdim ve masama geri döndüm. Ayrılmadan önce kalçamı sıktı ve bu beni biraz rahatlattı.

Partiye gitmek istemedi ama biz hâlâ arkadaştık. O hala kendisiydi.

İyiydi. Değil ?

Akşam yemeğinden sonra kendilerini bana tanıtan bir grup ejderhayla birlikte nihayet hapishaneye doğru yola çıktık. Ayrılırken Talon'un elini tutmamak için ellerimi ceplerime soktum.

Aptalca olduğunu biliyordum ama şu anda ona dokunmak istemiyordum.

Herkes arkadaş canlısıydı ve akşam yemeğinden keyif almıştım ama parti hakkındaki sohbetin gidişatından hiç hoşnut değildim. Kendimi başka türlü ikna etmeye çalışmam işe yaramadı.

Talon kolunu omuzlarıma atmaya çalıştığında hemen ondan uzaklaştım. İstedğim kadar yumuşak geçmedi. Ona dokunmaktan kaçınmaya çalıştığımı kesinlikle fark etmişti.

" oluyor?" diye sordu. "Yine mesafeli davranıyorsun." "Ben iyiyim."

"Belli ki değilsin." Koridorda durdu, gözleri kısılmıştı. "Konuş benimle, Ave."

Öfkelendim. "Seninle koridorun ortasında konuşmak istemiyorum."

Dirseğimi nazıkçe tuttu ve odamıza ulaşana kadar beni birkaç koridordan daha geçirdi.

İçeri girdik ve kapıyı kapattı. "Buraya ne dersin?" Kızgın görünmüyordu.

Bir yanım öfke bekliyordu.

Nedeninden emin değildim. Muhtemelen Wendell

yüzünden. Sert bir nefes verdim. "Önemli bir şey

değil."

"Belli ki hiçbir şey değil. Ofisime beri bana kızgınsın."

"Üzgün değilim," diye
karşılık verdim. Bir kaşını
kaldırdı.

"Clem'in partisine gitmek istemiyorsun," dedim.
Gözlerini kırıştırdı.

"Buna mecbur değilsiniz tabii ki. Ama bu bir aile meselesi. Eğer orada
olmazsanız, ciddi olmadığımızı düşüneceklerdir. Ciddi olduğumuzu
sanıyordum. Bana bir eş işareti verdin, Tanrı aşkına. I-"

Bir adım daha yaklaştı ve bir eliyle yüzümü kavradı. "Gitmek *istiyorum*."
Göz kırpma sırası bendeydi.

Tekrar konuştu. "Peki, gerçekten istemiyorum. Muhtemelen kralların yanında
benim için garip olacak. Onların hepsi arkadaş. Ben değilim. Parıltılı ve
dondurmalı büyük bir siyasi toplantı gibi olacak. Kulağa kabus gibi geliyor.
Gitmek istemiyorum ama *seninle* gitmek istiyorum, eğer mantıklı geliyorsa."

Kaşlarımı çattım, alnım çatıldı. "O zaman neden hayır dedin?"

"Beni orada istemediğini düşündüm."

Kaşlarımın arasındaki kırışıklık derinleşti. "Neden olmasın?"

Omuz silkti.

Aslında biraz rahatsız görünüyordu.

Bu onu daha çok istememe neden oldu. Bu konuda yardıma ihtiyacım
olduğundan değil. Belki de bu onu daha samimi gösteriyordu.

"Talon," dedim ellerimi göğsüne koyarak. "Açıklama yapmadan böyle bir şey
söyleyemezsin."

"Kız kardeşlerinin hepsi diğer krallarla eş bağlarını çabucak mühürledi. Sen
acele etmiyorsun. Benim için sorun yok, anlıyorum. Bu iyi bir fikir. Gerçeği
senden uzun süre sakladım. Bunu hak ediyorum. Ama aramızda bir bağ
oluşana kadar, biz gerçekten arkadaş değiliz. Ve eşin olmayan birini neden bir
aile partisinde istediğini anlamıyorum."

İtirafı aklımda yer edince tekrar göz

kırıptım. Sonra dudağımı ısırdım.

Kendine güveni yoktu. Büyük, cehennem kadar seksi ejderha kralı. Onunla tanıştığım andan beri istediğim kişi.

Onun hakkında hissettiklerime güvenmiyordu.

Ve dürüst olmak gerekirse?

Bunun için onu suçlamadım.

Bu benim hatamdı ve Wendell'a karşı hissettiğim sağlıksız, her şey için kendimi suçlama tarzında değildi.

Dürüstçe ve gerçekten benim hatamdı.

Çünkü evet, onunla yaşamaya ve ofisinde yardım etmeye alışmıştım.

Ve evet, tekrar bir araya geldiğimizden beri birkaç kez seks yapmıştık.

Ama aramızdaki şeyler kesinlikle farklıydı.

Ve bu konuda tam olarak ne hissettiğimi hiç söylememiştim.

Dudağımı dişlerimin arasından kurtararak parmak uçlarımda yükseldim ve onu öptüm. Hafifçe. Tatlı tatlı.

O da beni öptü ama resmen kafa karışıklığı yayıyordu.

"Hayatımı kurtardın Talon," dedim usulca, ondan uzaklaşırken. "Beni buraya, evim gibi hissettiren bir yere getirdin. Beni iyi, güvende ve seksi hissettiriyorsun. Sana karşı hissettiklerim gülünç derecede güçlü ve hiçbir yere gitmiyorum. Biz kader arkadaşlarıyız. Ben senin için ne kadar önemliysem, sen de benim için o kadar önemlisin."

Koyu renk gözlerinde duygu fırtınası vardı ve beni tekrar öptü.

Daha sert.

Bir dakika boyunca ağızla oynamasına izin verdim, ama beni döndürmeye başladığında elimi göğsüne götürerek onu durdurdum.

Bana ne yaptığımı sormasına fırsat vermeden kot pantolonunun

düğmelerini açtım. Göğsü gürledi, alçak ve tehlikeli.

Sikini serbest bıraktım ve yavaşça okşarken dudaklarını tekrar öptüm.

Kabaca inledi

Üstümü başımdan sıyrarak ve sütyenimi çözecek kadar uzun süre onu serbest bıraktım. İkisi de yere düştü ve beni görünce hırladı. Adam kesinlikle göğüslerime takıntılıydı.

Elimi ağzına götürdüm ve avucumu yavaşça yaladı, ona dokunabilmem için tenimi ıslattı. Parmaklarımı tekrar sikinin etrafına sardığımda ve kayganlıkla okşadığımda, iniltisi çığdı.

İşkence görmüş.

Kalçaları sarsıldı.

Başını kapıya yasladı.

Daha önce beni memnun etmeye odaklanmıştı ama ben onun için aynı şeyi yapmaya hiç zaman ayırmamıştım. Ve bu çok gecikmişti.

Elimi sikinin ucunda döndürerek onu yavaşça okşadım.

Ondan çıkan hırıltı arasını ıslattı. Arzumun kokusunu almış olmalıydı, çünkü taytımın kemerine uzandı.

Elini tokatlayarak uzaklaştırdım.

Bana tekrar hırladı ama gözlerini açtığında şehvetle parlıyorlardı. Bu bakışı, çeviride sihrimin yardımına ihtiyaç duymayacak kadar iyi tanıyordum.

"Sana dokunmama izin vermeyeceksen, kendine dokun." Sesi gergindi.

"Hayır, Talon. Bu seninle ilgili."

Gözleri tekrar kapandı. Aldığı zevkin kayganlığı tükürüğüyle karışarak elimin sikinin üzerinde rahatça kaymasına yardımcı oldu.

"Sonrasında seni ağzımda istiyorum," diye . "Sadece sana dokunuşumu izle, Tal."

Gözlerini zorla açtı ve karanlık, kapüşonlu bir ifadeyle onu tekrar tekrar okşamamı izledi.

Elimi başının etrafında bir kez daha döndürdüm ve o da acımasızca küfrederek kalçalarını salladı.

"Dur." Elimini yakaladı ve tuttu. Serbest bırakma ihtiyacına karşı savaşıırken siki eskisinden daha da sert zonkluyordu.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Çok, delicesine ateşliydi. Ve bir kez daha, onun üzerinde tam bir kontrolüm vardı- ama farklı bir şekilde.

Daha iyi bir tane.

Gerçek bir tane.

"O göğüsleri ellerimde istiyorum," dedi, göğsü hızla yükselip alçalırken, serbest bırakılmasının kenarından uzaklaştı.

"Onlara dokunabilirsin," dedim. "Ama sadece kendi zevkin için. Beni boşaltmak için değil."

Ellerini göğüslerime doğru kaldırdı ve meme uçlarımı sıktı. Onu tekrar okşadım, sadece onu tekrar çıldırtmak için serbest bırakılmasının başlangıcını horozunun başı üzerinde döndürdüm.

"Becer beni," diye homurdandı, onu hızla kenara sürüklerken beni daha sıkı kavradı.

"Sonra," dedim. "Serbest bırakılmanı boğazımdan geçirdikten sonra."

Gözleri tekrar kapandı ve yumruğumu bir kez daha kavrayıp beni sabit tutarken vücudu hareketsiz kaldı.

"Beni böyle mi bitirmek istiyorsun, A?"

"Evet. Kader arkadaşımın dölünün tadını gerekir, değil mi?"

Dişlerimi gıcırdatarak benim için daha sert zonkluyordu. "Bu işte çok iyisin."

"Belki de biraz daha pratik yapman gerekiyordur."

Sesi gergin bir şekilde inledi. "Dayanamayacağım."

"Umurumda değil." Ellerini saçlarıma doğru kaldırdım ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Gözlerini açtı ve beni gördü.

"Benim sana ait olduğum kadar sen de bana aitsin Tal," dedim ve dudaklarımı sikinin başına doladım.

Tekrar küfretti, başının üzerinde yavaşça sallanırken saçlarımı sıkıca kavradı, her hareketinde uzunluğunu daha derine ve daha derine götürdü. Sonunda sikinin başı boğazımın arkasına çarptığında, bir kükremeyele kontrolünü kaybetti. İçime sert ve hızlı bir şekilde girme dürtüsüyle savaşıırken vücudu titriyordu ve bu kontrol seviyesi bana hala bilmem gereken her şeyi anlattı.

Beni iddia kadar önemsiyordu. Güvende olmamı

istiyordu.

Mutlu da.

Onun için bir nesne değildim. Sadece bir siren de

değildim. Onun arkadaşıydım.

Arkadaşı.

Ve o benimdi.

Serbest kalmasının son artçı sarsıntılarından sonra Talon sikini ağzımdan kurtardı ve benimle birlikte diz çöktü. Ağzı benimkine çarptı ve beni kucağına çekerek acımasızca öptü.

Kot pantolonumu kalçalarımın altına sığırdı, tangamla uğraşmadı. Kumaş bacaklarımdan kurtulduğunda, beni vücudunun daha da yukarısına çekti, külotumu yana çekti ve bizi sıraya dizdi.

Ağzımı bıraktı, sıcak bakışları benimkilerle buluştu. "Sana ihtiyacım var, Ave."

"O zaman beni hemen al."

Dudakları tekrar dudaklarımı kavradı ve yavaş ve derin bir şekilde içime girdi. Ağzının içinde nefes nefese kaldım ve beni becerirken daha sert öptü. Elleri saçlarımdaydı.

Göğüsleri
mde.

Kıçımın
üstüne.

Sonunda bir çığlıkla paramparça olana kadar.

Beni yerden kaldırıp yatak odamıza taşıdı, ben de kendimden geçmiştim. Hâlâ içimde gömülüydü, işi henüz bitmemişti, ben de öyle.

Sırt üstü yatağa düştü ve birlikte düşerken yaşadığımız telaşa nefes nefese güldüm. Göğüslerim göğsüne çarptı ve beni tekrar hafifçe öperken dudakları hınzırca kıvrıldı.

"Çok güzelsin, Avery."

"Sen de öylesin." Ben de onu öptüm, yaptığımız şey yumuşak ve eğlenceli bir şey olmasa da onun tatlı küçük öpücüğüne kendiminkiyle karşılık verdim.

Kıkırdadı ve göğsü benimkine karşı gürledi. "Benimle istediğini yap, kadın. Adımı haykırdığını duymak istiyorum."

Haklı olmasına rağmen güldüm. "Şu anda kendini o kadar uzun süre tutabilir misin bilmiyorum."

Kıçıma hafifçe vurdu. "Nasıl biliyorum."

"Daha iyi bir fikrim var." Dudaklarına yaklaştım, elimi boğazına koymadan önce elimi saçlarında gezdirdim. Vücudu hareketsizleşti ve dudaklarına doğru fısıldadım, "Seni seviyorum Talon. Sen benimsin."

Büyü ikimizi de yaktı ve içime sertçe girerken beni sırtüstü çevirdi.

"Sen benim her şeyimsin Ave," diye homurdandı, ikimiz de sınırlarımıza ulaştığımızda. Seks ve bağın büyüü arasında, kendimi tutmanın hiçbir yolu yoktu. Olsa bile ben istemiyordum. İstemiyorduk.

Sonunda birlikte paramparça olduk, benim zevk çığlığım onun kükremesine karıştı ve birlikte serbest kaldık.

Başka ne olursa olsun, artık geri dönüş yoktu. Olsaydı bile bunu istemezdim.

nineteen

A ÇOK

O gece hapishaneye . Gidebilirdik ama gitmek istemedik.

Bunun yerine, mikrodalgaya biraz patlamış mısır attık ve yatakta birlikte bir film izledik. Aslında filmin çoğunu izlemedik ama ikimiz de buna aldırmadık.

Talon sırtıtmaya devam etti, bu da kendimi bir milyon dolar gibi hissetmemi sağladı. Kendini taşıma şekli tamamen farklıydı. Sanki omuzlarında bir yük taşıyordu ve sonunda bu yükü üzerinden atmıştı.

Bir yanım bağ tamamlandığında daha öfkeli ya da kaba olacağından endişeleniyordu. Ama omuzlarında reddedilme stresi olmadan daha sakin görünüyordu.

Ertesi sabah ofisine dönmek yerine Mistwood'a doğru yola çıktık. Ejderha Malikânesi'nin içini hiç görmemiştim ve ikimiz de eşyalarımın geri kalanını şatoya götürmek istiyorduk. Muhtemelen birkaç yolculuk gerekecekti ama ikimiz de uçmaktan çok keyif alıyorduk.

Blair ve Hale bizi vampirlerin güvenlik kontrol noktasının yakınında karşıladı ve Hale kollarını bana dolayarak kocaman bir kucak açtı, ben de ona geniş bir gülümsemeyle karşılık verdim.

Tüm kız kardeşlerim arasında, tüm bu çiftleşme draması yaşanmadan önce en yakın olduğum kişi Blair'di. O zamanlar bunun sebebi

en çok destek. Ne olduğumuzla ve beslenme şeklimizle çok mücadele etmişti.

Artık ikimiz de çiftleştüğimize göre, tekrar bu kadar yakınlaşıp yakınlaşmayacağımızı merak ediyordum. Bunu sadece zaman gösterecekti.

Blair kalan eşyalarımı toplamama yardım etmeyi teklif ettiğinde, Hale Talon'a Vampir Malikânesi'ni gezdirmeyi teklif etti. Eşim bu fikirden pek heyecanlanmışa benzemiyordu ama beni terk etme konusunda çiftleşmeden önceki halinden çok daha az endişeli görünüyordu.

Artık güvende olduğumu

biliyordu. Ve onun

olduğumu.

Onsuz bir yere gitmeyeceğimi de.

"İşleri yoluna koyduğunuza çok sevindim," diye itiraf etti Blair, asansöre doğru ilerlerken kolunu benimkine dolayarak. "Talon tüm o huysuzluğunun altında hep kocaman bir oyuncak ayı gibi görünürdü."

Güldüm. "Evet, doğru. Siz gerçekten de onun bir savaş başlatacağını düşündünüz. Size şunu kesin olarak söyleyebilirim ki, böyle bir şey yapma ihtimali hiç yoktu. Sadece beni teslim etmeniz için sizi korkutmak istedi."

"İyi, yapmadık. Ama dolaylı yoldan da olsa planı işe yaradı," dedi isteksiz bir gülümsemeyle.

"Çok iyi," diye kabul ettim, hâlâ kendi gülümsememi takınıyordum. "Dürüst olmak gerekirse, bittiği için rahatladım. Saklanmaktan çok yorulmuştum."

"Özgür olmak iyi hissettiriyor, değil

mi?" "Delicesine iyi."

"Mistwood'a ilk gerçek yolculuğunuza kadar bekleyin. Birinin üzerinize atlayacağından endişe etmeden markete gitmek gibisi yok.

"Hâlâ fotoğraf çekirmek için üzerinize atlamaya çalışıyorlar, değil mi?" diye sordum.

Elinin tersiyle itti. "Paparazziler can sıkıcı ama bir eş bağına hapsolme endişesi yaşamamak için ödenmesi gereken küçük bir bedel. O kadar çok denedim ki

Damian'la çiftleştikten beri yeni şekerler aldım." Gülümsedim.

Bakkal pek umurumda değildi ama Blair mutlu olduğu için mutluydum.

Ve haklıydı, özgür olmak delicesine iyi hissettiriyordu.

Odamı toplarken her zamanki Vampir Malikânesi grup sohbeti dramasından bahsettik. Birisi Hale'e son kez "Koca Baba" dedikten sonra boğazı neredeyse tamamen parçalanarak hastanelik olmuştu ama o zamandan beri insanlar bu konuda daha sinsî davranmaya başlamıştı.

Vampirler küçük bir yarayı önemsemeyecek kadar çabuk iyileşir. Ya da büyük bir yarayı.

Her şeyi paketledikten sonra çatıya çıkardık ve çocuklara bizimle orada buluşmaları için mesaj attık.

Blair ve ben çıkıntıya oturduk, Mistwood'a bakarken ayaklarımız sallanıyordu.

"Bunun bizim hayatımız olduğuna inanabiliyor musun?" diye sordu bana, sesi yumuşak ama içtendi. Ona baktığımda, gözlerinde yaşlarla gülümsediğini gördüm.

"Hayır. Çok uzun süre çok korktuk," diye itiraf ettim.

"Krallar pislik, ama artık *bizim pisliklerimiz*. Mistwood tüm bu durumun şehri ele geçirmeye yönelik kötü planımız olduğu konusunda yanılıyor olabilir ama belki de bunu planlamalıydık."

Güldüm. "Bu iyi bir plan olurdu."

"Damian'ın kan arkadaşı olmasaydım nerede olacağımızı hayal edebiliyor musun?"

"Muhtemelen Curtis'in sürüsünde köleleştirilmiştir." Yüzümü buruşturdum. "Belki Porter bunu duymuş ve sürüyü ele geçirmeye gelmiştir. İçimizden birini sahiplenip onu bu korkusundan kurtarmak istemiştir."

Blair gülümseyerek, "O ve Iz birbirlerine o kadar yaklaşıyorlar ki, hepimiz sıraya dizilmiş ve istekli olsak bile onu seçeceğini biliyorsun," dedi.

Güldüm. "Kim bilir, belki de Bane birkaç zavallı siren kadınının kapana kısıldığını duymuş ve günü kurtarmak için ortaya çıkmıştır. Zora'ya o kadar çabuk bağlandı ki, sahip oldukları şeyden kaçmanın yolu yok."

"Ya da belki Talon'un bir sirene o kadar çok ihtiyacı olurdu ki, her ne bok ona yardım etmen için üzerine çullanır ve seni kaçırdı. Sana bir kez bakar ve onun olduğunu bilirdi," diye karşı çıktı.

"Belki de Hale ejderhalar tarafından alt edilmek istemezdi ve ortalığı biraz karıştırmak için ortaya çıkardı. Senin nefis kanının kokusunu aldığı anda onun olduğunu anlayacaktı," diye karşılık verdim.

İkimiz de gülmekten kırıldık.

"Peki ya Kai ve Clementine?" diye sordu mutlu gözyaşlarını silerken.

"Bilmiyorum. Sadece çalışıyorlar. Belki de bu senaryoda ben ve Talon yerine son çiftleşmemiş olanlar onlar olurdu."

"İyi bir noktaya değindin." Rüzgâr Blair'in saçlarını yüzüne savurdu ve bir eliyle saçlarının tepesinden tutarak geri çekti. "Onunla mutlu musun, Avery?"

"Anlıyorum. Birbirimizi anlıyoruz."

"Onunla konuşuyor musun? Wendell konusunda bizimle konuşmadığını biliyorum. Konuşmak zorunda da değilsin ama biriyle konuşmalısın. Her şey yaranın içinde sıkışıp kalırsa iyileşemezsin."

Boğazım düğümlendi. "Onunla bu konuda konuşuyorum," dedim usulca.

"Güzel." Elimi tuttu, parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi ve sıktı. "Bunu hak ediyorsun."

Belki de yaptım.

Belki o da gerçeği hak ediyordu.

Belki de tüm kız kardeşlerim öyleydi. Çünkü onlarla bu konuda konuşmamış olabilirim ama hepsi kendi benim yanımdaydı. Zora bana daha güçlü olmayı öğretmişti, o hiç bir şeye aldırmayan tavrıyla. Clem bana daha mutlu olmayı öğretti,

sürekli neşesiyle. Izzy, işler kötüye gittiğinde bile iğnelemeleriyle bana kendimi fazla ciddiye almamayı öğretmişti.

Ve Blair... bana kim olduğumu ve ne hissettiğimi kucaklamayı öğretmişti, bunlar mantıklı olmasa bile.

Ben de ona söyledim.

Vampir Malikanesi'nin çatısında oturuyorduk, eski mutlu yerimde. Birlikte ağladık ve birbirimize sarıldık.

Hikâye bittiğinde kendimi daha hafif hissettim. Daha özgür.

Daha mutlu.

Talon ve Hale nihayet çatıya çıkıp bizi kucaklaşırken bulduklarında, hızla geri çekilip güvenli bir yere götürüldük.

Bakışlarımız buluştu ve gözyaşlarımız yeniden kahkahaya dönüştü. "Aşırı korumacı pislikler" diye mırıldandı.

Ben de "Biz onları yine de seviyoruz" diye karşılık verdim.

Kaleye birkaç kez gittikten sonra eşyalarımın geri kalanı yerleştirildi ve alışveriş için Mistwood'a geri döndük.

Hep birlikte parti için yiyecek ve dekorasyon alışverişine çıkmaya karar vermiştik ve Zora bunu Clementine'e söylediğinde o da gelmek için ısrar etti.

Arkadaşlarımız korumasız gitmemize izin vermekten pek hoşlanmadılar, bu yüzden hangisinin peşimize takılacağına karar vermek için onlara *taş kağıt makas* oynattık.

Elbette reddettiler.

Ve isteksizce Talon ve Bane'i seçti. Onlar en yeni çiftleşen erkeklerdi ve bu nedenle şu anda en aşırı korumacı olanlardı.

Blair, Izzy ve Clementine biz yokken sık sık mesaj atmaları konusunda uyarıldılar elbette.

Korumacılıktan kaçınmanın bir yolu yoktu, ancak hayatlarımızın çoğunun nasıl geçtiğini düşünürsek, hiçbirimizin bununla bir sorunu yoktu.

ALİŞVERİŞ GEZİSİ HARİKAYDI ve sonunda parti için ihtiyacımız olan her şeyle birlikte Vampir Malikânesi'ne döndüğümüzde hepimiz hâlâ sırtıyorduk. Blair ve Clem havuza klor eklerken Zora, Izzy ve ben de süslemeleri yerleştirdik.

Odanın onların tarafından gelen şeytani kahkahaları duyduğumuzdan ve yüzümüzü buruşturduğumuzdan emindik ama bugün Clementine'in doğum günüydü. Disko topu olmamızı isteseydi, hayatta kalırdık.

Çocuklar Vampir Malikânesi'nin dondurma makinesiyle güreşerek asansöre bindiler ve havuzun güvertesine çıktılar. Daha sonra, daha fazla yiyecek almak için aşağı indiler. Aslında onlar da iyi vakit geçiriyor gibiydiler.

"Stella ve Evan'ı gördün mü?" Son flamaları asmayı bitirdiğimizde Izzy'ye sordum.

Çok fazla vardı ama Clem her zaman doğum günleri ve süslemeler konusunda en hevesli olanımızdı, bu yüzden hiçbirimiz ona bunu söyleyemezdik.

"Oh, evet. Çok sevimliler." Gözlerini devirdi. "Cidden, birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Bu adamı daha önce gülümserken gördüğümü sanıyordum, ama onunla gülümseme şekli? Aptalca sevimli."

Zora, "Onları birkaç gün önce ofisinizde seks yaparken yakaladığınızı sanıyordum," dedi.

Izzy yüzünü buruşturdu. "Evet, bu hiç hoş değildi. Yine de Talon'un iyiliği için bunu gizli tutuyordum."

"Ejderhalar seks konusunda oldukça rahattır. Talon bana tüm arkadaş gruplarının takıldığı bir partiden bahsetmişti. Eminim Stell'in kiminle ve nerede yattığını biliyordu." Ürperdim. "Hiçbiriniz hakkında bu tür bilgilere sahip olmamayı tercih ederim."

"Katılıyorum. Zora ve Bane'in o konferans salonunda sevişirkenki görüntüsü aklımdan asla çıkmayacak," dedi Izzy.

"Hey!" Zora bir rulo bant kaptı ve ona doğru fırlattı. Izzy zar zor kurtuldu ama havuza çok yakındı. Tökezledi ve sertçe yere düştü. Suyu dalmadan önce kafası yere çarptı ve etrafı kan gölüne döndü.

"Siktir," diye nefes aldı Zora ve ikimiz de aynı anda suya doğru koştuk.

Izzy tabii ki boğulamazdı. Ve doğaüstü genler hızlı iyileşme anlamına geliyordu ama hâlâ kanaması vardı.

Zora suya atladı, ben de daldım. Kız kardeşlerimizin suyu çoktan doldurmuş olduğu klor sayesinde parıltılar tenimizi kaplamıştı.

İkimiz de aynı anda Izzy'nin yanına vardık ve onu yüzeye doğru sürüklerken o da ısıltılı bir kolla bizi güçsüzce uzaklaştırdı.

"Ne oldu?" Biz onu havuzun kenarına çekerken Blair odanın kenarından seslendi.

"Zora beni öldürmeye çalıştı," diye yakındı Izzy.

"Bunu hak ettin," diye karşılık verdi Zora, ama Izzy'nin saçlarını yaradan çekerken gözlerindeki endişeyi görebiliyordum. Platin saçları, kanı ve parıltısıyla korku filmlerinden fırlamış gibi görünüyordu. Ya da bir komediden.

"Bu şey kan akıtıyor," diye uyardım. "Kara'yı arayalım mı?" Kara vampirlerin doktoruydu.

"Ben iyiyim," diye homurdandı Izzy. "İyileşene kadar kanla ilgilenmek için bir havlu ya da başka bir şey al, yoksa Porter çıldıracak."

"İyi bir nokta."

"Ben hallederim!" Clem yakındaki bir sandalyeden mavi bir havlu kaptı ve koşarak yanıma geldi. Havluyu uzattı ve ben Izzy'nin yarasına bastırırken Zora da saçlarını yolundan .

"Çok fazla kan var." Blair yüzünü buruşturarak bizimle birlikte çömeldi.
"Porter havlu orada olsa bile panikleyecek."

" değil. Onu diken üstünde tutmayı seviyorum," dedi Izzy zayıf
bir sesle. Yine de biraz başı dönmeye başlamıştı.

"Onu ," diye önerdim ve herkes kabul etti.

"Uzanmama gerek yok." Bizi itmeye çalıştı ama fevkalade başarısız oldu.
Birkaç dakika sonra yerdeydi. "Aslında bu daha iyi hissettiriyor. Hâlâ kanıyor
mu?"

Kontrol etmek için havluyu kaldırmaya zahmet etmedim. "Evet."

"Porter'a mesaj atacağım ki içeri girip bunu gördüğünde kendini
kaybetmesin," dedi Clem, eşyalarını bıraktığı şezlonga doğru aceleyle
ilerleyerek.

"Çok geç," diye seslendi Zora, adamlar içeri girerken. Hepsi bir şeyler
hakkında sohbet ediyordu ve odanın içine ulaştıklarında hepsi durdu.

Birkaç gümbürtü kan kokusu aldıklarını gösteriyordu. "Izzy
iyi," diye seslendi Blair.

"Ben iyiyim!" Izzy kabul etti, sesi kimsenin ona inanamayacağı kadar zayıftı.

"Ne oldu?" Porter homurdandı ve elindeki yiyecekleri Bane'e doğru iterek
odanın diğer ucuna doğru koşmaya başladı.

Vampir hızı sayesinde Hale, Bane'in neredeyse düşürdüğü tüm yiyecekleri
yakalamayı başardı.

Ona doğru baktığımda Talon'un bakışları biraz endişeliydi ama ona baş
parmağımla onay verdim ve dudakları kıpırdadı.

Porter Izzy'nin yanına diz çökerken, hepsi yemeği hazırlamaya başladı.

"Ben iyiyim," diye ısrar etti.

"Kanaman var, bebeğim."

"Hem de çok," diye onayladı Zora.

Porter ona kaşlarını çattı ve o da omuz silkti. Haksız değildi.

"Onları biraz yalnız bırakalım," diye önerdi Blair, Zora'yı kolundan tutup diğerlerimizden uzaklaştırarak. Clem bize doğru geri dönüyordu, Blair de çocuklara doğru giderken onu yakaladı.

"Ne oldu?" Porter tekrarladı. "Hiçbir şey," diye homurdandı Izzy.

"Zora ona bir rulo bant fırlattı. Bunu hak etmişti," dedim.

Izzy bana ters ters baktı ama ben omuz silktim. İkimiz de bunun doğru olduğunu biliyorduk.

"Atlattı ama ayaklarının nereye gittiğine dikkat etmeyi unuttu," diye ekledim. "Suya girerken kafası yere çarptı."

"Bu parıltıyı açıklıyor." Porter havluyu benden aldı ve başından çekerek yarayı inceledi. "Neredeyse iyileşmiş. Sadece küçük bir yüzey kesiği." Yine de havluyu yaranın üzerine bastırdı. "Alaycı bir şaka yüzünden bir rulo bantla yere serildin, ha?"

"Kapa çeneni." Dudakları onun şakası karşısında yukarıya doğru kıvrılrsa da ona vurdu.

Bir kolunu kızın sırtının altından geçirdi ve onu yerden kaldırdı. "Bunu atlatacaksın. Sana biraz yiyecek verelim, böylece daha hızlı iyileşirsin."

"Pekala," diye kabul etti.

"Kızımı kurtardığın için teşekkürler." Porter bana göz kırptı ve Talon odanın öbür ucundan homurdandı.

Sesi duymazdan başımı salladım. "O önce bizim kızımızdı, biliyorsun."

"Biliyorum. Bu arada bağ için tebrikler."

Bununla birlikte, Izzy'yi uzaklaştırdı.

Talon'a doğru ilerledim ve ona ulaştığımda bir kolumu beline doladım. Bir kolunu omzuma atarak uzun bir nefes verdi.

Eğilerek fısıldadım, "Benimle flört etmiyordu. Izzy'ye kafayı taktığı çok açık, Tal."

"Biliyorum. Özür dilerim."

" değil. Yeni çiftleşen çiftlerde herkes bunu bekler. Ben sadece bildiğinden emin olmak istedim."

Başımın üstünü öptü. "Simler sana çok yakışıyor, Ave."

"Biliyorum. Bu benim en iyi özelliklerimden biri."

Homurdandı ve dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Clementine Kai'yi kolundan tutarak, "Yemekten önce yüzmemiz gerek," dedi. Onu havuza doğru çekti, yolda Blair'i yakaladı ve Blair de Hale'i onunla birlikte sürükledi.

"Bir saniye bekle," diye uyardı Hale. "Parıltılarla kaplanmayı kabul ettiğimi hatırlamıyorum."

"Bayılacaksın," diye bağırdı

Clem. "Seveceğimi sanmıyorum."

"Hayatta kalacaksın," diye alay etti Blair, onu da yanına çekerek. "Ne yapmam gerekiyor?"

Clem neşeyle, "Sihri ona göster," dedi. "Buna karşı değilim," dedi Hale.

"Parıltıyla birlikte geliyor." Kai'nin sesi donuktu ama kız kolunu tuttuğunda sırtıttığını hepimiz görmüştük.

Onun coşkusunun her zerresini seviyordu.

"Geronimo!" Clem haykırdı ve zıplarken üçünü de kendisiyle birlikte çekti.

Blair'in kahkahası bunu izledi - büyük sıçramadan önce.

"Simle kaplanmamı istemezsin, değil mi?" Talon cildime şüpheyile bakarak sordu.

" değilsin," diye ona güvence verdim.

"Bu bir geçiş töreni," diye seslendi Porter yakındaki sandalyeden.

"Clementine'in mesajını almadın mı?"

Talon'un alını kırıştı. "Telefonumu getirmedim."

Bane elindekini ve şöyle başlayan çok paragraflı bir mesaj gösterdi:

CLEM

Merhaba, benim muhteşem kayınbiraderlerim! Ya da kayınbiraderlerim. Her iki durumda da, bugün doğumumun yıllık kutlaması ve bu nedenle klor içinde yüzüyoruz! Bu bir siren geçiş töreni, bu yüzden lütfen katılırsanız, gerçekten çok sevinirim. Kız kardeşlerim de tabii ki.

Sırıttım.

Bane eğildi ve Kai'den tüm çocuklara gelen ayrı bir mesajı açtı.

KAI

Hoşunuza gitse de de bugün parıltının içinde yüzüyorsunuz.

Sırıtişım genişledi ve Talon'un kolunu okşadım. "Eğlenceli

olacak." Yüzünü buruşturdu. "Bunu çıkarmak ne kadar

sürer?"

"Haftalarca," dedi Zora, tabağını yemekle doldururken. ", birden fazla.

Muhtemelen üç, o sürtüklerin eklediği klor miktarıyla."

"Bunun için başıma çok iş açacaklar," diye mırıldandı Talon ama beni ayaklarımdan tutup havuza doğru taşıdı. "Bol bol fotoğraf çeksen iyi olur, çünkü bu sadece bir kez olacak."

"Bunu tamamen belgeleyeceğim," diye söz verdim, serçe parmağımı kaldırarak. Kendi serçe parmağıyla yakaladı ve serçe parmağı sözünü mühürledi.

Sonra atladı.

Suyun altına girdiğimizde sihrimi ona doğru ittim ve yüzeye çıktığımızda gülmekten kendimi alamadım.

Parıltılar vardı, çok fazla parıltı.

Blair havuzun diğer ucunda o kadar çok gülüyordu ki ağlıyordu.

Bane yüzünü buruşturarak suya bakıyordu. Zora'ya "Çok fazla yer değiştirirsem daha hızlı çıkar mı sence?" diye sordu.

"Hayır." Tabağını yere koydu ve adam başını çevirdiğinde hınzır bir sırıtışla onu suya doğru itti.

Bir kahkaha attı, bir bacağı onun sırtına doladı ve korkunç bir sıçramayla yere düşerken onu da kendisiyle birlikte sürükledi.

Talon kalın sim tabakasını kontrol etmek için kolunu kaldırdı. "Bu çok saçma."

"Siren olmaya hoş geldiniz," dedi Clementine sırıtarak. "Oyunun adı parıltı, seks ve nane şekeri."

Porter dalış yaparken havuzun kenarına oturan Izzy, "Parıltıya gerçekten gerek yok," diye belirtti. Büyüsü ayak parmaklarından yayılarak onu takip etti.

"Elbette öyle. Bu bizim kültürümüzün bir parçası." Clementine onun yanına oturdu ve bir kolunu omzuna attı. "Eğer bir rulo bantla vurulmaya hazır değilsen Zora açmamalısın, biliyorsun."

"Ya da daha kötü bir şey!" Zora bağırdı.

Bane, "Elinde silah olmadığı için şanslısın," diye onayladı.

"Şaka yapmıyorum," diye sırttı Porter, Izzy yüzerek yanımıza gelirken, o da en az bizim kadar ıslıl ışıldı. Belli ki onunla alay ediyordu.

Onu görünce gülmekten kendini alamadı.

"Artık hepimiz yeterince siren gibi göründüğümüze göre, yemek yiyebilir miyiz, Beş?" Kai eşinin yanına oturmak için kendini sudan çıkararak kontrol etti.

Ona doğru eğildi. "Sanırım."

Hepimiz yemeğe yöneldik ve şakalar ve kahkahalar devam etti. Tüm bu parıltıyı düşününce, yakın zamanda duracaklarını sanmıyordum.

Ve dürüst olmak gerekirse, bayıldım.

Aile böyle bir şey olmalıydı ve ben buna sahip olduğum için kendimi şanslı sayıyordum.

YEMekten SONRA hepimiz oturup dondurma yedik ve sohbet ettik. Clementine ve Zora sohbeti en çok sürdürenlerdi ve gerçekten de iyi vakit geçirdik.

Bana biraz Sylvester gidip her şeyi mahvetmeden önceki arkadaş grubumu hatırlattı. Ama sirenlerin kapsülü benim grubumdan daha istikrarlıydı.

Onlar bir aileydi. Birlikte atlattıkları onca badire, kişilikleri çatıştığında ya da kötü kararlar aldıklarında bile onları sadık kılmıştı.

Ve dürüst olmak gerekirse, bunun bir parçası olduğum için kendimi şanslı hissettim.

Eninde sonunda Stella ve Evan'ı evlat edinmeye çalışacaktım, ama bunun biraz zaman alabileceğini biliyordum. Duyduğuma göre, birlikte o kadar eğleniyorlarmış ki, Stella bunu kaçırmayı umursamazmış.

Nihayet ortalığı toparlayıp dondurma makinesini aşağı indirdiğimizde gecenin bir yarısıydı. Farklı *krallıklarımız* hakkında yakın gelecekte bir toplantıya ihtiyaç duymayacak kadar sohbet etmiştik, bu da güzeldi

Onları tamamen ortadan kaldırabilseydik gerçekten iyi olurdu, ki bu neredeyse garanti gibi görünüyor.

Clementine'e göre artık hepimiz siren gibiydik, o halde neden tüm bu siyasi meseleleri rahatça halletmeyelim?

Herkes kendi yoluna gittiğinde, Kai ve Clem'le birlikte Fae Malikanesi'ne geri yürüdük. Ejderha Malikanesi ile aynı yöneydi, bu yüzden kimse bizi sorgulamadı.

Kapının hemen önünde durduk ve Clementine'in parlak gülümsemesiyle karşılaştık. "Baştan çıkarma planına varız ama bunu bir tatile dönüştürmek istiyoruz."

Göz kırptım.

Avery'nin dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Eski yatak odamda birkaç gün kalabilirsin. Kaplıcalarımız var."

Clem'in gözleri büyüdü. "Kaplıcalar mı?"

"Mağara sistemiyle birlikte," diye onayladı

Avery.

Kai'nin alnı çatıldı. "Bunlar tehlikeli değil mi?"

"Çok tehlikeli," dedi Clementine, sesini güçlkle bastırdığı bir neşeyle. "Ve senin sarmaşıkların sayesinde kaybolamayız."

Kai bunu düşündü. Sonunda başını salladığında isteksiz görünüyordu. "Ben de onlarla gidebilirim," dedim.

"Ooh, kıskandım. Suyun altında nefes almayı öğrenebilir misin?" Kai'ye baktı ve bir cevap bekledi.

"Hayır."

"Bummer."

Yine de üzgün görünmüyordu.

"Biz de bir ejderhaya bineceğiz, değil mi?" diye

kontrol etti. "Evet. Işıltılı bir tane." Avery saçını karıştırdı.

Clem'in sırtışı genişledi. "Pekâlâ, gidelim artık." Tekrar göz kırptım.

Avery güldü. "Tamam. Stella'yı kaleye geri götürmek için muhtemelen bir ya da iki güne ihtiyacımız olacak. Sylvester'ı indirdiğimizde orada olmak isteyecektir."

"Baştan çıkarmadan önce tatil yapabiliriz."

Kai, "Bu planın benden başka birini baştan çıkarmanı içerdiğini bilmek hoşuma gitmiyor, Beş," diye uyardı.

Kolunu onun koluna doladı ve yanağından öptü. "Bunu tatil için yap."

Homurdandı ama itiraz etmedi.

Bu kadar vahşi bir kadına katlanabilmesi için bir aziz olması gerekirdi. Ya da belki sadece sıkılmıştı. Uzun zamandır sıkılmış görünüyordu. Muhtemelen doğru cevap buydu.

Kai ve Clementine üstlerini değiştirip çantalarını almak için yukarı çıktıktan sonra, biz de Ejderha Malikânesi'ne doğru yola çıktık. Üçünü de sırtıma almak için biraz kurnazlık yapmak gerekti ve gururuma küçük bir darbe indirdi. Ama sonunda Sylvester'dan kurtulmak uğruna bununla başa çıkabilirdim.

Uçuş hızlı ve acısızdı. Avery'nin eski odası baştan aşağı temizlenmiş, şilte ve yatak takımları değiştirilmişti, dolayısıyla ziyaretçiler için gayet uygundu. Clem yerleşmekte sorun yaşamayacaklarına dair güvence verdikten sonra, Avery ona sabah bir tur sözü verdi ve nihayet kendi odamıza doğru yola çıktık.

"Kendini yük katırı gibi hissetmek hoşuna gitti mi?" diye dalga geçerek kalçasını benimkine çarptı.

"Dünyada bundan daha çok zevk aldığım bir şey yok," dedim ve o da güldü.

İkimiz de yorgunduk ama iyi anlamda.

Güzel bir gün olmuştu.

Baştaki rağmen beni partiye davet ettiği için mutluydum.

Odamızın kapısını açtığımda bana "Parıltıya alıştın mı?" diye sordu.

Kapıyı arkamızdan kapattım ve bir kolumu kaldırarak ışığı yakalamasını izledim. "Buna alışabileceğimi hiç sanmıyorum."

Gülümsemi ve parmak uçlarına kalkıp yanağımdan öptü. "Yine de iyi bir sporcu olduğun için teşekkürler."

"Aslında biraz eğleneliydi."

"Değil mi?"

"Şaşırtıcı bir şekilde, evet."

Gülümsemesi genişledi ve kolumu bırakıp banyoya girmeden önce beni odamıza doğru çekti. "Uyumadan önce duş almam lazım. Klorun tenime yapıştığını hissedebiliyorum."

Onu takip ettim. "Şüpheli bir şekilde parıltıya benziyor."

"Araştırsak iyi olur," diye kabul etti ve bikinisinin arkasını çözdü.

Dolaplara yaslandım ve onun soyunmasını izledim. Parıltı biraz tuhaftı ama iyi anlamda. Ağzımı her zamanki gibi göğüslerinde gezdirmek istiyordum.

Mayosunun alt kısmı üst kısmını takip ederek yere indi ve gözlerim vücudunda gezindi.

Evet, o parlarken ben de ağzımı klitorisine dayamak istiyordum.

"Parıltıyla kaplandığında tadın farklı mı oluyor?" Bakışlarımı onunkilere kaldırarak sordum.

"Bilmiyorum. Öğrenmek ister misin?" Bana bir kaşını kaldırdı ve duşu açarken onu takip ettim. Sırtı duvara çarptığında ciyaktı ve dudaklarını derinden öptüm.

Ardından göğüsleri.

Ve onun amcığı.

Görünüşe göre, eklenen parıltı ile tadı hiç de farklı değildi. Her zamanki gibi güzeldi.

twenty-one

A ÇOK

Yatmadan önce Stella'ya mesaj attık, çıplak, ısıltılı ve o kadar yorgunduk ki neredeyse kemiklerimiz erimişti.

Kapıyı yüksek sesle çalarak bizi uyandırdı.

Talon'un bakışları benimkilerle buluştuğunda uykulu ama ciddiye.

"Hazır mısın, Ave?" "Olabildiğim kadar hazırım," diye mırıldandım.

Telefonuma baktığımda saatin gün ortası olduğunu gördüm. Gece geç saatlere kadar süren partimize rağmen uyumak için bolca vaktimiz vardı. Sadece birkaç saat daha uyanık kalıp sevişmek gibi aptalca bir karar vermiştik.

Stella'yla kapıda karşılaşmadan önce üzerimize bir şeyler giydik. Evan'ı onun yanında görmek beni biraz şaşırttı, ama boğazlarındaki eş izleri daha da şaşırtıcıydı.

Talon her ikisini de kucaklaşmak için yanına çektiğinde, ben de ortalarında ezilmiştim, onları da tebrik ettim.

Hızlı hareket etmişlerdi ama kız kardeşlerim, biriyle çiftleştikten sonra onu tanımak için hâlâ çok zaman olduğunu kanıtlamışlardı. Özellikle de kaderiniz olduğunu biliyorsanız.

"O her şeyi bilir," dedi Stella, başımın üzerinden kardeşinin gözleriyle buluşarak. O ve Evan neredeyse aynı boydaydılar ve birlikte dikkat çekiciydiler. İkisi de uzun boylu, güçlü ve muhteşemdi; Evan'ın kolu Stella'nın beline sahiplenici bir şekilde sarılmış ve eli Stella'nın karnının üzerinde geziniyordu.

Karnını ortaya çıkaran çıplak bir deri şeridi vardı. "Onu bizimle birlikte istiyorum," diye ekledi.

Talon bir dakika boyunca Evan'ı inceledi.

Parti sırasında Porter'la yaptığı uzun sohbetten sonra adam hakkında epey bir şey biliyordu.

Kabul ettiğinde, bu beni şaşırtmadı.

Kai eski odamdan çıktı, Clementine de onun arkasından bakıyordu. "Bu gürültü de neyin nesi?" diye sordu.

İkisi de az önce uyumuş gibi görünüyordu.

"Birkaç saattir bekliyoruz," diye açıkladı Stella. "Bu çok gecikti, bu yüzden bu işi bitirmeye hazırım."

Clem gülümsedi. "Üstümüzü değiştirmemiz için bize bir dakika verin."

Stella başını salladı, Kai ve Clem odalarına geri bize baktı. "Plan nedir ve işe yarayacağından ne kadar ?"

Bunu ona çabucak açıkladık ve gözlerinde umut çiçekleri açtı. "Vay canına. Ya onu gerçekten öldürebilirsek?"

"Sonunda özgür olacaksın," dedi Talon.

Gözlerinden yaşlar aktı ve onları çabucak sildi. "Muhtemelen birkaç yıl kurtlarla birlikte kalacağız. Curtis'le olanlardan sonra sürü hâlâ iyileşme sürecinde."

"Yapmalısın," diye kabul etti. "Tüm bunlardan biraz uzaklaşmaya

ihtiyacın var." "Fark ettiğimden daha fazla," diye itiraf etti.

Onu bir kez daha kucaklamak için kendine çekti ve o da ona şiddetle sarıldı.

Evan ve ben onları rahat bıraktık.

Kardeşlerin durumla ilgili paylaştıkları duyguların yoğunluğunu anlayamadık. Evan'ınki de benzerdi ama Kim, Sylvester kadar kötü değildi. Ve kurtlar için durum ejderhalar için olduğu gibi uzamamıştı.

Kai ve Clementine birkaç dakika sonra ortaya çıktılar ve hapishaneye doğru yol alırken hepimiz sessizdik.

"Bu işe yaramazsa sırada ne var?" Clem merak etti.

Hissettiğimden daha neşeli görünmeye çalışarak, "Bir ya da iki ay sonra, beynini sihrimle tekrar karıştırmak için daha fazla zamanım olduktan sonra tekrar deneriz," dedim.

Talon ve Stella'nın ihtiyacı olan son şey bir başka planın daha başarısız olmasıydı. Clem göz kırparak, "Bu işten bir tatil daha kazandığımız sürece," dedi. Ona hızlı bir gülümseme verdim.

Kai onu göğsüne yaklaştırdı, dudaklarını kulağına götürdü ve net olarak duyamadığım bir şeyler mırıldandı.

Hayatımın en uzun yürüyüşü gibi geldi ama sonunda hapishaneye ulaştık.

Clem ve Kai biz geğerken diğer hücrelere baktılar, tıpkı benim oraya ilk gidişimde yaptığım gibi. Hepsinin boş olduğunu hemen fark ettiler. Boş olmayan tek hücre Sylvester'inkiydi.

Hücreye yaklaştıkça etrafımızdaki gerilim daha da arttı. Kai, Clementine ve Porter sırayla içeri baktılar.

Clem, "Vay canına, çok fazla terazi var," dedi.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Hiçbir fikri yoktu.

"Hazır mısın?" Clem bana bakarak sordu.

Başımı salladım.

Talon gerildi ama karşı .

"Kalkanları indirmemiz için bize bir dakika verin," dedi Stella. Onun ve Talon'un büyüsünün, yerleştirdikleri korumaları çözerken odayı doldurduğunu hissettim. Ölüme yakın deneyimimden beri onlardan daha fazlası olmuştu, ama bunun bir önemi yoktu.

Bize başlarıyla onay verdiklerinde, Clementine ve ben hücrenin parmaklıklı penceresine doğru adım attık.

Sylvester'ın dikkati ilk kez görebildiği için hemen bize yöneldi.

"Tekrar merhaba," dedim ve ona küçük bir gülümseme verdim.

Odayı hızla geçip parmaklıklara uzandı. Pullu ellerini iterek bize dokunmaya çalışırken geri adım attık.

"Seni özledim," dedi, beni ürperten bir şekilde gülümseyerek. "Ve bir arkadaşını mı getirdin?"

"Aslında bir kız kardeş." Sihrimi havaya doğru ittim ve sihir onun üzerinde gezinirken gözleri kapandı.

Arttırdığımda tüm vücudu titredi.

Adamlardan hiçbiri buna karşılık vermemiş olmalı -teşekkür ederim, eş bağları- çünkü Talon ilk kez kimseye hırlamadı.

Clementine, "Yaklaş da seni daha iyi görebilelim," diye mırıldandı ve etrafımızdaki havaya işlediği büyüyü hissedebiliyordum.

Yüzünü parmaklıklara çarptı ve ikimiz de irkildik.

Pullu burnu burnunun arasından çıkıntı yapıyordu ve gözleri

büyümüştü. Bu iyiye işaretti.

"Pulların çok güzel." Clem sanki ona doğru uzanıyormuş gibi davrandı. Eli, etrafımızdaki ejderhalardan biri sayesinde bir güç alanına çarptı.

Dudaklarını büzerek büyüsünü hafifletti. "Onları hissetmek istiyorum ama ejderhalar sen değişmedikçe bizi içeri almayacaklar."

Dudakları bir hırıltıyla büküldü.

"Yapamam." "Lütfen?"

"Yapamam," tekrarladı, sesi biraz daha  aresizdi.

"Lütfen?" dedi tekrar ve sonunda sesine bir kez daha g   kattı. Gözlerinde iradesinin biraz kırıldığını gördüm.

"Beni öldürecekler," dedi.

"Bunun için çok hızlısın. Henüz başaramadılar. Neden şimdi yapabilsinler ki?"

Onun ifade rahatlamış ile ve Soru, Memnuniyet rahatlatıcı Omuzları. "Ben hızlıyım. Ve güçlüyüm."

" ok güçlü," Clem tekrar ona doğru uzandı ve avucunu g   alanına bastırdı.

Arkamızdaki ejderhaların gerginliğini neredeyse hissedebiliyordum.

Eğer bir anlığına geri kayarsa, onu yakalayabiliriz. Ejderhaların büyüsünün yoğunluğuyla, Talon ve Stella onu bir kalp atışında alt edebilirler.

"Seni yakalamaları çok uzun sürdü," diye mırıldandı. "Sen de zekisin."

"Zekice," diye d zelitti, dudakları bir sırtışla gerildi.

"Güçlü, hızlı ve zeki. M kemmekombinasyon," diye alay etti Clem. O

da güldü.

Stella'nın bir küfür savurduğunu duydum. Bu konuşma ona anılarını hatırlattığı için kendimi kötü hissetsem de, sihrimizin işe yaramasının tek yolu buydu.

"Benim için yer değiştir," dedi Clem gülümseyerek. Beni d rtt  ve ben de b y m n akışını artırdım. "Ne kadar hızlı ve güçlü olduğunu kanıtla."

Sırtışı genişledi.

Bir anda pulları yok oldu. Geride açık kahverengi saçlı ve kalın kaslı, sırık gibi, solgun bir adam bıraktılar.

Çekiciydi ve bunun onun lehine çalıştığını biliyordum. Onu korudu. Ona yardım etti. Şüphe çekmesini engelledi.

O ne kadar hızlı yer değiştirirse, ejderhalar da o kadar hızlı hareket etti.

Güç alanı ortadan kayboldu ve büyü havayı keskin bir şekilde kesti. Talon ve Stella'nın silaha ihtiyacı yoktu. Onları gibi bir sihirle değil.

Başı omuzlarından aşağı düştü.

Gözlerim dehşet içinde açıldı, midem bulandı.

Talon beni kollarına aldı ve göğsüne bastırdı, ardından mide bulandırıcı bir ses geldi. Boğazımda yine de bir safra birikti.

Hücrenin kapısı açıldı ve Stella'nın hışımla içeri girişini izlemek için döndüm. Yumrukları sıkılıydı ve gücü havada o kadar yoğun hissediliyordu ki nefes almak zorlaşıyordu.

Onun üzerine çömeldi ve bir dakika boyunca vücuduna baktı.

Ve bir dakika daha.

Sonunda doğruldu ve Evan'a doğru yürümeye başladı. Ona ulaştığında parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi ve arkasına bakmadan uzaklaştı.

Clementine'e baktığımda yüzünün solgun ve ifadesinin asık olduğunu gördüm.

"Teşekkür ," diye fısıldadım ve o da başını

salladı. Sonunda her şey bitmişti.

twenty-two

A ÇOK

SONRAKİ BİRKAÇ GÜN bulanık bir şekilde geçti.

Sylvester, iki yüzden fazla ejderhanın sessizce izlediği ormandaki isimsiz bir mezara gömüldü.

Birçoğu daha sonra yaptığım şey için bana teşekkür etti. Clementine hangi rolü oynadığını kimseye söylemememi istedi, bu yüzden gerçekten istemesem de övgüyü ben aldım.

Ertesi sabahı Clem ve Talon'la birlikte su altı mağaralarında geçirdim. Kale, herkesin kendi yöntemleriyle kutlama ve yas tutmak için işten izin almasıyla çılgına dönmüştü.

Hepimiz normalden daha rahat hissediyorduk ve günün yarısında işi bıraktık. Talon ve ben günün geri kalanını ve sonraki birkaç günü uzanarak, film izleyerek ve dinlenerek geçirdik.

Hayatımda ilk kez endişelenecek bir şeyim yoktu. Kesinlikle hiçbir şey.

Ve bu mutluluktu.

BİRKAÇ HAFTA SONRA, Talon'un en sevmediğim departmanlarından biriyle yaptığım toplantıdan döndüm. Oradan sorumlu olan kadın umurumda değildi,

Bu yüzden onu devraldım.

Orada olmasını bekleyerek dairemize girdim. Onunla buluşmamı istemişti, bu yüzden peşinde olduğunu biraz merak ediyordum. Genelde ofiste buluşurduk.

Talon'u kapının yanındaki duvara yaslanmış, iki elinde birer kadeh fae şarabı ile buldum.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı ve beni hafifçe öperken uzattığını kabul ettim.

"Deanna nasıl?" diye sordu.

"Her zamanki gibi geveze." Onu tekrar öptüm, o da vücudumu hafifçe kendine doğru çekti ve ben bitirene kadar öpüşmeyi derinleştirdi. "Olay nedir?"

"Sana bir hediyem var." "Ne

tür bir hediye?"

." Bir elini belime koydu ve beni yatak odamıza götürdü. Kapının eşiğinde durdum, hediye olduğu belli olan şey karşısında kaşlarım kalktı.

Genellikle yatağımızı kaplayan battaniye gitmiş, yerine kumaşa bir şekilde dikilmiş pulları olan bir battaniye gelmişti. Pullar yorganın tüm yüzeyini kaplıyor, yorganı canlı alevler gibi gösteriyordu.

Gülümsedim. "Bu çok güzel. Onlarla bir şeyler yaptığını sanıyordum ama bunu asla hayal edemezdin."

Küvette temizledikten sonra pulların çoğu yok olmuştu ve nereye gittiklerine dair sorularımdan kaçıyor.

"Bir ejderhanın eşi her zaman pullarıyla uyumak ister." Dudaklarını boğazıma indirdi ve orada bıraktığı izi öptükten sonra dudaklarını ilk gece beni ısırıldığı yere götürdü.

"Deli olduğumu sanıyordum."

Kıkırdadı. "Benim için deli oluyordur belki."

Onu şakacı bir şekilde ittim ve beni tekrar öpmek için etrafımda dolandı. "Seni seviyorum, Avery."

"Ben de seni seviyorum, Tal."

Şarap bardağını tutmayan eliyle başımı arkaya yatırdı ve beni tekrar öptü.

Daha derine.

Talon o gün çatıda oturduğumda beklediğim gibi biri değildi.

Aşk da beklediğim gibi bir şey değildi.

Ama ikisini de dünyaya değişmezdim.

epilogue

TALON— 12 YE RAS LA TER

DİĞER KRALLAR ve ben, bizi takip eden bir çocuk kalabalığıyla birlikte sahanın etrafında koştuk. Hepsi bağıırıyordu. Çoğu tehditler savuruyor ve savaş çığlıkları atıyordu.

Arkadaşlarımızın hepsi yakındaki gölde uzanıyorlardı. Blair ilk bebekleri olan iki aylık küçük siren kızını göğsünde taşıyordu.

Avery'nin kollarında bir yaşındaki kızımız Lila vardı. O bizim ikinci kızımızdı, bir sirendi ve muhtemelen son kızımız olacaktı.

Izzy beşinci oğlunu kucağına almıştı ve çocuk çılgınca su sıçratıyordu. Beşinci çocukta işi bırakıyorlardı, sonunda bir kız çocuğu sahibi olmayı denemekten vazgeçmişlerdi. Beş küçük çocuğun hepsi de kurt adamdı ve aynı derecede çılgındılar.

Zora'nın ikiz kızları on yaşındaydı ve diğer herkesle birlikte kalabalığa karışmışlardı. Teknik olarak en büyük çocuklar onlardı ama Kai ve Clementine'in oğlu fae aleminde yeterince zaman geçirdiği için aslında bir ya da iki yaş daha büyüktü. Bane ve Zora'nın ilkinden birkaç yıl sonra bir ikizleri daha oldu, ikisi de erkekti, biri siren diğeri gargoyle. Kai ve Clem'in de oğulları olduktan birkaç yıl sonra bir kızları oldu.

Hamilelik, herkesin hayal kırıklığına uğramasına neden olacak şekilde, sirenlerin hiçbirisi için hızlı ya da kolay olmamıştı. Ama sonunda gelmişti ve çocuklar o boktan bekleyişe değmişti.

Bizi kovalayan öfkeli çocuk kalabalığı, onlara izin vermek için yavaşladığımızda nihayet yetiştii ve biz erkekler hepimiz aşağı indirilme gösterisi yaptık.

Beş yaşındaki oğlum Reed, zafer çığlıkları atarken pullu bir koluyla burnuma dirsek attı. Diğer koluyla boğazımı sıkarak beni yere yaptırdı.

Güldüm, daha fazla güreşmek için onu imlere sürüklemeyden önce galibiyetinin tadını çıkarması için ona bir dakika verdim.

Reed her şeyiyle savaştı ve bir başka uzun savaştan sonra sonunda teslim oldum.

Arkadaşlarımız biraz daha güreştikten sonra bizi öğle yemeğine ağırđı ve şikayet eden çocukları göle taşıdığımız yemek masasına çektik.

Herkes tabaklarını aldı ve istediğı yere oturdu, çocuklar en iyi arkadaşlar gibi birbirlerine karıştı. Yeni nesil krallar ve kraliçeler birlik içinde büyüyecekti ve hepimiz bundan gurur duyuyorduk.

Lila'yı Avery'nin kollarından aldım ve yanağına bir öpücük kondurarak ciyaklamasına ve gülmesine neden oldum. Bana gevezelik etti ve Avery yemeğini alırken ben de sanki ne dediğini anlayabiliyormuşum gibi onunla konuştum.

Avery birkaç dakika sonra yanıma oturdu ve kıpır kıpır küçük sirenimizi bizimle birlikte yiyebilmesi için yere bıraktım. Sonra eşimi öpmek için kendime çektim.

Gözleri parlak ve berrak bir gülümsemeyle sözünü kesti. "Birkaç dakika önce büyük bir kayıp yaşadın Tal. Senden utanmalı mıyım yoksa Reed'le gurur mu duymalıyım emin değilim."

"Daha fazla çalışmaya

başlayacağım," diye kabul ettim.

Güldü ve beni tekrar öptü.

Porter ve Izzy'nin oğullarından biri, Terren, bize bir rulo fırlatmadan önce "Bir oda bulun!" diye bağırdı. Yere düşmeden önce Avery'nin yüzünün yan tarafına çarptı.

"Terren," diye tehdit Izzy, parmağını kaldırarak.

Avery ruloyu çimlerin üzerinden kaptı ve serseriye geri fırlattı. Serseri topu savuşturdu ve babası sırtarak onu tekrar yere yatırmadan önce yüksek sesle güldü. Kardeşleri savaşa geri dönmeden önce bir kez daha savaş çığlıkları attılar.

Hayat oldukça ılgıncaydı ama mükemmeldi.

Kesinlikle çok sevdim.

Elimde olsa bile hiçbir şeyi .

afterthoughts

Mistwood'u kesinlikle çok sevdim. Benimle birlikte sevdiğiniz ve tüm kız kardeşlerin hikayelerinde beni takip ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Uzun seriler genellikle favorim değildir, ama bu gerçekten kalbimde bir yer tutuyor.

Saçma başlıklarımı ve ışıltılı sirenlerimi sevdiğiniz için teşekkür ederim. Bu seri için gösterdiğiniz tüm tatlı mesajlar ve heyecan için teşekkür ederim.

Sadece... TEŞEKKÜRLER.

Hiçbir serim bu seferki gibi ve tüm desteğiniz için gerçekten çok minnettarım.

Bu kitaplar hayatımın zor bir döneminde ihtiyacım olan kaçış yolu oldu.

Kısırlıkla uğraşmak gerçekten berbat bir şey ve içine dalıp takıntı yapacağınız ve keyifle izleyeceğiniz bu dünyaya sahip olmak benim için büyük bir fark yarattı.

Her ne kadar yazılarımı her zaman büyük bir "okuduğunuz için teşekkür ederim" cümlesiyle bitirsem de, bu seferki *ekstra sert* bir teşekkür.

TEŞEKKÜRLER.

Heyecanınız beni de heyecanlandırıyor ve içine kaçtığım bu dünyaları sizinle paylaşabildiğim için çok minnettarım. Bir sonraki serim birkaç hafta içinde burada olacak, bu yüzden web siteme göz atın veya iletişimde kalmak için bir sonraki sayfadaki bültenime kaydolun!

Bir dahaki sefere kadar!

Sevgilerimle,

Lola Glass <3

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

all series by lola glass

Bağlantılı Bağımsızlar:

Kralla iftleşen Cub

Lake Romanları

iftleşen Eşin Hayatta

Kalması Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan

Şekil

Değiştiren

Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle de şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşka;) Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceğı) şekerli bir şeyler pişiriyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

